Giới thiệu Chí Tôn Hắc Y: Nghịch Thiên Cuồng Phi, Đến Đấu Một Trận

Thể loại: Xuyên không, Dị giới, Ngọt sủng, HE

Editor: Lãng Nhược Y

"Bất kể chuyện gì cũng sẽ được giải quyết bằng một bữa cơm, một không thể giải quyết được thì hai, nếu còn không thể thì...ta đánh chết, lãng phí cơm gạo"

"Tương tự như vậy, trên thế gian này không có việc gì ngủ một giấc lại không thể giải quyết, một giấc không thể vậy thì hai giấc, còn nếu lại không thể thì...ngủ đến khi giải quyết được vấn đề thì thôi"

"Hỗn đản, cút"

"....Được, ngươi hãy đến dạy ta một chút thế nào là "hỗ đản""

Xuyên qua thời không xã lạ trở thành nữ vương...

"Vương gia, không hay rồi, vương phi mang thần thú ngài nuôi dưỡng đem đi làm thịt"

"..."

“Vương gia, Vương phi cướp bảo khố, đang phân chia chiến lợi phẩm ở hậu viện.”

“……”

“Vương gia, Vương phi mưu sát hoàng thượng.……”

"Chờ một chút, ta cần yên tĩnh."

"Vương gia, Vương Phi vừa ý một nam nhân, muốn thu..... nam sủng."

(╯'□')╯ ┻━┻ thật không để yên cho người ta một phút nào mà.

Bạn đang đọc truyện *Chí Tôn Hắc Y: Nghịch Thiên Cuồng Phi, Đến Đấu Một Trận* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 1: Dựa vào kĩ xảo 1

Editor: Lãng Nhược Y

Mạt thế.

Tiếng đàn vang lên, tiếng chém giết rung trời.

Ngay giữa chiến trường, trên tường thành cao lớn, một nữ nhân ngồi ngay ngắn ở cổng thành, dung nhan thanh lệ lại hiện lên khí chất hung ác. Một bộ xiêm y màu trắng đã loang đầy huyết sắc chói mắt, năm ngón tay chậm rãi di chuyển trên cổ cầm. Khoảng cách trăm dặm xung quanh nàng, tất cả tang thi (1) chỉ cần tới gần, cho dù là trên không hay mặt đất, đều lập tức bị tiếng đàn khống chế không thể di chuyển, ngón tay lướt qua cổ cầm ở trong lòng, một chuỗi âm thanh truyền đến, các tang thi đang bất động chớp mắt hóa thành tro, tiêu tán trong gió.

Tiếng đàn vang vọng trong không trung, phủ khắp phiến thi (3) không một ngọn cỏ. Thần cản giết thần, ma cản giết ma, cười ngắm nhân gian, kẻ địch mạnh cũng phải chết...

Trường Ngọc, đệ nhất cường giả hệ không gian.

“Uỳnh.……” Âm thanh va chạm kịch liệt bất ngờ vang lên, chỉ trong khoảnh khắc sẽ biết được là sống hay chết.

“Phụt.” Trường Ngọc phun ra một búng máu. Vương Chính là tang thi vương (4), vừa phải giải quyết đám tang thi bên ngoài lại phải đối phó hắn, thiếu chút nữa nàng đã không khống chế được tình hình. Chỉ có điều, càng mạnh nàng lại càng có hứng thú. Trường Ngọc liếm máu tươi bên môi, trong mắt chợt lóe ánh sáng lạnh.

“Đội trưởng Trường Ngọc, đội trưởng bọn ta sai ta mang tinh hạch đến cho ngươi.” Từ một hướng khác của tường thành, một người đột nhiên chạy đến.

Trường Ngọc nghe vậy cũng không quay đầu lại, chỉ gật gật đầu, chuyển tiếng đàn hướng về khu vực phía sau, để cho người nọ đi tới.

Người nọ thấy vậy lập tức bước nhanh hơn, nói nhanh: “ Đội trưởng Trường Ngọc mau dừng đi, bên này chỉ có thể dựa vào ngài, đội trưởng bọn ta bên kia phải đối phó với ba tên tang thi vương, không thể sang đây hỗ trợ.”

“Ba tên?” Trường Ngọc nhíu mày, trong lòng khẽ gợn sóng, sao đột nhiên lại đến nhiều như vậy: “ Sùng Hóa bên kia…… Phốc” Còn chưa nói xong câu, Trường Ngọc chỉ cảm thấy ngực đột nhiên tê rần, phun ra một ngụm máu tươi.

Ám toán?

Trên mặt Trường Ngọc nổi đầy gân xanh, lạnh lùng quay đầu nhìn người vừa đến: “Doanh Hoa?”

Lúc này, một mũi tên băng do pháp lực hệ băng ngưng kết đâm thẳng vào ngực Trường Ngọc. Ngay chỗ sơ hở của Trường Ngọc khi nàng đang dốc toàn lực đối phó hai đại tang thi, một phát trúng đích.

Doanh Hoa thấy Trường Ngọc thổ huyết, gương mặt mỹ lệ trở nên vặn vẹo, hiện sự phẫn nộ và tươi cười do sắp thực hiện được ước nguyện, hạ giọng nói: “Là ta.”

“Ngươi dám hại ta?” Trường Ngọc không thể tin, trong căn cứ lại có kẻ dám động thủ với nàng, là vì ngại bản thân sống lâu sao?

“ Đội trưởng muốn mạng của ngươi, ta không thể làm gì khác, đương nhiên chỉ có thể giết ngươi.” Doanh Hoa cực kỳ dứt khoát.

Sùng Hóa muốn mạng của nàng?

Thật không hợp lí, nàng và hắn thì có liên quan gì?

Doanh Hoa thấy Trường Ngọc mờ mịt, không hề che giấu sự ghen ghét mà nói: “Hắn thích ngươi.”

Hắn thích nàng?

Cho nên phải giết chết nàng?

Logic này……

“Cũng có thể như vậy.” Trường Ngọc gật gật đầu, suy một ra ba nói: “ Ngươi thích hắn?” Cho nên nàng ta đến giết nàng.

Doanh Hoa đắc ý cười: “Đương nhiên. Có điều, ta lại càng thích không gian độc nhất vô nhị kia của ngươi. Không phải ngươi dựa vào không gian kỳ lạ kia mới có được vũ khí lợi hại, mới có dị năng cường đại (5), mới khiến cho tất cả mọi người đều thích ngươi sao? Về sau, hết thảy những thứ này đều sẽ là của ta.”

Đè thấp tiếng cười thỏa mãn, Doanh Hoa nhanh chóng duỗi tay đoạt lấy chiếc nhẫn Trường Ngọc đang đeo trên tay, chiếc nhẫn này chính là vật đến không gian thần bí kia.

Trường Ngọc thấy vậy cũng không ngăn cản, để mặc Doanh Hoa cướp đi.

Trong mắt Doanh Hoa toát ra sựu tham lam và hưng phấn, nhanh chóng đeo nhẫn lên tay, cắn mạnh đầu lưỡi, sau đó dùng máu bôi lên nhẫn, đồng thời nói năng hùng hồn đầy lý lẽ, cúi người vừa nhìn nhẫn vừa di chuyển, đi đến đoạt lấy cổ cầm trong tay Trường Ngọc.

--- ---------

(1) tang thi: cương thi, zombie

(2) chế trụ: khống chế

(3) phiến thi: vùng đất chôn người chết (mình nghĩ là vậy, thật ra chưa gặp từ này lần nào TT^TT)

(4) tang thi vương: nôm na là thủ lĩnh, kẻ mạnh nhất trong đám tang thi á

(5) cường đại: rất mạnh, chỉ những người có sức mạnh rất lớn

((Lưu ý, trên đây chỉ là những giải nghĩa dựa theo ngữ cảnh, hoàn toàn không mang ý nghĩa tuyệt đối))

Bạn đang đọc truyện *Chí Tôn Hắc Y: Nghịch Thiên Cuồng Phi, Đến Đấu Một Trận* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 2: Dựa vào kĩ xảo 2

Editor: Lãng Nhược Y

Chỉ cần nàng có được bảo bối của Trường Ngọc, cho dù căn cứ có không hài lòng với việc nàng giết nàng ta, thì cũng không thể thay đổi sự thật. Đến lúc đó, đội trưởng Sùng Hóa cũng không làm gì được nàng.

Trường Ngọc nhìn hành động của Doanh Hoa, trên gương mặt lạnh nhạt đột nhiên hiện lên nụ cười như có như không.

"Ngươi cười cái gì, ngươi lập tức…… Kì quái, vì sao chiếc nhẫn này lại không có động tĩnh gì cả? Ta từng nghe trộm ngươi nói cái nhẫn này nhận chủ như thế nào, ngươi…… Ngươi gạt ta…… Ngươi……" Vẻ mặt nắm chắc phần thắng của Doanh Hoa đột nhiên thay đổi.

Ngón tay vội vàng di chuyển trên cổ cầm, âm thanh chói tai vang lên, lại không hề có sức mạnh khống chế người khác nào cả.

Nhẫn không có phản ứng, cổ cầm cũng không có phản ứng, chúng nó không nghe theo sự điều khiển của nàng?

Trường Ngọc cười, cười thật rực rỡ. Gương mặt bình thường lạnh nhạt một khi nở nụ cười, dường như ngay cả ánh sáng mặt trời cũng không thể nào so sánh.

Cổ tay nhẹ nhàng di chuyển giữa không trung, cổ cầm và nhẫn giống như khối băng dưới nắng, từ từ tan biến, chỉ còn lại một mảnh hư vô, mà vết thương sau lưng Trường Ngọc cũng đã trở lại bình thường.

Doanh Hoa nhìn đôi tay trống trơn của mình, hoàn toàn không dám tin, này…… Việc này là sao?

Làm sao có thể?

"Sao ngươi lại có thể sử dụng pháp lực?" Doanh Hoa kinh ngạc, không phải nàng đã đánh nàng ta trọng thương sao.

"Trứng gà vĩnh viễn không thể đặt trên một cái mâm, là người, nhất định phải có chủ bài cuối cùng của bản thân.*" Trường Ngọc nhìn Doanh Hoa cười lạnh, giật giật bả vai. Chỉ là một pháp sư hệ băng lục cấp cũng muốn giết nàng? Hừ, cho dù là nhân lúc nàng và tang thi vương giao đấu để ám toán, cũng không có khả năng.

Đầu ngón tay khẽ lướt qua môi, Trường Ngọc cười âm hiểm, nói: "Quên nói cho ngươi biết, ta không có đánh đàn."

"Không đánh đàn? Chuyện đó.....chuyện đó…… Không có khả năng."

Trường Ngọc không đánh đàn, làm sao có thể?

Vậy những tiếng đàn khống chế tang thi là gì? Nếu không đánh đàn thì sức mạnh kia từ đâu mà có?

Việc này……

"Cổ cầm, chẳng qua là dùng để trang trí mà thôi." Trước ánh mắt hoảng sợ của Doanh Hoa, Trường Ngọc mỉm cười nâng tay phất nhẹ một cái, cổ cầm lại đột nhiên xuất hiện. Trường Ngọc ôm lấy cổ cầm đi tới tường thành, sau đó liền quăng xuống.

Tan nát. Món đồ được liệt vào hàng đệ nhất Thần Khí - cổ cầm bị quăng vỡ vụn, gần như biến thành một nhúm bột phấn dưới chân thành.

Ngồi trên tường thành, Trường Ngọc ngẩng đầu nhìn nơi Sùng Hóa đang chém giết ở phía xa, khóe miệng vẽ nên một tia cười lạnh: "Vĩnh viễn các ngươi cũng sẽ không thể biết pháp lực của ta là gì, ha ha, muốn mạng của ta, còn phải xem ta có đồng ý hay không."

Để có thể sống sót ở mạt thế trong nhiều năm như vậy, nàng đã liều cả tính mạng. Nếu có người dám đe dọa đến cuộc sống của nàng, nàng tuyệt đối sẽ không bỏ qua...

"Ngươi muốn giết ta." Doanh Hoa đột nhiên cảm nhận được sát khí lạnh buốt sống lưng.

"Giết ngươi? Không, sao ta lại có thể dễ dàng giết kẻ muốn giết ta. Giết ngươi, chẳng phải quá tốt cho ngươi sao?" Trường Ngọc lắc đầu, đột nhiên che ngực la lên: "Doanh Hoa, ngươi làm gì vậy?" Tiếng kêu sợ hãi vang lên giữa không trung, cả người Trường Ngọc từ tường thành cao ngất rơi xuống trong nháy mắt.

Doanh Hoa nhìn gương mặt đang mỉm cười kia, cảm thấy vô cùng khó hiểu, rõ ràng nàng ta không có bị thương, sao lại……

"Không, không……"

“Ối, Trường Ngọc nữ thần, ngài ấy sao vậy……”

“Xảy ra chuyện gì vậy?"

“Nữ thần……”

Mọi người đại loạn, các cao thủ trong ngoài tường thành không quan tâm bọn tang thi, nhanh chóng chạy về phía Trường Ngọc rơi xuống.

“Đội trưởng, đội trưởng, ngài bị thương rồi, ôi trời, đội trưởng……”

“Đội trưởng, xảy ra chuyện gì, ngài làm sao vậy? Khoan đã, chẳng phải đây là pháp lực hệ băng lục cấp sao? Doanh Hoa, Doanh Hoa vừa mới lên tường thành. Là Doanh Hoa ra tay, ta phải giết nàng ta……”

Rất nhiều người tiếp được cơ thể của Trường Ngọc khi rơi xuống.

--- ------ --------

*câu này hiểu đơn giản chính là làm việc gì cũng phải chừa lại con át chủ bài cho bản thân, không thể cho mọi người biết hết được. (Kiểu như chừa lại đường lui khi gặp bất trắc ấy ^-^)

Bạn đang đọc truyện *Chí Tôn Hắc Y: Nghịch Thiên Cuồng Phi, Đến Đấu Một Trận* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 3: Dựa vào kĩ xảo 3

Nhìn nàng thổ huyết không ngừng, toàn bộ nội tạng đều bị pháp lực hệ băng làm tổn thương, bọn họ gần như sắp phát điên.

Trường Ngọc không ngừng thổ huyết, hơi thở trở nên yếu ớt, khóe miệng lại hiện lên một nụ cười khổ: “Doanh Hoa hận ta hoành đao đoạt ái(1), ta…… Ai……” Ai thán một tiếng, những lời tiếp theo cũng không nói rõ ràng.

Thuộc hạ Trường Ngọc nghe vậy, đôi mắt trong phút chốc đỏ ngầu. Tình cảm của Doanh Hoa cùng với việc đội trưởng Sùng Hóa thích đội trưởng của bọn họ, cả căn cứ đều biết. Nhưng không ngờ Doanh Hoa lại có thể vì vậy mà ám toán đội trưởng của bọn họ, thù này không báo thề không làm người.

“Không phải, nàng ta đang đóng kịch, nàng ta vốn dĩ không có bị thương.” Doanh Hoa hét lớn, nhưng không có ai chú ý đến nàng ta.

“Trường Ngọc, Trường Ngọc.”

“Trường Ngọc đội trưởng……”

Từ xa, Sùng Hóa và người phụ trách căn cứ chạy nhanh đến. Cả hai vừa nôn nóng vừa lo lắng, sắc mặt cũng thay đổi.

“Trường Ngọc, nàng không cần lo lắng, sẽ không có chuyện gì, ta sẽ trị thương cho nàng thật tốt. Dược sư mau tới đây, mau tới đây.” Hai mắt Sùng Hóa rưng rưng, rõ ràng là một nam tử uy dũng nhưng lại gần như không kìm chế được mà run rẩy.

Trường Ngọc nhìn dáng vẻ Sùng Hóa như vậy, chậm rãi vươn tay vuốt ve gương mặt hắn, sau đó yếu ớt vươn cánh tay cầm nhẫn lên.

Đó là nhẫn không gian, vũ khí vô song trong thiên hạ, là chiếc nhẫn mà Trường Ngọc luôn giữ không rời.

Trường Ngọc cầm nhẫn từ từ đưa tới trước mặt Sùng Hóa, ngay lúc Sùng Hóa gần như không nhịn được mà lộ vẻ vui mừng, nhanh chóng lướt qua mặt Sùng Hóa mà giao cho người phụ trách căn cứ.

“Ta thích Sùng Hóa.” Trường Ngọc đột nhiên mở miệng, hơi thở mong manh.

Sùng Hóa nghe nàng nói đột nhiên sửng sốt, việc này……

“Ta yêu hắn, không thể cùng sinh……chỉ mong cộng tử đồng huyệt(2), nhưng ta lại không thể……tự tay giết hắn. Trưởng lão, sau khi ta chết, ai giết được Sùng Hóa đồng táng(3) cùng với ta, chiếc nhẫn này của ta sẽ giao cho……người đó.” Câu nói đứt quảng vừa xong, trong nháy mắt, xung quanh lặng ngắt như tờ.

Sùng Hóa nhất thời ngây dại, câu nói này của Trường Ngọc, ý của nàng ta là……

Trường Ngọc dùng vẻ mặt si mê nhìn Sùng Hóa vẫn đang ngẩn người, trong mắt hiện lên nụ cười lạnh lẽo. Muốn giết nàng, vậy từ nay về sau hãy hưởng thụ cảm giác ngày ngày đêm đêm bị người ta đuổi giết đi.

“Trường…… Lão……”

“Được, ta đồng ý với ngươi.” Trưởng lão cân nhắc trong nháy mắt, sau đó quyết đoán gật đầu. Tuy Sùng Hóa là cao thủ, nhưng cái nhẫn không gian kia của Trường Ngọc lại càng là bảo bối, đáng để đánh đổi một Sùng Hóa.

“Trưởng lão, ngài……” Sùng Hóa nhìn trưởng lão bằng vẻ mặt không dám tin.

“Như vậy…… là tốt rồi…… ngày Sùng Hóa chết…… chiếc nhẫn kia…… phong ấn sẽ tự giải……” Trường Ngọc nhìn tang thi vương xông đến từ phía xa, hai tay vô lực nắm chặt lại, vết thương trên người đột nhiên trở nặng khiến nàng phun mạnh một ngụm máu tươi, hai mắt từ từ nhắm lại, thân thể cũng dần dần biến mất.

Hôm nay Sùng Hóa muốn giết nàng, nếu không được trưởng lão ngầm đồng ý, thì dù là cổng thành người của hắn cũng không thể đến gần. Nếu bọn họ đều muốn có không gian của nàng, vậy nàng sẽ tặng bọn họ một món quà lớn, tự mình chém giết lẫn nhau. Về phần nàng, sẽ ẩn mình vào không gian tiêu khiển một thời gian. Hừ, thà rằng ta phụ người trong thiên hạ, không thể để người trong thiên hạ phụ ta.

Kẻ phụ nàng, nàng không quản hắn sẽ gặp phải chuyện gì.

“Trường Ngọc nữ thần……”

“Đội trưởng. Đội trưởng……”

Trong tiếng gào khóc phẫn nộ, những tang thi vương kia giống như cũng muốn đến góp vui, chớp mắt đã liên thủ với nhau bắt đầu tổng tiến công. Tiếng rít gào thật lớn hòa chung với tiếng thét chói tai của Doanh Hoa khi bị đám đông giận dữ vây quanh, vang dội như muốn xuyên thủng bầu trời phía trên căn cứ.

Trường Ngọc ẩn mình vào không gian: “Ta đi……”

Khắp nơi lúc này, chỉ có sự hỗn loạn.

……

Phượng Lam đại lục.

Cỏ xanh chập chờn, trăm hoa đua nở.

--- ------ ------ ------ ------

(1)Hoành đao đoạt ái – 横刀夺爱 – héng dāo duó ài (cầm ngang đao đoạt ái tình – đại loại là chỉ người thứ 3 cướp đoạt ái tình của người khác)

(2) Cộng tử đồng huyệt: cùng chết và cùng chôn chung một huyệt

(3) Đồng tán: chôn cùng

Bạn đang đọc truyện *Chí Tôn Hắc Y: Nghịch Thiên Cuồng Phi, Đến Đấu Một Trận* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 4: Dựa vào kĩ xảo 4

Ngay lúc này, núi đá hỗn loạn kéo dài tám trăm dặm.

“Ai u, đây là đâu?” Một nữ hài cả người đều là máu ngất xỉu ở giữa số đất đá hỗn độn, đột nhiên kêu ai u một tiếng, sau đó từ từ chống thân thể ngồi dậy.

Trường Ngọc cho rằng mình chết chắc rồi.

Vừa định tránh vào không gian để mượn đao giết người, lại không ngờ tang thi vương phát động tổng tiến công đúng lúc cửa không gian mở ra, con bà nó, không gian vặn vẹo khiến thân thể nàng bị hủy, sau đó……

Sau đó đến nơi quỷ quái này?

Có điều, đây không phải trọng điểm, trọng điểm là, nàng có thể nằm giữa nơi đất đá hỗn loạn này, nàng còn sống?

“Ha ha ha ha, Cố Trường Ngọc ta mạng lớn, không chết được.” Trường Ngọc ngửa mặt lên trời cười lớn, còn sống còn sống, nàng còn sống.

Ngay lúc Trường Ngọc ngửa đầu cười to, một đoạn kí ức không thuộc về nàng trực tiếp tràn vào trong đầu, không, không phải tràn vào, mà vốn dĩ nó đã tồn tại ở đó.

Cố Thiển Ly, đại tiểu thư mười sáu tuổi phủ tướng quân, bẩm sinh phản ứng chậm chạp, không thể tu luyện. Phụ mẫu đặc biệt yêu thương, vì nàng tìm khắp thiên hạ, mới tìm được một vị sư phụ chiếu cố cho nàng, lại sợ nàng bị người trong gia tộc khinh bỉ, bài xích nàng là phế vật không thể tu luyện, đành nhờ sư phụ dẫn nàng đi khắp tứ phương. Tưởng rằng đã thu xếp mọi việc ổn thỏa, lại không ngờ hôm nay nàng vào núi hái thuốc vô tình gặp phải ma thú, không kịp chờ sư phụ đến cứu thì đã chết.

Hiện tại mở mắt ra, đã là Cố Trường Ngọc.

Trường Ngọc duỗi tay kiểm tra vết thương sau lưng, hơi trầm mặc trong nháy mắt, sau đó nói với khoảng không trống rỗng: “Về sau ta chính là Cố Thiển Ly, ngươi yên tâm, ta sẽ chăm sóc phụ mẫu và sư phụ ngươi thật tốt. Thứ ngươi khiếm khuyết, ta cũng sẽ bù đắp giúp ngươi.”

Dứt lời, đầu ngón tay nhẹ nhàng điểm điểm ở ấn đường, một đạo ánh sáng trắng hiện lên, Trường Ngọc, không, Cố Thiển Ly vung nhẹ cổ tay, ánh sáng kia lướt nhẹ lên bầu trời: “Ngươi tặng ta một thân thể, ta giúp ngươi bổ sung khiếm khuyết trong linh hồn, đi đi, đi tìm cuộc đời mới của ngươi.”

Ánh sáng trắng giống như nghe hiểu lời nàng nói, trong không trung hơi hơi run rẩy, sau đó nhanh chóng biến mất, không lưu lại một chút dấu vết.

Vỗ vỗ tay, tự mình uống một viên thuốc, một tay Thiển Ly ấn xuống đất định đứng lên: “Cũng may không gian của ta vẫn luôn đi theo, nếu không, phỏng chừng hôm nay vừa xuyên qua liền kết thúc, a……”

Không biết ấn phải cái gì, Thiển Ly chỉ thấy trước mắt đột nhiên tối sầm, màu đen vô tận như màn đêm, đột ngột bao phủ trước mắt nàng. Giống như một con quái thú thật lớn, giương cái miệng khổng lồ làm người ta phát lạnh từ đáy lòng, đứng sừng sững mà nhe nanh múa vuốt.

Phía sau là ban ngày sáng sủa, trước người lại là đêm tối dày đặc, thiên địa như đang chơi đùa, mặt trời và màn đêm lại có thể cùng tồn tại.

Trong nháy mắt Thiển Ly ngây người, mặt đất dưới chân nàng đột nhiên vỡ ra, một cỗ sức mạnh lớn như kình ngư* hút nước, không đợi nàng phản ứng đã cuốn nàng đi mất.

*kình ngư: cá voi

Lộc cộc, phịch.

“Ai u.” Thiển Ly ôm đầu bị đâm đau kêu thảm một tiếng.

Trên đầu hiện lên vết sưng đỏ to bằng một nắm tay.

Vết thương chồng chất vết thương, cái gì mà Phượng Lam đại lục đối đãi tốt với nàng, mới đến đã nhận thịnh tình khoản đãi như vậy, quả thực khiến nàng ăn không tiêu.

“Làm cái gì vậy?” Xoa xoa đầu, Thiển Ly run rẩy đứng lên, giương mắt nhìn khắp nơi.

“……”

Trước mắt, một người đứng cách nàng chỉ trong gang tấc, gần như là mặt đối mặt, mũi đối mũi, máu tươi từ trán hắn chảy xuống, đỏ rực chói mắt.

Bạn đang đọc truyện *Chí Tôn Hắc Y: Nghịch Thiên Cuồng Phi, Đến Đấu Một Trận* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 5: Dựa vào kĩ xảo 5

Thiển Ly chớp mắt một chút, cả người cứng đờ nhìn đối phương cười cười, sau đó, nâng bước, lui về sau, lui về sau.

Mẹ nó, gần quá, thoạt nhìn có chút khủng bố.

Lui về sau vài chục bước mới dừng lại, lúc này Thiển Ly mới có thời gian đánh giá tình huống trước mắt.

Nam nhân, một nam nhân, một nam nhân bị trói.

Chỉ thấy mái tóc đen dài của hắn rối tung, máu loãng chầm chậm nhỏ giọt dọc theo ngọn tóc, có vài sợi tóc dán trên trán, che mất nửa con mắt của hắn. Quanh mắt hắn đều là ma văn màu đen, giương nanh múa vuốt trông rất dữ tợn, khiến người ta không thể thấy rõ khuôn mặt. Máu đỏ uốn lượn trên mặt

hắn từ từ chảy xuống, nhìn thấy mà ghê người.

Chân mày sắc bén như kiếm, mũi thẳng, môi mỏng không chút huyết sắc, mỗi chi tiết đều hoàn mỹ như vậy, nhưng khi hợp cùng một chỗ thì lại tạo cho người ta cảm giác uy nghiêm tàn khốc không dám nhìn thẳng.

Trên người hắn mặc trường bào màu đen đã rách nát không chịu nổi, lộ ra vô số vết thương, lại nổi bật thân thể to lớn cường tráng.

Máu tươi không ngừng chảy ra từ miệng vết thương, theo cơ ngực và cơ bụng chảy xuống, từ từ lẫn vào trong đất……

Trong một thoáng, Thiển Ly cảm thấy miệng lưỡi đều trở nên khô đắng. Hình ảnh này, quả thực kích thích mỹ cảm, khiến cho mặt đen tối nhất trong lòng nàng bắt đầu rục rịch. Nghĩ đến cảnh đi lên vung tay đánh hắn một roi, sau đó nhìn da thịt màu đồng cổ nở ra một đóa huyết hoa, cảm giác kia……

Tim Thiển Ly đột nhiên đập nhanh hơn.

Duỗi tay vỗ vỗ mặt mình, Thiển Ly thầm nghĩ, bình tĩnh bình tĩnh, đừng để nam nhân này quyến rũ, một bên mạnh mẽ di chuyển ánh mắt về phía khác.

Xích sắt màu vàng kim to bằng miệng chén quấn quanh người hắn, không, không phải xích sắt, là một loại phù chú đang chuyển động không ngừng, treo hắn lên giữa không trung. Phía sau có hai trụ ngọc đỏ rực, ánh sáng vàng rực tỏa ra giống như ngọn lửa cực nóng.

Đỏ và đen, băng cùng hỏa hoà lẫn vào nhau.

Rõ ràng là bị tra tấn vô cùng thảm hại, nhưng mặt nam nhân kia lại không thay đổi chút nào, giống như người chịu cực hình không phải hắn. Biểu cảm không thèm quan tâm như vậy, quả thực khiến người ta mở rộng tầm mắt.

Để Thiển Ly nhìn thấy cảnh tượng như vậy, dụ hoặc, thị huyết, đúng là kích thích người ta phạm tội mà.

"Huýt." Thiển Ly nhịn không được huýt sáo một tiếng.

Nam nhân này, đúng là cực phẩm.

Sống ở mạt thế nhiều năm như vậy, cũng đã thấy qua không ít nam nhân, nhưng cho tới bây giờ, vẫn chưa có ai có thể khiến nàng chỉ liếc mắt một cái đã muốn tiến lên ăn sạch như vậy. Nam nhân này quả thật là một yêu tinh, yêu tinh đen tối, rất hợp khẩu vị của nàng.

Không ai để ý đến nàng. Nam nhân kia giống như không phát hiện ra Thiển Ly đang đứng trước mặt hắn, cũng không chú ý đến ánh mắt của Thiển Ly, thờ ơ lạnh lùng nhắm hai mắt lại.

Hắn còn sống hay đã chết?

Khóe môi Thiển Ly nâng lên thành một nụ cười nhạt, vấn đề này rất đơn giản, chỉ cần kiểm tra một chút là được.

Bước lên vài bước, Thiển Ly duỗi tay sờ nhẹ khắp người hắn.

Rất trơn bóng, rất mịn màng. Cảm giác trên tay giống như khối pho mát tốt nhất, hòa với máu tươi đang chảy xuống kia, có mùi máu tanh, lại có chút dinh dính, càng khiến sức quyến rũ nam nhân của hắn tăng lên tột đỉnh, hại nàng lưu luyến quên phải buông tay.

Nam nhân này, nàng muốn.

"Sờ đủ chưa?" Trong lúc Thiển Ly sờ đến say mê, một đạo thanh âm lãnh khốc tới cực điểm đột ngột vang lên, cùng với hơi thở âm trầm lạnh như băng bao phủ cả người Thiển Ly.

Thiển Ly ngẩng đầu, nam nhân chưa rõ sống chết kia chậm rãi mở hai mắt đỏ ngầu, lạnh lẽo nhìn nàng.

Trong nháy mắt, Thiển Ly cảm thấy không khí quanh thân đều bị đông cứng, giống như có một con mãnh thú đang chế ngự nàng, chỉ cần nàng vừa động thì sẽ lập tức thịt nát xương tan.

Bạn đang đọc truyện *Chí Tôn Hắc Y: Nghịch Thiên Cuồng Phi, Đến Đấu Một Trận* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 6: Dựa vào kĩ xảo 6

Thiển Ly kinh ngạc không thôi, thật mạnh, chỉ cần một ánh mắt đã khiến nàng suýt nữa không khống chế được tinh thần mà quỳ xuống hành lễ với hắn, này……

Bất quá, nàng càng thích.

"Chưa." Lắc đầu, nam nhân cực phẩm như vậy sờ thế nào cũng không đủ.

Nam nhân hơi nheo mắt lại, gió lốc trong mắt hắn bắt đầu nổi lên mù mịt, áp lực vô hình đè ép cả người Thiển Ly trở nên mềm nhũn, dường như xương cốt cũng tan ra.

Thiển Ly lập tức lui về sau, mỹ sắc dù sao cũng không quan trọng bằng sinh mệnh. Nhưng không ngờ lui quá nhanh, chân vấp phải một linh thạch lớn.

Linh thạch kia chợt lóe ánh sáng trắng, ngục thất vốn trống rỗng chỉ trong nháy mắt xuất hiện vô số phật ấn màu vàng kim, chuyển động giữa không trung. Phật ấn siết chặt quanh người nam nhân không một khe hở, sau đó bắt đầu lóe sáng rồi chuyển động theo quỹ đạo.

Không khí trong ngục thất đột nhiên thay đổi, Thiển Ly cảm thấy như thể đột nhiên có người nghiêng đổ trăm nghìn cân dược, làm toàn bộ không gian tràn ngập một loại cảm giác máu huyết sôi trào, này……

"A……" Nam nhân bị siết chặt kia gầm nhẹ một tiếng, thân thể hắn nhảy mắt đỏ bừng, mạch máu dưới da trướng lên như muốn nổ tung, hai mắt đỏ ngầu tràn ngập dục vọng. Thân thể và ý thức của hắn đều đã mất khống chế, giống như một con mãnh thú đột nhiên tiến vào thời kỳ phát dục.

"Mau khiến ta trở lại bình thường, nếu không ta giết ngươi." Bộ vị nào đó của nam nhân đã căng cứng, mặt đầy dữ tợn lớn tiếng quát Thiển Ly.

Giết nàng?

Vốn dĩ Thiển Ly chỉ muốn xem có chuyện gì, nghe vậy sắc mặt hơi trầm xuống, nàng ghét nhất bị người khác uy hiếp sinh mệnh.

Hơn nữa, sinh mệnh này, là vừa mới có lại.

Hơi thở của nam nhân kia bắt đầu trở nên gấp gáp, nhưng hắn lại gắt gao áp chế phản ứng của bản thân, sau đó vận lực để đối kháng với sức mạnh của phật ấn. Thiển Ly nhìn chằm chằm, vươn đầu lưỡi lướt nhẹ qua khóe môi.

Một nam nhân cực phẩm như vậy, nếu đã để cho nàng gặp, lại còn dám uy hiếp nàng, như vậy……

Thiển Ly duỗi tay búng một cái.

Nam nhân đang chuyên tâm đối kháng phật với ấn chợt cứng đờ, cả người bất động.

Nam nhân khiếp sợ lại kinh ngạc, phẫn nộ nhìn Thiển Ly. Nữ nhân này, lại dám thừa lúc hắn không chú ý mà động thủ.

Hoàn toàn xem nhẹ ánh mắt muốn giết người của hắn, Thiển Ly bước lên hai bước, nắm lấy vạt áo của hắn kéo ra.

Roẹt, trên người nam nhân không còn gì cả.

"Ngươi…… Dám……" Lúc này, hai mắt của hắn đã đỏ đến mức sắp nhỏ ra máu rồi.

"Ngươi thấy, ta giống không dám sao." Thiển Ly chớp mắt, nhìn hắn quyến rũ, sau đó duỗi tay kéo y phục rách nát trên người mình xuống, bước đến đè lên người hắn.

Nam nhân cực phẩm như vậy chỉ cần gặp được thì không thể bỏ qua, nếu một lúc nào đó chết đi, vậy nàng sẽ rất thiệt thòi, suy cho cùng sau hai đời nàng cũng chỉ nhìn trúng một người này.

"Nữ nhân…… Ngươi muốn…… Chết…… Ưm"

Linh lực màu đen lấp kín không gian trong ngục thất đột nhiên quay cuồng, dần dần biến thành một quả cầu màu đen giống như kén tằm, bao lấy cả người Thiển Ly và nam nhân kia.

Phật quang màu vàng không còn đối tượng thi pháp, chậm rãi ngừng lại, cả phòng xao động.

Thời gian nhanh chóng trôi qua.

Mặt trời bên ngoài Nguyệt Cung đã lên cao quá đầu.

Dưới mặt đất, tiếng động trong ngục thất dần nhỏ hơn, sức mạnh khiến huyết mạch người ta sôi trào cũng đã biến mất, ngược lại, tiếng thở dốc giữa nam và nữ vang lên.

Kén tằm màu đen biến mất, Thiển Ly chống eo bước ra.

"Mệt chết ta." Nam nhân này quả thật là cực phẩm, nhưng dù sao nàng cũng là nữ, thật sự là mệt sắp chết, bất quá……

Bạn đang đọc truyện *Chí Tôn Hắc Y: Nghịch Thiên Cuồng Phi, Đến Đấu Một Trận* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 7: Dựa vào kĩ xảo 7

Thiển Ly vươn tay vuốt ve da thịt mềm mại của mình, những vết thương trên đó đã không còn nữa, thương tích do ma thú công kích cũng đã hoàn toàn lành lặn: "Còn có tác dụng chữa thương nữa sao?"

Thiển Ly sờ sờ chóp mũi, hoá ra chuyện nam nữ còn có công dụng kỳ diệu như vậy, sớm biết thì nàng đã tìm một người để thử, ặc, được rồi, nàng thừa nhận, trước giờ nàng không có để mắt đến ai.

Quay đầu lại nhìn nam nhân đang nhắm hai mắt ngủ say, Thiển Ly duỗi tay sờ lên môi một chút, sau đó vung ngón tay lên, một viên tinh hạch màu đen của tang thi vương nhanh chóng xuất hiện trong tay nàng, vươn tay đặt tinh hạch kia lên trên vai nam nhân: "Tiền hàng thanh toán xong."

Qua đêm với người khác thì phải trả thù lao tương ứng, đây là thiết luật của mạt thế.

"Thật sảng khoái, đi thôi, ra ngoài dạo Phượng Lam đại lục này một vòng, a, một đại lục không có tu tiên và tang thi, thật là hấp dẫn." Duỗi thân một cái, lấy ra một bộ y phục từ chiếc nhẫn đeo trên tay, Thiển Ly búng nhẹ tay, cả người lập tức biến mất.

Ngay lúc Thiển Ly rời đi, vết thương trên người nam nhân kia cũng hồi phục rất nhanh, ánh sáng màu đen phát ra từ viên tinh hạch bị cơ thể hắn hấp thụ, trong chốc lát đã biến thành một viên đá đen ảm đạm không ánh sáng.

Mở mắt ra, nam nhân lạnh lùng nhìn ngục thất không bóng người.

Nữ nhân kia lại dám chạy, dám thừa lúc hắn ngủ mà chạy?

Khắp đại lục còn chưa có ai dám đối với hắn như vậy, tốt, tốt, tốt…….....

"Nữ nhân, ngươi chờ đó cho bản tôn." Giận giữ hét vang khắp ngục thất, sợi tóc màu đen cùng với tiếng hét điên cuồng của hắn không ngừng bay múa giữa không trung, y phục rách nát cũng bị sức mạnh khủng bố kia phá hủy toàn bộ. Trong khoảnh khắc, không gian xung quanh hắn nổi lên cuồng phong, vô số linh khí màu đen bắn ra như bão táp, nam nhân vốn bị giam cầm chậm rãi bay lên, như yêu ma hóa ra vô số hình ảnh màu đen.

Mà giờ phút này, Thiển Ly đã ra khỏi núi đá, tâm tình rất tốt quan sát khắp nơi.

"Ầm ầm ầm……" Chân trời đột nhiên vang lên tiếng sấm rền vang, ầm ầm như muốn nổ tung. Ngay sau đó, bầu trời đột nhiên xuất hiện một quầng sáng màu đỏ tươi, tựa như mặt trời sẽ dâng lên từ nơi đó vậy. Chỉ có điều, không hiểu sao, quầng sáng ấy lại khiến lòng người phát lạnh.

Hình như hướng đó là núi đá giam giữ nam nhân kia, Thiển Ly kinh ngạc nhướn mày, đây là……

"Uỳnh." Giữa quầng sáng màu đỏ trên bầu trời, đột nhiên vang lên tiếng nổ mạnh khi vạn tia sét cùng nhau đánh xuống, sức mạnh kia tựa như có thể đánh thủng cả đất trời.

Giống như khi mở chiếc hộp Pandora ra, vô số hắc khí tản ra khắp nơi....

Tình huống này……

Tình huống này……

Nam nhân kia phá ngục thất ra ngoài?

Sao đột nhiên lại ra ngoài.

Chỉ là bị ngủ một chút, sao lại phẫn nộ như vậy. (Yy: tỷ lại đây nhận ta một lạy (_'"'_!!!)

Thiển Ly đột nhiên cảm thấy, có phải nàng đã chọc giận một mãnh hổ bị cầm tù hay không, mà hiện giờ mãnh hổ này……

"Nha đầu chết tiệt kia, ngươi lại chọc phải cái sọt lớn này." Sư phụ của Thiển Ly đột nhiên chạy đến.

"Xảy ra chuyện gì sao?" Thiển ly giả ngốc.

Lão nhân nghe vậy liền tức giận vểnh râu, chỉ vào Thiển Ly nửa ngày không nói nên lời, một lúc lâu mới gật đầu nói: "Tốt, có bản lĩnh thì ngươi vĩnh viễn không biết cho ta, còn bây giờ, mau trốn với lão tử, hắn ta, mẹ nó phiền toái."

Không chờ Thiển Ly kịp phản ứng, lão nhân đã kéo Thiển Ly nhảy lên phi kiếm, chạy nhanh như chớp.

Bạn đang đọc truyện *Chí Tôn Hắc Y: Nghịch Thiên Cuồng Phi, Đến Đấu Một Trận* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 8: Dựa vào kĩ xảo 8

Cùng lúc đó, tại Trích Tinh Lâu trong hoàng cung của Phượng Lam đại lục, quốc sư đột nhiên trợn mắt, đáy mắt đầy kinh hãi: "Hắn…… Ra ngoài……"

Cách đó vạn dặm, chén trà trong tay Sơn tông chủ đột nhiên vỡ tan, nước trà nóng hổi chảy ra, nhưng tông chủ lại không hề chú ý, chỉ ngẩng đầu nhìn lên không trung, nửa ngày mới cất tiếng thở dài: "Thiên hạ, từ nay đại loạn."

Mà ở một nơi xa xôi khác, không khí tràn ngập vẻ tiêu điều thê lương, có hai người cùng ngẩng đầu: "Đây là……"

Gió, thổi rít rào.

Vô số người bị kinh động.

Vô số người vượt đường xa, bay nhanh đến ngục thất bên dưới núi đá.

Thiển Ly không biết, ngày hôm nay, sóng gió trên đại lục đã bắt đầu nổi lên.

Nàng càng không biết, bởi vì nàng, vương giả đã trở về.

Bay suốt bảy ngày không ngừng nghỉ, vượt qua hơn phân nửa Phượng Lam đại lục, sư phụ Thiển Ly dẫn theo nàng một mực chạy từ vùng đất giáp ranh đại lục đến kinh đô.

Cho đến hôm nay, khi sư phụ gặp được người chuyển tin của hắn ở trên không vùng ngoại ô kinh đô, một con phi chồn sáu cánh, mới tạm thời dừng lại để xem tin.

Trải trên cỏ một mảnh giấy, Thiển Ly thở ra một hơi thật dài. Quá khó tin, chỉ dựa vào một thanh kiếm lại có thể bay trên trời bảy ngày, cái này so với máy bay ở mạt thế còn bá đạo hơn. Nhớ lúc trước trong đội có người có dị năng hệ Phong, có thể bay giữa không trung một giờ thì đã được xem là lợi hại rồi. Mọi thứ ở nơi này, quả thực khiến nàng đi từ ngạc nhiên này đến ngạc nhiên khác.

"Sư phụ, đến khi nào thì người dạy con cưỡi phi kiếm?" Thiển Ly không hề che dấu việc bản thân là người bình thường. Giả một nữ nhân ngốc cần trình độ rất cao, nàng giả không được cũng không muốn giả.

"Dựa vào ngươi?" Lão nhân vừa đọc thư vừa hừ lạnh một tiếng: "Ngươi đừng tưởng rằng đầu óc được cấm địa kia kích thích tốt lên một chút, thì không cần học bò đã có thể học bay, trước hết vẫn nên học……ây, trước hết hãy xử lý việc này đi." Tay run run, trên mặt lão nhân thoáng hiện một chút xấu hổ đưa thư cho Thiển Ly, nói: "Nén bi thương."

"Có ý gì? Đã xảy ra chuyện gì sao?" Thiển Ly kinh ngạc tiếp nhận.

"Nữ nhi Thiển Ly, nhiều ngày không gặp vi phụ rất nhớ con, vốn định tự mình đến gặp, nhưng biên quan là nơi quan trọng, ta không thể tự tiện đi vào, nữ nhi thông cảm……" Đây không phải là thư nhà sao, Thiển Ly mờ mịt tiếp tục cúi đầu xuống xem.

Vừa thấy, đôi mày lá liễu lập tức nhướn lên.

"Mấy ngày gần đây nghe được tin đồn, tiểu Vương gia của Võ Vương phủ muốn thành thân với Thánh Nữ của Thiên Sơn điện,vi phụ mới chợt nhớ lại, năm con bảy tuổi sư phụ của con đã từng truyền tin đến nói với vi phụ, nói con phản ứng trì độn có thể không phải là do sinh mệnh bất ổn gây ra. Đến khi con mười sáu tuổi, tốt nhất nên tìm một nam nhân song tu với con, có lẽ sẽ bù đắp được phần linh hồn bị tổn thương kia, từ đó con cũng sẽ khỏe mạnh hơn. Bởi vậy sư phụ của con đã giúp con định một mối hôn sự, chính là Võ Vương phủ tiểu Vương gia.

Sau đó, sư phụ con lại nói song tu có lẽ cũng vô dụng, cho nên, mọi người đều quên việc này đi. Bây giờ tiểu Vương gia muốn thành thân, vi phụ mới chợt nhớ lại, việc kia, hôn sự do con làm chủ, là đi từ hôn hay cướp người, đều do con quyết định, vi phụ sẽ luôn ủng hộ quyết định của con.

Hài tử, dũng cảm lên."

Gì gì gì? Đùa cái gì vậy? Có phải bọn họ đã quên nàng là một nữ nhân ngốc hay không? Cho nàng làm chủ, còn cái gì từ hôn rồi cướp người, đây là kiểu phụ thân gì vậy? Còn nữa, việc này là giả đúng không?

Thiển Ly khó tin lật thư, mặt sau quả thật có kèm theo một hôn thư nhăn nhúm, trên đó còn có hai dấu chân chuột màu đen, hiển nhiên là vật không hề được xem trọng.

Bạn đang đọc truyện *Chí Tôn Hắc Y: Nghịch Thiên Cuồng Phi, Đến Đấu Một Trận* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 9: Dựa vào kĩ xảo 9

Chỉ có điều, tờ hôn thư kia đã được đương triều Thái Hoàng Thái Hậu chứng hôn, lại còn có kim ấn của bệ hạ, rất có uy lực.

Có hôn thư này trong tay, tiểu Vương gia kia muốn cưới thiên mệnh Thánh Nữ hoàn toàn là điều mơ tưởng, cho dù là đính hôn cũng không được. Kim ấn của Thái Hoàng Thái Hậu một khi đã ấn lên thì chính là thiết luật, được thiên đạo thừa nhận, bất luận là ai cũng không thể vi phạm.

Thiển Ly cầm hôn thư hít sâu, rồi hít sâu, nhưng vẫn không nhịn được mà quay đầu về phía sư phụ nàng rống to: "Có phải các người đã quên ta là ngốc tử rồi không, ơ, người đâu?"

Bên cạnh trống không, làm gì còn bóng dáng sư phụ nàng.

Chỉ thấy trên mặt đất để lại mấy chữ: chúng ta tin con có thể làm được.

Chạy?!

Một ngụm máu nghẹn trong cổ họng, Thiển Ly suýt chút ngửa mặt lên trời mà thét dài.

Thiển Ly đã mất sao lại có một phụ thân và một sư phụ không đáng tin như vậy. Nếu hiện giờ không phải là nàng xuyên tới, Thiển Ly đã mất kia biết phải làm thế nào? Làm cái lông, với người nhà và sư phụ có tấm lòng như vậy, may mắn hiện tại là nàng, nếu không……

Đúng là một đám lừa bịp nữ nhi hãm hại đồ đệ mà!

Cũng không biết lúc trước họ dùng cách gì để khiến Võ Mục Thiên kia chấp nhận hôn ước. Người này quả thật là khổ tám đời, chẳng những bị sư phụ nàng nhìn trúng lại còn bị định hôn.

Được rồi được rồi, nếu đã tiếp nhận khối thân thể này, vậy nàng sẽ giúp bọn họ xử lí tốt những việc này, đúng là phiền phức mà.

Dùng sức xoa mày, Thiển Ly cảm thấy đầu muốn nổ tung.

Từ trên trời rơi xuống một vị hôn phu, mà cả thiên hạ lại biết vị hôn phu kia thích thiên mệnh Thánh Nữ, thật đau đầu.

Từ hôn, từ hôn, hôn ước này cần phải hủy.

Nàng không cần một vị hôn phu thích nữ nhân khác.

Từ trên mặt đất đứng lên, Thiển Ly vỗ vỗ mông rồi đi về hướng kinh đô. Trước tiên giải quyết chuyện này, sau đó đi tìm phụ thân nàng cùng sư phụ tính sổ.

Kinh đô nằm ở giữa Phượng Lam đại lục, là nơi phồn vinh và cường đại nhất. Người thường và người tu tiên cùng sống với nhau ở đây, các loại thế lực rắc rối phức tạp, nhìn qua phồn vinh hưng thịnh, kỳ thật sóng ngầm mãnh liệt, gió yên trước cơn bão tố.

Lúc vào kinh đô sắc trời đã tối sầm, Thiển Ly không vội vã từ hôn, mà phấn khởi tìm một khách điếm qua đêm. Đã lâu chưa ngủ trong khách điếm như thế này, quả nhiên thế giới không có tang thi là tốt nhất.

Gió đêm thổi qua vù vù.

Võ Vương phủ,chính là phủ đệ của chất nhi(1) đương kim Thái Hoàng Thái Hậu, Võ Lệ. Võ Mục Thiên là nhi tử Võ Lệ, là tiểu Vương gia của Vương phủ. Nghe nói hai mươi tuổi đã bước vào cảnh giới Kim Đan, hiện nay hai mươi lăm tuổi đã là Kim Đan đỉnh phong, là người trẻ tuổi nhất Phượng Lam đại lục, thiên tài trăm năm khó gặp.

Mấy năm nay vị trí của Võ Lệ ở hoàng triều càng ngày càng cao, thế lực càng lúc càng lớn, Võ Mục Thiên lại là một thiên tài tuyệt thế. Hiện tại có lời đồn đại rằng Võ Mục Thiên muốn cùng đệ tử của chưởng môn Thiên Sơn điện, nữ tử trẻ tuổi kiệt xuất nhất đại lục thành thân. Lúc đầu có vô số người xem trọng nhà hắn, hiện nay số người xem trọng bọn họ lại càng nhiều hơn, sức mạnh kia gần như đã vượt qua cả đương kim hoàng đế.

Bởi vậy, khi Thiển Ly nhìn thấy cảnh tượng ngựa xe như nước trước cửa Võ Vương phủ, không hề ngạc nhiên chút nào, ngược lại còn cảm thấy hứng thú nhìn khắp nơi, mọi thứ ở đây đều khiến nàng cảm thấy cực kỳ thú vị.

"Tiểu ca, mời vào bẩm báo với Vương phi một tiếng, hãy nói Cố gia Cố Thiển Ly đến bái phỏng." Cả người Thiển Ly toát lên vẻ nhu hòa, cười nói với người gác cổng.

Bạn đang đọc truyện *Chí Tôn Hắc Y: Nghịch Thiên Cuồng Phi, Đến Đấu Một Trận* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 10: Dựa vào kĩ xảo 10

"Đi đi, đây không phải nơi dành cho hạng nữ tử như ngươi. Chẳng lẽ ngươi muốn gặp Vương phi của bọn ta là có thể gặp sao? Những người muốn gặp Vương phi xếp thành hàng đã dài đến trăm dặm, ngươi tự nhìn bộ dạng của mình đi, mau tránh qua một bên." Thủ vệ giữ cửa khinh thường đánh giá Thiển Ly vài lần, không kiên nhẫn bảo nàng cút đi.

Nàng đã sớm biết sẽ như vậy, mắt chó nhìn người thấp, bất luận là ở đâu thì cũng đều như thế. Đưa tay vào vạt áo cầm lấy hôn thư, Thiển Ly định trực tiếp đưa hôn thư này cho thủ vệ, sau đó chạy lấy người. Dù sao hôn thư này nàng cũng đã đưa cho bọn họ, đồng nghĩa với việc nàng đã từ hôn, có gặp Võ Vương phi hay không cũng không quan trọng. Nàng không muốn ngày ngày phải nhìn vẻ mặt khinh bỉ của bọn họ mà sống, nàng còn muốn đi du ngoạn khắp đại lục.

Về phần khi nào thì người của Võ Vương phủ mới phát hiện hôn thư, hoặc là hôn thư có bị thủ vệ ném đi hay không, nàng chẳng quan tâm, dù sao cũng là trách nhiệm của bọn họ.

"Vương phi, ta nghĩ vương phủ nên tăng cường quản lý. Người nhìn đi, loại người có phẩm cách như thế này cũng dám đứng ở cửa lớn khua môi múa mép, làm tổn hại uy nghiêm vương phủ. Sau này sư tỷ của ta được gả vào đây, tuy không nhất định sẽ sống trong vương phủ, nhưng tốt xấu gì đây cũng là nhà chồng của nàng, nếu danh tiếng bị bôi nhọ thì không tốt lắm đâu." Ngay lúc này, cửa lớn vương phủ đột nhiên mở lớn, một nhóm người từ trong phủ bước ra. Đi đầu là một nữ tử có dung mạo mềm mại ngọt ngào, nhưng giọng điệu khi nói chuyện thì lại vô cùng ngạo mạn.

Có thể nói những lời như vậy trước mặt Vương phi, lại nghe hàm nghĩa của những lời kia, chẳng lẽ nữ tử này là người của Thiên Sơn điện? Thiển Ly ngẩng đầu nhìn qua.

Chỉ thấy một nhóm năm sáu người, hai vị mặc y phục màu trắng trang điểm thanh lệ thoát tục, vừa nhìn liền biết không phải người thường, phỏng chừng chính là người của Thiên Sơn điện.

Ngoài ra, có một người mặc y phục Vương phi được người hầu hạ, thoạt nhìn ôn hòa nhân hậu, giơ tay nhấc chân đều toát lên vẻ quý khí, hẳn là Võ Vương phi.

Đi theo hầu phía sau bà là hai ma ma, hẳn là nữ quan thân cận bên người.

"Tiểu Khả, sao lại không biết lớn nhỏ như thế, ăn nói hàm hồ, còn không mau xin lỗi Vương phi." Hai nữ tử áo trắng tuổi đã khá cao, diện mạo ôn nhu khiển trách nữ tử vừa mở miệng kia một câu, sau đó khẽ cúi đầu nhận lỗi với Võ Vương phi: "Xin Vương phi thứ tội, Tiểu Khả được sư phụ và Thánh Nữ sư tỷ nuông chiều, nói chuyện không suy nghĩ, mong Vương phi đừng trách tội."

Võ Vương phi nghe vậy cười ôn hòa: "Tiểu Khả nói rất có lý, sao lại không suy nghĩ chứ, ý kiến này rất tốt, bổn phi rất thích."

Mỹ nhân mềm mại ngọt ngào tên Tiểu Khả vừa nghe vậy lập tức cao hứng cười rộ lên: "Nhìn đi, Vương phi cũng nói muội không nói sai, Tam sư tỷ chỉ biết giáo huấn ta thôi."

Tam sư tỷ Lưu Vân bất đắc dĩ duỗi tay xoa đầu Tiểu Khả, mỉm cười ôn nhu.

Hiển nhiên nàng ta cũng cảm thấy đuổi một người thường đi cũng không có cái gì không ổn cả.

"Ngươi, cút ngay, cản trở đường đi của bổn cô nương, ngươi không thấy sao?" Tiểu Khả cười hì hì bước một bước xuống bậc thềm, sau đó quát Thiển Ly đang đứng dưới bậc thềm.

Thiển Ly nâng mắt nhìn Tiểu Khả đang đứng cách mình ít nhất mười mét, mặt không biểu cảm đứng không nhúc nhích.

Tiểu Khả lập tức nổi giận: "Kêu ngươi cút ngươi không nghe thấy sao. Một người bình thường hèn mọn mà cũng dám cản đường bổn cô nương, đúng là tự tìm chết." Trở tay rút đao ra bổ về phía Thiển Ly.

Càn rỡ! Thiển Ly cảm thấy lúc nàng càn rỡ nhất cũng không càn rỡ đến thế. Nữ tử này có phải bị bệnh hay không, cho rằng khắp thiên hạ chỉ có mình nàng ta là lớn nhất sao? Ánh mắt lạnh lùng, năm ngón tay Thiển Ly năm chậm rãi nắm thành quyền.

"Tiểu Khả, không được đánh." Lưu Vân ngăn lại hành động của Tiểu Khả, quay đầu nhìn Võ Vương phi: "Nơi này là cửa vương phủ, nên để Vương phi xử lý mới phải."

Võ Vương phi nghe vậy, vỗ vỗ vai trấn an Tiểu Khả, sau đó lạnh lùng ra hiệu bằng mắt cho thủ vệ, lạnh nhạt ra lệnh: "Dám làm khách quý bổn phi tức giận, đánh chết mang rồi mang đi cho chó ăn."

Bạn đang đọc truyện *Chí Tôn Hắc Y: Nghịch Thiên Cuồng Phi, Đến Đấu Một Trận* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 11: Ta thay đổi chủ ý 1

Editor: Lãng Nhược Y

Một bên lại cười nói với Tiểu Khả: "Được rồi, ta đã trừng phạt nàng ta, Tiểu Khả đừng giận nữa, tức giận sẽ không đẹp đâu."

Hai loại sắc mặt hoàn toàn khác nhau, thể hiện sự kinh rẻ Thiển Ly vô cùng nhuần nhuyễn.

"Dạ." Thủ vệ lập tức rút trường đao ra, đánh về phía Thiển Ly.

"Khoan đã." Thiển Ly khẽ quát một tiếng, lạnh lùng ngẩng đầu nhìn vẻ mặt khinh thường của Võ Vương phi, đột nhiên nở một nụ cười lạnh: "Võ Vương phi, ta là Cố Thiển Ly của Cố tướng quân phủ."

Võ Vương phi vốn đang khinh thường nàng, nghe vậy sửng sốt, lập tức quay đầu nhìn Thiển Ly, trong mắt hiện lên sự kinh ngạc cùng phiền não. Ngay sau đó lại trừng mắt, ánh mắt sắc bén tràn ngập uy hiếp và cảnh cáo, cảnh cáo Thiển Ly không được nói chuyện hôn ước ra.

Thiển Ly lại cười nhìn Võ Vương phi, nói rành mạch từng câu từng chữ: "Hôm nay, ta vốn là tới từ hôn, nhưng bây giờ, ta thay đổi chủ ý."

Ta thay đổi chủ ý……

Mấy chữ ngắn ngủn, lại giống như có ma lực kinh người. Không gian đột nhiên lặng ngắt như tờ, mọi người giống như trúng phải thuật định thân và thuật cấm ngôn, một đám người ngạc nhiên đứng lặng ở cửa.

Gió nhẹ nhàng thổi qua, không gian im lặng đến nỗi có thể nghe được tiếng kim rơi.

Thiển Ly nhìn mặt Võ Vương phi đột nhiên hóa xanh, hừ lạnh một tiếng, xoay người rời đi.

Từ hôn? Không, bây giờ nàng không từ hôn. Bây giờ là Võ Vương phủ của bọn họ sốt ruột, không phải nàng.

Đánh đánh chết cho chó ăn? Được, nàng sẽ chờ xem bọn họ đánh chết nàng rồi cho chó ăn như thế nào.

Áo bào theo gió tung bay, Thiển Ly tiêu tiêu sái sái rời đi.

"Ý của nữ nhân kia là gì? Từ hôn? Nàng ta có hôn ước? Chẳng lẽ tiểu Vương gia có hôn ước với nàng ta sao?" Rốt cuộc cũng phục hồi tinh thần, Tiểu Khả lập tức hỏi.

Võ Lệ có ba người con, nhưng có hai người đã thành hôn, chỉ còn tiểu Vương gia Võ Mục Thiên là chưa thành thân. Lúc này lại có một nữ nhân đột nhiên tới từ hôn, đương nhiên đối tượng chỉ có một người - Võ Mục Thiên.

Vẻ mặt Lưu Vân cũng trở nên lạnh nhạt, quay đầu nhíu mày nhìn Võ Vương phi: "Vương phi, bọn ta cầu một lời giải thích rõ ràng về chuyện này."

Võ Vương phi cũng không ngờ Thiển Ly lại dám nói chuyện hôm sự này ra trước mặt người của Thiên Sơn điện, lúc này vừa kinh ngạc vừa tức giận, nghe Lưu Vân nói vậy liền nháy mắt ra hiệu cho hai ma ma ở phía sau, sau đó nhanh chóng điều chỉnh lại sắc mặt, cười nói với mấy nữ tử của Thiên sơn điện: "Nào có chuyện gì, đi thôi, chúng ta hồi phủ, bổn phi sẽ từ từ nói rõ với các vị."

Dứt lời, quay đầu đi vào Vương phủ.

Tiểu Khả và Lưu Vân thấy vậy, cũng nổi giận đùng đùng xoay người đi theo. Bọn họ cũng muốn nghe cho rõ, chuyện này rốt cuộc là như thế nào.

Ngày hôm đó, ngoại trừ một đám thủ vệ Võ Vương phủ bị thay đổi, còn có mấy người hoàn toàn biến mất dưới bầu trời.

Tin tức này, tuyệt đối không thể để lộ ra ngoài.

Ngọn gió thổi qua mặt cát, cuốn lên tầng bụi đất.

Thiển Ly bước đi chầm chậm trên đường phố kinh đô. Hai bên đường đều là âm thanh náo nhiệt, đủ loại quầy hàng chất đầy những vật đủ màu, làm người ta hoa mắt.

Đứng giữa nơi này, Thiển Ly có cảm giác như nhìn thấy hình ảnh của mạt thế trong lịch sử.

Thiển Ly từ từ đi tới.

Thiển Ly lâm vào trầm tư, không hề phát hiện một chiếc xe sừng thú đột nhiên xuất hiện ngay bên cạnh.

"Cố tiểu thư, Vương phi có chuyện muốn nói với tiểu thư, thỉnh Cố tiểu thư đến gặp mặt." Trong khoang xe truyền đến âm thanh trầm thấp, tuy thấp nhưng lại mang theo khí thế cao cao tại thượng, lời nói vừa nghe thì tựa thỉnh cầu nhưng sự thật lại là uy hiếp.

Bạn đang đọc truyện *Chí Tôn Hắc Y: Nghịch Thiên Cuồng Phi, Đến Đấu Một Trận* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 12: Ta thay đổi chủ ý 2

Thiển Ly nghe vậy, cũng không thèm quay đầu nhìn một lần. Giống như không hề quan tâm người đang ngồi trong xe là ai, đại diện cho thế lực nào, chỉ hứng thú bừng bừng quan sát quán nhỏ bên đường, nhàn nhạt nói: "Muốn nói thì cứ nói, không nói xin mời đi."

Có nghe hay không cũng không sao cả, dù sao nàng cũng không vội.

Người bên trong xe ngựa hiển nhiên bị câu trả lời lưu manh của Thiển Ly làm cho nghẹn một chút, nỗ lực nửa ngày mới áp chế được cơn giận dữ nói: "Cố tiểu thư, ta tin ngươi là người thông minh. Nếu hôm nay ngươi đã tới từ hôn, vậy hãy giao hôn thư kia cho Võ Vương phủ, hôn sự này tự nhiên sẽ được hủy bỏ. Việc này vừa thỏa mãn ý định của ngươi, đồng thời cũng là ý của Võ Vương phủ, tất cả mọi người đều tốt, thế nào?"

"Không tốt." Thiển Ly ném ra mấy đồng tiền, mua một quả nhìn rất giống quả táo, cắn một ngụm nói: "Bây giờ ta đang không vui."

Cho nên, nàng không quan tâm đến cái gì ngươi tốt ta tốt mọi người đều tốt.

Người trong xe nghe vậy nhíu mày: "Cố tiểu thư, ngươi không nên cố chấp như vậy. Nếu lúc đó ngươi nói rõ thân phận của mình sớm một chút, Vương phi tuyệt đối sẽ không đối xử với ngươi như vậy, chỉ vì ngươi không hề nói ra, nên cũng không thể oán trách ai. Dù sao Vương phi muốn đánh muốn giết một người, cũng chỉ như bóp chết một con kiến mà thôi."

Thiển Ly nghe lời nói hùng hồn như vậy, hơi nhíu mi, quay đầu nói, "Vậy ta có nên nói một câu cảm ơn hay không?"

Người ngồi trong xe bị giọng điệu trào phúng của Thiển Ly làm cho lảo đảo, tức giận vén rèm cửa lên.

Bên trong là một ma ma trung niên, là một trong hai ma ma đứng ở cửa Võ Vương phủ lúc nãy.

"Cố tiểu thư, tốt nhất ngươi hãy chú ý thái độ của mình." Tiếng hét phẫn nộ tuy rằng đã đè xuống thật thấp, nhưng vẫn không che lấp được sự tức giận của bà ta: "Tiểu vương gia không phải là người mà ngươi có thể mơ tưởng, Thiên mệnh Thánh Nữ lại càng là người mà ngươi không thể nào so sánh nổi. Sự tồn tại của ngươi giống như một thứ bỏ đi, tha thứ cho ta khi nói lời này, nhưng đó là sự thật, ngươi chỉ là một phế vật không thể luyện khí.

Từ đầu đến cuối, ngươi hoàn toàn không là cái gì hết. Võ Vương phủ truyền tin tức Tiểu Vương gia muốn cưới Thiên mệnh Thánh Nữ ra ngoài chính là muốn cho Tướng quân phủ các ngươi một chút mặt mũi, để các ngươi tự đến từ hôn, tránh khi Võ Vương phủ tổ chức hỉ sự, nhà các ngươi sẽ mất hết mặt mũi.

Bây giờ, nếu Cố tiểu thư đã tới rồi, nhưng lại vì một việc nhỏ như vậy mà đẩy phủ Tướng quân lâm vào hiểm cảnh, lão nô nói thật, như vậy là đại bất hiếu. Cố tiểu thư, hôm nay ta đến tìm ngươi, đã đại biểu cho việc Vương phi buông xuống thân phận tôn quý mà hạ mình, nếu ngươi vẫn không biết tốt xấu, không ngoan ngoãn giao hôn thư kia ra, hậu quả sau này, ta nghĩ ngươi không gánh vác nổi đâu.

Giao hôn thư ra đây đi, thời gian của Võ Vương phủ vô cùng quý giá, không thể tiếp tục lãng phí vô ích như vậy."

Bị uy hiếp, bị uy hiếp vô cùng nhuần nhuyễn.

Thời gian quý giá, không thể lãng phí?

Lần đầu tiên bị người ta uy hiếp từ hôn như vậy, Thiển Ly cảm thấy bản thân đã được rộng tầm mắt, ai u, ai u, nàng sợ quá.

Thiển Ly dừng bước chân, quay đầu nhìn Lý ma ma.

Lý ma ma nhìn Thiển Ly đầy uy hiếp.

Hai người đối diện nửa ngày, Thiển Ly thuận tay vuốt một ít tóc bên tai, chậm rãi nói: "Lão Vu bà*, ngươi nhìn thử xem đầu lưỡi có còn không?"

Sắc mặt Lý ma ma trầm xuống: "Ngươi có ý gì?"

"Gió lớn, cẩn thận đầu lưỡi của ngươi."

Thiển Ly nói xong lời này, Lý ma ma tức giận run người, gân xanh trên trán nhảy nhảy, năm ngón tay nắm thành nắm đấm, sát khí bao trùm cả người Thiển Ly: "Ngươi tìm chết."

Nàng tìm chết?

Nàng có tìm chết hay không, cũng không phải một hạ nhân của Võ Vương phủ như bà ta có thể quyết định.

Ghét nhất có người nói với nàng từ chết.

Thiển Ly ném hạt táo trong tay, xoay người bước tới gần một cửa hàng bán giấy và bút mực.

--- ------ ------ ------ ------

*Lão vu bà: lời khéo léo để chỉ người chết; phần nhiều chỉ người già

Bạn đang đọc truyện *Chí Tôn Hắc Y: Nghịch Thiên Cuồng Phi, Đến Đấu Một Trận* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 13: Uống thuốc 1

Editor: Lãng Nhược Y

Lý ma ma sửng sốt nhìn nàng. Cố Thiển Ly này có ý gì, mới vừa rồi còn đối chọi gay gắt với bà ta, sao đột nhiên lại đi mua giấy bút, nàng ta muốn làm gì? Chẳng lẽ muốn thỏa hiệp?

Lý ma ma còn chưa kịp quyết định có nên xuống xe vào cửa hàng xem một chút hay không thì Thiển Ly đã bước trở ra.

Trên người nàng không có giấy hay bút mực gì, chỉ có ngón tay hơi đỏ một chút. Sau đó Thiển Ly quay đầu, đi theo một hướng khác với phương hướng ban đầu.

"Đuổi theo, xem nàng ta muốn làm gì." Lý ma ma thấy vậy, cả người đầy sát khí, nghiến răng nghiến lợi ra lệnh.

Chiếc xe sừng thú lập tức bám theo phía sau Thiển Ly.

Thiển Ly chưa từng đến kinh đô, nhưng nơi này cũng không quá khó đi, không nhất thiết phải từng đến mới tìm được đường. Nàng vội vàng đi theo một hướng, không lâu sau đã đứng ở cửa thành hoàng cung.

"Ngươi muốn làm gì?" Lý ma ma không ngờ Thiển Ly lại đến nơi này, sắc mặt lập tức trầm xuống. Cố Thiển Ly rốt cuộc muốn làm gì?

Thiển Ly nghe vậy, quay đầu lại nhìn Lý ma ma đang ngồi trong xe, cười cực kì ôn nhu.

Lý ma ma bất giác cảm thấy căng thẳng, nụ cười này nhìn qua như tắm gió xuân, nhưng không hiểu vì sao bà ta lại cảm thấy tê dại da đầu.

Thiển Ly đột nhiên vươn tay xõa loạn đầu tóc, sau đó cầm lấy thẻ bài của Thiên Ức tướng quân phủ, xé rách quần áo, dùng đầu ngón tay có màu đỏ kia vệt lên khóe miệng, dáng vẻ giống như bị trọng thương hộc máu. Tiếp đó, nàng lấy một lá thư chi chít chữ đỏ ra từ trong ngực, lá thư kia thoạt nhìn rất giống một lá huyết thư, rồi lảo đảo chạy đến cửa lớn hoàng cung.

Một bên khàn giọng khóc lớn: "Cứu mạng, có người muốn mưu sát con gái duy nhất của Thiên Ức tướng quân. Hạ nhân Võ Vương phủ muốn giết ta, cứu mạng cứu mạng! Một hạ nhân cũng dám giết tiểu thư của Tướng quân phủ, Võ Vương phủ làm gì còn đặt hoàng đế, Thái Hoàng Thái Hậu vào trong mắt nữa. Đây chẳng phải là muốn mưu triều soán vị hay sao? Cho dù hôm nay ta phải liều cái mạng tàn này, cũng phải gióng trống kêu oan, để bệ hạ cùng Thái Hoàng Thái Hậu và người trong thiên hạ đều biết……Ưm...."

"Câm miệng." Lý ma ma vẫn luôn cao ngạo ngồi trong xe, rốt cuộc cũng không nhịn được nữa, vọt tới trước mặt Thiển Ly, duỗi tay bưng kín miệng nàng nhanh như chớp.

Thiển Ly bị che miệng cũng không giãy giụa, chỉ cong mắt nhìn Lý ma ma rồi mỉm cười sáng lạn. Ngay sau đó, cũng không biết nàng lấy một cây đao ra từ đâu, vô cùng tốt bụng nắm lấy lưỡi đao, còn đâm vào ngực mình một nhát. Thiển Ly đem chuôi đao đặt vào tay trái của Lý ma ma, sau đó la lên một tiếng giống như bất ngờ trúng phải độc thủ, cả người trở nên mềm nhũn, ngã nhào vào ngực Lý ma ma.

Lý ma ma nháy mắt há hốc mồm, Cố Thiển Ly này…… Cố Thiển Ly……

Động tĩnh nơi này khá lớn, mấy gã thủ vệ thủ thành vừa nghe thấy lời của Thiển Ly, khiếp sợ chạy đến.

Hạ nhân Võ Vương phủ mưu sát con gái duy nhất của Thiên Ức tướng quân, đây là việc lớn, không thể không quản.

"Làm gì đó, mau buông người bị hại ra."

"Dừng tay, ngoài cửa hoàng cung há có thể để ngươi ngang nhiên mưu sát nữ nhi triều thần……"

"Mau, mau, đem gậy lại đây……"

Âm thanh huyên náo, tiếng quát lớn cách nơi đó không xa truyền tới.

"Ngươi…… Ngươi…… Ngươi lại dám vu hãm Võ Vương phủ như thế, ta sẽ không để ngươi có cơ hội." Lý ma ma nhìn những động tác liên tiếp của Thiển Ly, sắc mặt xanh mét, vươn tay giật lấy huyết thư trong tay Thiển Ly, trực tiếp dùng sức chấn thành bụi phấn.

Bạn đang đọc truyện *Chí Tôn Hắc Y: Nghịch Thiên Cuồng Phi, Đến Đấu Một Trận* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 14: Uống thuốc 2

Editor: Lãng Nhược Y

Thiển Ly nằm trong ngực Lý ma ma thở thoi thóp yếu ớt, mở to mắt nhìn bà ta đầy quyến rũ, sau đó lấy từ trong tay áo ra một lá huyết thư, vẫy vẫy trước mặt Lý ma ma, đồng thời hạ giọng nói: "Tiếp tục đi, xé thêm mấy lá nữa, ta còn nhiều lắm."

Lý ma ma tức giận suýt ngất đi.

"Ngươi mau đứng lên cho ta! Chẳng lẽ ngươi cho rằng không có ai nhìn ra ngươi đang giả vờ hay sao? Sẽ không có ai tin tưởng ngươi đâu."

Thiển Ly nhắm hai mắt lại, sau đó nuốt một viên thuốc nhỏ vào bụng. Trong nháy mắt, hơi thở của nàng đột nhiên trở nên hỗn loạn, lục phủ ngũ tạng trọng thương, dáng vẻ suy yếu sắp chết.

Lý ma ma thấy vậy, thiếu chút nữa đã phun ra một ngụm máu tươi, chỉ vào Thiển Ly chỉ còn chút hơi tàn, nói không ra lời.

Trên đời này có một loại thuốc như vậy sao?

Một loại thuốc...

"Ngươi…… Đây là do ngươi tự nuốt vào, không phải ta đả thương ngươi, ngươi……"

"Ai sẽ tin đây? Một thiên kim tiểu thư phủ tướng quân lại hãm hại một nô bộc như ngươi ư?" Thiển Ly nhắm hai mắt lại, dáng vẻ tiều tụy sắp chết, mở miệng đánh gãy lời của Lý ma ma: "Ngươi nói thử xem, nếu ta bị khiêng vào hoàng cung với bộ dạng này, ta có lấy hôn thư kia ra cho bệ hạ và bá quan trong triều cùng xem hay không? Để người trong khắp thiên hạ đều biết Võ Vương phủ muốn mưu phản? Một hạ nhân thấp hèn lại dám giết hại nữ nhi của Đại tướng quân thủ vệ biên cương ngay dưới mắt hoàng đế, đây chẳng phải là tội khi quân sao? Võ Vương phủ có thể bị tịch thu tài sản, giết kẻ phạm tội hay không? Vừa nghĩ tới đã cảm thấy kích động rồi, nào, tới đây đi, tới cho ta thêm mấy chưởng. Nếu ngươi động thủ thì lại càng có sức thuyết phục, tốt nhất là đánh chết ta đi, sau đó Võ Vương phủ các ngươi sẽ phải chôn cùng, nghĩ thế nào ta cũng có lời."

Lời nói nhẹ nhàng rơi vào tai Lý ma ma. Bà ta chỉ hận không thể lập tức giết chết Thiển Ly, nhưng trong lòng lại âm thầm hoảng sợ.

Nếu thật sự như những gì Thiển Ly nói, hoàng đế và Võ Vương phủ sẽ ra sao bà ta không biết, chỉ biết mạng nhỏ của bà ta chắc chắn không giữ được.

Chỉ cần (l3qu4d0n~lequydon~) Cố Thiển Ly khẳng định bà ta muốn giết nàng, thì Võ Vương phủ tuyệt đối sẽ không ra mặt bảo vệ bà ta, thậm chí còn có thể trực tiếp giết chết bà ta, để mọi người thấy Võ Vương phủ không có ý định muốn làm hại Cố Thiển Ly.

Thật không nghĩ tới Cố Thiển Ly lại có thể không màn đến mặt mũi mà chọn cách lưu manh như vậy. Chẳng qua chỉ uy hiếp nàng vài câu, Cố Thiển Ly lại đẩy bà ta vào chỗ chết.....

Trong nháy mắt, sau lưng Lý ma ma đều là mồ hôi lạnh.

Liếc mắt thấy thị vệ hoàng cung đã gần ngay trước mắt, trong đầu Lý ma ma loạn như một cuộn chỉ rối, sắc mặt xanh mét trừng Thiển Ly: "Rốt cuộc ngươi muốn làm gì."

Thiển Ly thở thoi thóp, không mở miệng.

Lý ma ma thấy vậy lại tức giận, nhưng bà ta lại không dám làm gì, vạn nhất để Cố Thiển Ly nắm được điểm yếu gì, thì bà ta nhất định sẽ chết không toàn thây, vội la lên: "Cố tiểu thư, Cố đại tiểu thư, xin tiểu thư thương xót, nói cho ta biết, rốt cuộc tiểu thư muốn làm gì?"

Lúc này Thiển Ly mới chậm rì rì nhấc nửa mí mắt lên: "Ta có khả năng sao? Một phế vật có khả năng sao?"

Lý ma ma tức giận nghiến răng nghiến lợi: "Được được, là ta sai, Cố tiểu thư không phải phế vật, ta mới là phế vật, ta là đại phế vật! Cố đại tiểu thư, lão nô sai rồi, lão nô sai rồi, tiểu thư đứng lên đi."

"Ai u, sao ta dám nhận chứ. Đến Thiên Ức tướng quân mà Võ Vương phủ còn không để vào mắt, thì một đại tiểu thư như ta thì tính là gì, ta……"

Nghe thấy tiếng bước chân càng ngày càng gần, Lý ma ma gấp đến độ muốn dậm chân, "Là do lão nô mắt chó không thấy người quyền quý, lão nô sai rồi, lão nô không dám nói chuyện hay hành động như vậy nữa, xin Cố đại tiểu thư giơ cao đánh khẽ."

"Lý ma ma, ngươi đang làm gì đó? Người trong ngực là ai? Mau thả nàng ra." Thị vệ hoàng cung đã đến.

Bạn đang đọc truyện *Chí Tôn Hắc Y: Nghịch Thiên Cuồng Phi, Đến Đấu Một Trận* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 15: Quá giảo hoạt 1

Editor: Lãng Nhược Y - DDLQD

Mồ hôi trên trán Lý ma ma chảy ròng ròng, đôi mắt gần như cầu xin nhìn về phía Thiển Ly.

Lúc này Thiển Ly mới nâng mí mắt lên, chậm rì rì nói: "Biết sai rồi sao?"

"Biết sai rồi." Lý ma ma liên tục gật đầu.

"Sai ở đâu?"

"Tự cao tự đại, không coi ai ra gì."

"Còn gì nữa?" Thiển Ly đưa tay che ngực, không biết máu từ đâu một chút lại một chút chảy ra ngoài.

Lý ma ma nhanh trí, lập tức buông Thiển Ly ra rồi quỳ xuống trước mặt Thiển Ly: "Cố tiểu thư, tất cả đều là do lão nô không đúng. Lão nô không nên nói chuyện như vậy với người, không nên uy hiếp người, càng không nên nói Thiên Ức tướng quân phủ như vậy. Tiểu nhân chẳng qua chỉ là một nô tài, an phận làm tốt việc của mình là được rồi, không nên có ý định cưỡi lên đầu chủ tử. Lão nô biết sai rồi, xin Cố tiểu thư giơ cao đánh khẽ, tha thứ cho lão nô lần này."

"Nhìn đi, nếu ngươi biết điều như thế này từ sớm thì tốt rồi, hà tất gì rượu mời không uống lại thích uống rượu phạt chứ." Thiển Ly thở dài một hơi, vươn tay vỗ vỗ bả vai Lý ma ma: "Lần sau, nếu muốn uy hiếp người khác, nhớ phải tìm đúng đối tượng." d.d.l.q.d.Yy Sau đó, dưới ánh mắt của những thị vệ hoàng cung, Thiển Ly run rẩy đứng lên, dúi lá huyết thư trong tay vào người Lý ma ma. Tiếp đó, nàng vẫn giữ nguyên cây đao cắm trên ngực, vẫy tay biến ra một làn khói mờ, rồi biến mất sau làn khói ấy.

……

Mọi người trợn mắt há mồm.

Lý ma ma cầm lá huyết thư trong tay, bây giờ mới có thời gian nhìn kỹ, phát hiện là do Thiển Ly dùng đầu ngón tay chấm một loại mực màu đỏ viết lên, bà ta suýt chút nữa đã phun ra một ngụm máu.

"Lý ma ma, đã xảy ra chuyện gì? Cô nương vừa rồi là ai? Chúng ta cần một lời giải thích……"

Lý ma ma ngày thường vênh váo tự đắc vào giờ phút này cũng chỉ có thể cười lấy lòng, đau đầu ứng phó với thị vệ hoàng cung.

Mà Thiển Ly sau khi tiêu tiêu sái sái rời khỏi hoàng cung, mới không chút do dự rút cây đao kia ra. Sau đó cởi bỏ bộ y phục dính đầy máu, bắt đầu thảnh thơi dạo phố.

Hiện giờ không có ai ồn ào bên tai, cảm giác thư thái hơn rất nhiều. Nàng là một đứa trẻ ngoan, không thích cãi nhau, chỉ thích nhàn nhã thanh tĩnh.

Gió xuân lướt nhẹ, hàng dương liễu hai bên đường khẽ phất phơ.

Võ Vương phủ.

"Cái gì, ngươi lại có thể bị phế vật Cố Thiển Ly kia bắt chẹt? Lý ma ma, ngươi cũng được xem là một tâm phúc bên người bổn phi, nhưng việc ngươi làm hôm nay lại khiến ta không hài lòng chút nào." Võ Vương phi nhìn Lý ma ma, trên mặt phủ một tầng sương lạnh giá.

Lý ma ma quỳ trên mặt đất không dám ngẩng đầu: "Vương phi, Cố Thiển Ly kia quá giảo hoạt. Lão nô vốn tưởng chỉ cần uy hiếp và gây khó dễ nàng ta một chút, thì tiểu nha đầu chưa hiểu sự đời kia sẽ ngoan ngoãn giao hôn thư ra. Nào ngờ nàng ta lại dám đến thẳng hoàng cung, lão nô không dám để nàng ta kinh động bệ hạ và Thái Hoàng Thái Hậu, cho nên…… Lão nô đáng chết, xin Vương phi xử phạt."

Nghe hết mọi chuyện, Võ Vương phi hừ lạnh một tiếng, ánh mắt nghiêm nghị: "Tự lui xuống nhận phạt đi."

Ngón tay gõ nhẹ lên mặt bàn hồi lâu: "Việc này bổn phi sẽ nghĩ cách đè xuống. Chỉ có điều, Cố Thiển Ly này là loại người liều lĩnh, nếu chỉ vì xử lý nàng ta mà làm hại thanh danh của Mục Thiên, đó chẳng phải là "vì một con chuột mà đánh vỡ ngọc bình" sao? Làm như vậy, chúng ta chỉ có thể mất nhiều hơn được mà thôi.

Trước hết hãy truyền lệnh xuống, căn dặn bọn hạ nhân dùng thủ đoạn mềm dẻo giày vò nàng ta, nàng ta đắc tội Võ Vương phủ chúng ta ở kinh đô, ta sẽ khiến nàng ta muốn uống miếng nước cũng không được. Sau đó đi gọi Mục Thiên đến đây, ta có một số chuyện muốn thương lượng với nó. Về phần nên xử trí Cố Thiển Ly như thế nào, bổn phi đã có sắp xếp khác, ngươi không cần lo lắng."

Bạn đang đọc truyện *Chí Tôn Hắc Y: Nghịch Thiên Cuồng Phi, Đến Đấu Một Trận* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 16: Quá giảo hoạt 2

Editor: Lãng Nhược Y - DDLQD

"Dạ." Lý ma ma khom người nhận lệnh, sau đó nhanh chóng lui xuống.

Võ Vương phi nhìn màn ngọc đung đưa, thong thả ung dung nâng chung trà lên uống một ngụm.

Tuy Thiên Ức Tướng quân phủ kém hơn Võ Vương phủ một bậc, nhưng trong tay lại nắm giữ mấy trăm vạn binh mã, không thể tùy tiện trở mặt được. Hơn nữa, cho dù Võ Vương phủ muốn đối đầu với Thiên Ức tướng quân phủ, Thái Hoàng Thái Hậu cũng sẽ tuyệt đối không cho phép, bởi suy cho cùng, an nguy biên thùy vẫn quan trọng hơn ân oán giữa hai nhà.

Huống hồ, thế hệ Cố gia đời này chỉ có duy nhất một nữ nhi là Cố Thiển Ly, nếu xảy ra chuyện gì không may, vậy chẳng khác nào đã cắt đứt hương hỏa của Cố gia bọn họ. Một khi mối thù giết nữ nhi này được kết, thì sẽ trở thành cục diện không chết không ngừng. Cho dù thực lực của Võ Vương phủ mạnh mẽ, cũng không dám chắc sẽ bình an trước mấy trăm vạn binh mã Cố gia.

Cho nên, Võ Vương phủ cần gì phải tự tay động thủ.

Ở nơi này, chẳng phải có người thích hợp để dùng đó sao? Võ Vương phi nhẹ nhàng nở nụ cười: "Người đâu, đi mời hai vị đệ tử Thiên Sơn Điện sang đây một lúc, nói là Mục Thiên đã về phủ, mời các nàng sang để gặp mặt."

"Dạ."

Ngoài cửa sổ, ánh mặt trời gay gắt.

Thiển Ly rảo bước trở về, từ xa đã thấy chưởng quầy và tiểu nhị đang đứng ở cửa nói lớn điều gì đó, lúc nhìn thấy nàng thì cả hai nhảy dựng lên, chạy nhanh đến.

"Vị khách quan này, thật ngại quá, tiểu điếm hôm nay đã được người khác bao trọn, khách quan không thể ở lại nữa, thỉnh ngài tìm nơi khác nghỉ ngơi." Chưởng quầy lấy tay lau mồ hôi trên trán, khom lưng nói với Thiển Ly.

Phía sau, tiểu nhị đã cầm lấy túi bạc của Thiển Ly, giơ lên cao.

Thiển Ly kinh ngạc một chút, sau đó quay đầu nhìn chiếc xe sừng thú cách đó không xa, hơi nheo mắt lại, dạo này con kiến thật nhiều! Nàng nhận lấy bạc rồi rời đi, cũng không thèm so đo với chưởng quầy làm gì.

Mấy ngày nay tâm tình rất tốt, mặc kệ là chuyện gì nàng cũng đều có thể dễ dàng cho qua.

Chưởng quầy kia thấy Thiển Ly đi rồi, mới dám thở phào nhẹ nhõm một hơi. Theo đạo lý, cho dù có người bao khách điếm của bọn họ, thì cũng không thể buộc khách vào ở trước đó dọn đi. Nhưng phía trên đã có người lên tiếng, một chưởng quầy nhỏ bé như hắn biết phải làm sao……

Thiển Ly tìm khách điếm thứ hai.

"Thật xin lỗi, tiểu điếm đã đầy khách rồi."

Đầy khách? Không sao, đổi nơi khác, coi như nàng đang đi dạo phố.

"Ngại quá, ngươi không phải người kinh đô, khách điếm bọn ta không nhận người ngoài."

Không phải người kinh đô không thể ở? Trong kỹ viện có vô số người có giọng nói khác nhau, Yyd.d.l.q.d bọn họ đều là người kinh đô à?

Nàng lại đổi.

"Thật xin lỗi, tiểu điếm không buôn bán với người ngoài."

Không buôn bán với người ngoài? Thế mấy trăm người trong khách điếm của bọn họ, đều là người nhà à.

Nàng lại tìm.

"Thật xin lỗi, hôm nay tiểu điếm đóng cửa."

Ha, thật sự là ngày lành để đóng cửa.

Thiển Ly đi tìm suốt một đường, nhưng tất cả khách điếm tiểu điếm giống như đã thống nhất với nhau, toàn bộ đều từ chối Thiển Ly.

Mà chiếc xe sừng thú kia vẫn luôn giữ một khoảng cách thích hợp phía sau Thiển Ly. Người trong xe cẩn thận nhìn Thiển Ly bị một khách điếm lại một khách điếm từ chối, bóng dáng cô độc bước từng bước trên đường cái, lạnh lùng cười nở nụ cười.

Võ Vương phủ không thể giết ngươi, chẳng lẽ lại không có cách khiến ngươi muốn sống không được muốn chết không xong sao.

Mặt trời từ từ ngả về tây.

Ánh sáng màu cam đỏ chiếu xuống, vạn vật phản xạ lại ánh sáng mỹ lệ này, tạo nên một quan cảnh rực rỡ động lòng người.

Thiển Ly không quen thuộc đường ở kinh đô, tùy ý mà đi, đi đến một nơi rõ ràng là trung tâm phồn thịnh của đô thành, nhưng lại tiêu điều tịch liêu không một bóng người.

Màu đen, vách tường hai bên đường đều là màu đen, chớp mắt nhìn lại một cái, giống như từ Quang Minh Điện đột nhiên chạy đến Hoàng Tuyền, âm u quỷ dị cực kỳ.

Bạn đang đọc truyện *Chí Tôn Hắc Y: Nghịch Thiên Cuồng Phi, Đến Đấu Một Trận* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 17: Nơi quỷ quái gì vậy? 1

Editor: Lãng Nhược Y - DDLQD

"?"Thiển Ly không ngờ nàng tùy ý đi một chút mà lại có thể đi đến một nơi như thế này, không khỏi ngẩng đầu nhìn kỹ một phen.

Toàn bộ đường lớn đều không có phủ đệ hay cửa hàng nào, chỉ có một cánh cửa đen như mực cách đó không xa mà thôi.

Cửa lớn có màu đen vô cùng thuần túy, nhưng Thiển Ly lại nhạy bén ngửi thấy mùi máu tươi trên đó. Đó là một mùi máu tươi xa xăm, là một hơi thở khô khốc tàn ác.

Cánh cửa màu đen phản chiếu ánh hoàng hôn tạo nên vẻ đẹp đầy ma mị. Đó là vẻ đẹp của vật đã từng bị máu tươi rửa sạch, bị ngâm trong xương cốt con người.

Phía trên cửa, có một tấm biển cũng bị nhuốm đen, viết hai chữ đơn giản.

Thi Điện.

Thi Điện? Tên rất độc đáo.

Thiển Ly vừa nhìn thấy Thi Điện điêu tàn này, trong lòng đã dâng lên một niềm hứng thú khó tả.

Nơi này rất giống cung điện tang thi ở kiếp trước. Khiến nàng cảm thấy thân thiết vô cùng.

Nàng rất thích tang thi, giết xong còn có thể lấy tinh hạch, quả nhiên là một giống loài khẳng khái.

Không chút do dự đi về phía trước, Thiển Ly lấy tay đẩy cửa lớn ra.

"Rắc rắc, rắc rắc." Dường như đã lâu không có ai mở cánh cửa này, khiến âm thanh của nó càng trở nên chua xót nặng nề. Thiển Ly dùng sức đẩy một cái, cảnh trí bên trong chầm chậm hiện ra.

Đập vào mắt là một quảng trường lớn. Hai bên quảng trường là hai dãy phòng nhỏ, phía sau là mấy lầu cao có Yy.lqd hình vuông, có hình trứng, có hình tam giác, thoạt nhìn thì thấy lung tung rối loạn nhưng trên thực tế lại được sắp xếp rõ ràng, vô số hành lang gấp khúc liên tiếp nhau không dứt. Phong cách này so với kiến trúc kinh đô mà Thiển Ly biết quả thật có chút khác biệt.

Phía sau mấy toà lầu lớn có tiếng nước róc rách, có lẽ là một cái hồ, chỉ là nàng không tận mắt nhìn thấy nên cũng không biết có phải hay không.

Về phần phía sau hồ có còn thứ gì nữa hay không, Thiển Ly hoàn toàn không nhìn thấy cũng nghe không thấy.

Toàn bộ Thi Điện được bao phủ bởi một màu đen. Phòng ốc hành lang đều là màu đen, ngay cả mặt đất dưới chân cũng được lót một lớp đá đen tuyền, phối hợp với hoa cỏ màu đen xung quanh, tạo nên một cảm giác âm trầm khủng bố, quả thực khiến người ta muốn tránh xa ba thước.

Chỉ có điều.

"Nơi này, ta thích." Hai mắt Thiển Ly phát sáng, hưng phấn bước vào.

Màu đen, là màu nàng yêu thích nhất.

Chưa từng thấy qua nơi nào có được màu đen thuần túy như vậy, Thiển Ly bỗng có cảm giác mình đã thấy được hoàng cung, nàng thật sự rất thích nơi này.

"Thật là mỹ lệ, nhìn đầu cột này xem, quả thật là đen đến mức muốn hôn một cái, ôi, cánh cửa này thật đẹp, là hắc tinh thạch nguyên chất, ánh đen lấp lánh, ta thích……" Thiển Ly vui vẻ sờ soạng khắp nơi, cả đáy mắt đều là sự hưng phấn và vui sướng.

Sau khi đẩy cửa đi vào, Thiển Ly đã hoàn toàn làm lơ chiếc xe sừng thú vẫn luôn đi theo phía sau mình, từ từ đóng cửa lại ngay trước mắt Lý ma ma.

Gương mặt Lý ma ma vặn vẹo, nhưng càng kinh ngạc và tức giận hơn.

Cố Thiển Ly lại dám bước vào Thi Điện! Thi Điện này, suốt ba mươi năm qua chưa từng có ai dám đi vào, hôm nay Cố Thiển Ly đi bậy đi bạ lại có thể đi đến nơi này, sau đó còn chạy vào bên trong, chuyện này quả thật khiến bà trở tay không kịp, phải nhanh trở về bẩm báo lại với Vương phi.

Chiếc xe sừng thú vẫn luôn theo phía sau Thiển Ly đột nhiên đổi hướng, dưới những tia sáng màu cam đỏ của hoàng hôn, nhanh chóng trở về Võ Vương phủ.

Mà Thiển Ly lại đang hứng thú bừng bừng đi dạo khắp Thi Điện có vẻ vô cùng âm trầm khủng bố này.

Thật là càng xem càng thích, nàng quyết định ở lại đây rồi, nếu ai dám ngăn cản, sẽ trực tiếp đánh hắn một trận.

"Về sau ta sẽ ở lại đây." Vươn tay ôm lấy một cây cột trước mặt, Thiển Ly vui vẻ tuyên bố.

"Lời này là do ngươi tự nói." Một chuỗi âm thanh đột nhiên truyền đến, một người chầm chậm bước ra từ phía sau quảng trường.

Bạn đang đọc truyện *Chí Tôn Hắc Y: Nghịch Thiên Cuồng Phi, Đến Đấu Một Trận* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 18: Nơi quỷ quái gì vậy? 2

Editor: Lãng Nhược Y -

Người đó mặc một trường bào màu đen, mái tóc trắng có chút lộn xộn, hàm dưới còn có một chòm râu dài, nếp nhăn trên mặt gần như có thể kẹp chết một con ruồi, tạo cho người ta cảm giác lão là một lão đầu lôi thôi.

Thiển Ly nhìn lão, cười nói: "Đúng vậy, lão nhân gia có đồng ý hay không?"

Lão đầu nhìn Thiển Ly đang cười hì hì, mặt không biểu cảm giơ tay lên, ném một vật về phía Thiển Ly.

Thiển Ly đưa tay tiếp được.

Thiển Ly chú ý nhìn nhìn vật trong tay, là một ngọc thư*. Ngọc thư được cuộn tròn, chất ngọc thượng đẳng, ngay lúc nàng vừa tay chạm vào, bên trên lập tức xuất hiện ba chữ.

Cố Thiển Ly

Đây là ý gì? Thiển Ly có chút kinh ngạc.

"Hiện giờ ngươi là học sinh của Thi Điện ta, có thể ở lại, tự mình tìm chỗ ở đi." Lão đầu vung tay lên, ngọc thư trong tay Thiển Ly nhẹ nhàng bay trở về.

"Học sinh Thi Điện?" Thiển Ly ngẩn ngơ một lúc, sau đó nhảy dựng lên: "Này này, ta chỉ ở nhờ thôi, không muốn làm học sinh." Đùa cái gì vậy, nàng không muốn vô duyên vô cớ lại bị lão sư quản thúc mỗi ngày.

"Phản đối vô hiệu." Lão đầu hươ hươ ngọc thư trước mặt Thiển Ly.

Lúc này nàng mới thấy rõ, không ngờ ngọc thư kia lại là một danh sách. Trên đó viết: hiệu trưởng Thi Điện - Lệ Vô Tình. Phía dưới còn có một hàng duy nhất, viết: học sinh - Cố Thiển Ly.

Ha, Thi Điện này cũng được coi là trường học sao? Bộ dáng nơi này trông có người dám tới không? Hơn nữa còn là trường học, đầu óc hiệu trưởng Lệ Vô Tình có vấn đề sao? Còn nữa, lão vốn là hiệu trưởng, miễn cưỡng cộng thêm cả nàng thì cũng chỉ có một học sinh, một hiệu trưởng và một học sinh, trường học như vậy, quả thật ít ỏi đến đáng thương.

Lấy tay xoa xoa ấn đường**, Thiển Ly cảm thấy dường như nàng đã đi vào nơi của một người bệnh thần kinh, kiên nhẫn thăm dò nói: "Ta đã có sư phụ, nên sẽ không bái người khác làm thầy, vì vậy, không thể đảm đương nổi chức vụ học sinh nơi này."

Vị hiệu trưởng Thi Điện Lệ Vô Tình nào đó nghe vậy vẫn hồn nhiên không thèm để ý, vẫy vẫy tay nói: "Không ai bảo ngươi phải bái sư, ngươi cũng đừng mong ta sẽ dạy cho ngươi điều gì, ta là hiệu trưởng không phải lão sư."

A, còn có thể như vậy sao, Thiển Ly không còn lời để nói nữa.

Được rồi được rồi, nàng chẳng muốn so đo với ông lão tinh thần có vấn đề: "Chỉ cần lão nhân gia không sợ nơi này sẽ bị người ta thiêu cháy, ngài muốn ta ở lại làm học sinh cũng được."

Võ Vương phủ sẽ không dễ dàng buông tha cho nàng như vậy.

Lệ Vô Tình nghe vậy, không chút để ý xua xua tay, bay thẳng đến một nơi xa: "Không ai dám."

Không ai dám, ba chữ vô cùng thoải mái, vừa nặng như Thái Sơn, lại nhẹ tựa lông hồng. Rõ ràng không có chút trọng lượng nào, nhưng lại như tràn ngập sự bá đạo vô biên, một loại khí phách tuyệt đối phát ra từ xương cốt.

Thiển Ly nhìn người chỉ mới đi ba bước mà đã ở cách xa mấy trăm mét, vươn tay vuốt cằm, chẳng lẽ vị hiệu trưởng này thật sự không phải một người bệnh thần kinh? Mà là một cao nhân?

Bệnh thần kinh? Cao nhân?

Suy nghĩ trong nháy mắt, Thiển Ly đã vứt vấn đề này qua một bên, quan tâm ông ta là người như thế nào làm gì, chỉ cần nàng cảm thấy vui vẻ là được rồi. Nàng rất thích nơi này, nên những thứ khác đều không cần quan tâm, bỏ qua, bỏ qua.

Chỉ vài câu nhận học sinh và đồng ý hôm nay, không ngờ lại trở thành sự bắt đầu của một thế lực khủng bố mà khắp đại lục đều khiếp sợ về sau.

Ánh hoàng hôn, như máu, như lửa.

Thiển Ly vui vẻ đi một vòng khắp các phòng ở Thi Điện, sau đó chọn nơi mà nàng thích nhất, một gian phòng tối đen đến mức duỗi tay không thấy năm ngón, sau đó bổ nhào lên giường, nghỉ ngơi.

--- ------ ------ ------ --------

*ngọc thư: thư bằng ngọc

*ấn đường: nơi giữa hai đầu chân mày, còn gọi là mi tâm

Bạn đang đọc truyện *Chí Tôn Hắc Y: Nghịch Thiên Cuồng Phi, Đến Đấu Một Trận* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 19: Đối tượng hôn ước 1

Editor: Lãng Nhược Y - DDLQD

Ngoài phòng, ánh hoàng hôn đã hoàn toàn tắt hẳn cuối chân trời, trăng khuyết từ từ nhô lên, lặng lẽ chiếu rọi thứ ánh sáng chập chờn, từng khoảng tranh sáng tranh tối giao nhau, không gian chìm đắm trong bầu âm khí lượn lờ dày đặc.

Một đêm nhanh chóng trôi qua.

Không có người phóng hỏa, không có người đến ám sát, thậm chí, đến cả tiếng kêu của côn trùng cũng không có. Thi Điện này, hoàn toàn yên tĩnh.

"Keng keng keng……" Tiếng chuông chói tai đột nhiên vang vọng khắp Thi Điện yên tĩnh như nước, làm Thiển Ly đang ngủ ngon trong phòng bị kinh động đến nhảy dựng lên.

"Xảy ra chuyện gì?" Lao ra cửa, Thiển Ly cao giọng hỏi hiệu trưởng đang ngồi trước quảng trường, có phải tang thi công phá thành hay không.

Lệ Vô Tình lạnh lùng nhìn Thiển Ly một cái, sau đó dừng động tác gõ chuông trên tay lại, mặt không biểu cảm nói: "Giờ học buổi sáng đã đến."

Thiển Ly vốn cho rằng đã xảy ra chuyện gì, bây giờ bình tĩnh lại mới nhận ra chẳng có gì cả, nàng đã quên đây không phải nơi tận thế đầy rẫy tang thi kia, mà là thế giới tu tiên Phượng Lam đại lục.

Ài, khóa học sáng, không ngờ lại là khóa học sáng. Cảm giác đau khổ khi tự học buổi sáng ở mạt thế nàng đã quên đi rất lâu, thế nhưng hiện tại lại bắt đầu hiện rõ trong lòng, làm nàng có chút xúc động muốn phun một ngụm máu.

Ngẩng đầu nhìn bầu trời vừa chuyển sắc xanh, mặt trăng vẫn chưa lặn khuất hoàn toàn, Thiển Ly đau lòng đâm mạnh đầu vào cây cột bên cạnh. Nàng không nên đồng ý làm học sinh Thi Điện với lão đầu kia, không nên đồng ý.

Nàng đến đây là để hưởng thụ thú vui cuộc sống, không phải tự hại mình lâm vào hoàn cảnh sống không bằng chết.

Trời xanh à, đất rộng à, ta thật khổ mà.

Mất nửa ngày mới khống chế được tâm trạng sắp hỏng của bản thân, Thiển Ly xoa Yy.lequydon mạnh mặt, sửa sang lại y phục một chút, đi đến chỗ Lệ Vô Tình đang ngồi, đặt mông ngồi xuống trước mặt lão, bất đắc dĩ nói: "Nói đi, khóa học sáng ta phải học những gì?"

Lệ Vô Tình nhìn bộ dạng của Thiển Ly, chậm rì rì vung tay lên, vô cùng có khí thế nói: "Tự học."

"Gì, tự học?" Thiển Ly cảm thấy nàng đã nghe nhầm.

Lệ Vô Tình nghe vậy thì trừng Thiển Ly một cái: "Chẳng lẽ ngươi còn muốn ta dạy cho ngươi?"

Thiển Ly dùng sức cốc vào đầu mình một cái, ai kêu ngươi thích nơi này, ai kêu ngươi vì được ở lại đây mà tự nguyện làm học sinh, ai kêu ngươi không có tiền đồ, không có tiền đồ.

Hít sâu vài ngụm khí lớn mới có thể đè xuống xúc động trong lòng, Thiển Ly giận dữ hét: "Nếu là tự học, lão kêu ta sớm như vậy làm gì."

Nàng cũng có thể tự học trong mộng.

"Quy củ học viện." Lệ Vô Tình chấp tay sau lưng, nhẹ nhàng thốt lên bốn chữ.

Trong lòng Thiển Ly trỗi lên cảm giác muốn khi sư diệt tổ ngay ngày học đầu tiên.

"Tự học một canh giờ, sau đó đến đi Tàng Thư Các tìm công pháp mà xem, chỉ dựa vào công phu mèo cào này của ngươi, chẳng khác nào ném mặt mũi của Thi Điện ta đi." Tâm tình Lệ Vô Tình cực tốt, cất bước rời đi.

Công phu của nàng là mèo cào, người bệnh thần kinh ở kinh đô quả nhiên đều giống nhau. Tàng Thư Các đúng không, đây là chính lão buộc ta xem, đến lúc đó cũng đừng nên hối hận.

Không để ý đến khóa tự học buổi sáng, Thiển Ly ăn điểm tâm qua loa, sau đó nhanh chóng đi tìm Tàng Thư Các mà Lệ Vô Tình đã nói.

Đó là một căn phòng hình vuông, không có cửa lớn, không có cửa sổ, không có nóc nhà, tất cả giống như một căn phòng hình khối đơn độc. Nếu không có tấm biển Tàng Thư Các treo phía trên, Thiển Ly thật sự nhìn không ra đây là Tàng Thư Các. Nơi này mà là Tàng Thư Các cái gì, rõ ràng là nhà tù, vào không được, ra không được, là nơi thẩm vấn giết người kinh điển nhất.

Bạn đang đọc truyện *Chí Tôn Hắc Y: Nghịch Thiên Cuồng Phi, Đến Đấu Một Trận* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 20: Đối tượng hôn ước 2

Editor: Lãng Nhược Y -DDLQD

Thiển Ly còn chưa nghĩ ra cách phải đi vào thế nào, thì tại vị trí có vẻ là cửa lớn Tàng Thư Các cách đó tầm ba bước đột nhiên hiện lên một tia sáng màu đen, ba chữ Cố Thiển Ly bỗng xuất, sau đó ở phía nam của căn phòng hình vuông, một cánh cửa lớn từ từ mở ra.

Đây giống như cách mở cửa bằng vân tay, Thiển Ly tò mò bước vào.

Sau khi nàng bước vào, cửa lập tức đóng lại, ngoại trừ ba chữ Cố Thiển Ly vẫn lập lòe phía trên, mọi thứ đều giống y như bộ dạng lúc đầu.

Đi vào Tàng Thư Các, đập vào tầm mắt là vô số quyển sách xếp chồng lên nhau, phủ kín ba tầng trong ba tầng ngoài thư các. Toàn bộ không gian hai tầng trên dưới rộng khoảng hai ba ngàn mét vuông đều là sách, chỉ tùy tiện liếc mắt một cái cũng thấy được sách, gần như có thể dọa ngất người ta. Thiển Ly không nhịn được mà há to miệng.

Còn chưa kịp xem những nơi khác, nàng đã bị một vật thu hút. Trên kệ sách cao gần bằng một người trưởng thành đối diện với cửa vào, một quyển thư tịch* tương đối bắt mắt được đặt ngay ngắn, phía trên có bốn chữ đoan đoan chính chính, Thi Điện truyền thừa.

Thi Điện truyền thừa? Chẳng lẽ đây chính là tuyệt đỉnh công pháp mà lão đầu kia đã nói? Thiển Ly tò mò đi lên phía trước, cố sức mở trang sách ra.

Lọt vào tầm mắt, trống rỗng, một chữ cũng không có.

Quả nhiên Thi Điện chỉ có một hiệu trưởng và nàng, món đồ chơi thư tịch truyền thừa này, nói không chừng là chờ nàng đến viết vào.

Thuận tay khép quyển sách một chữ cũng không có lại, Thiển Ly xoay người nhìn những nơi khác.

Quyển Thi Điện truyền thừa sau lưng nàng đột nhiên lóe lên ánh sáng đen nhánh, nhưng Thiển Ly lại không nhìn thấy.

Đi ra phía sau núi sách, mắt Thiển Ly đảo một vòng, nhìn thấy một rừng tên sách chi chít. Năm loại phương pháp tu luyện linh căn kim, mộc, thủy, hỏa, thổ chiếm một góc, còn có một ít kiếm tu, pháp tu, phật tu hiếm thấy, thậm chí ma tu công pháp cũng có. Nhìn một lần quả thực là không thấy điểm cuối.

Khác địa giới thường dùng ngọc thư hoặc dụng cụ lưu trữ để ghi chép công pháp, Thi Điện lại dùng sách viết tay để ghi chép truyền thừa. Chẳng qua nhìn số sách bị ném lung tung kia, có lẽ là quá nhiều, nên không được quý trọng, đương nhiên không loại trừ khả năng tất cả chỉ là hàng vỉa hè.

Thiển Ly tùy tay cầm lấy một quyển lật xem, nàng vừa thấy, tâm trí đã bị hấp dẫn ngay. Công pháp tu tiên, đây đều là công pháp tu tiên nha!

Thiển Ly đang cần cái này, lập tức hứng thú bừng bừng lật từng trang xem.

Học công pháp, tới tu tiên, tu đến giới hạn sẽ trường sinh bất tử, sau đó sẽ có thể tồn tại mãi mãi, thật tuyệt, không cần phải liều mạng để tồn tại, hắc hắc, nàng thích.

Đi mòn giày sắt tìm chẳng thấy, đến khi đạt được chẳng tốn công, Thiển Ly một lòng chuyên tâm học công pháp trong sách.

Thời gian mười ngày thoáng cái đã qua.

"Cố Thiển Ly, mua đồ ăn đi. Muốn ăn ở miễn phí sao? Không có cửa đâu." Đến ngày hôm sau, rốt cuộc Lệ Vô Tình cũng không thể nhịn được nữa. Nơi khác nhận học sinh đều thu rất nhiều học phí, lão đã rộng lượng không thu của nàng thứ gì, nhưng Cố Thiển Ly lại còn không phụ trách đồ ăn, quả thực là buồn cười.

Vì thế, Thiển Ly còn chưa kịp phản ứng thì đã bị ném ra cửa.

Xoa xoa cổ, Thiển Ly bất đắc dĩ lấy tay vuốt vuốt chóp mũi. Hình như mấy ngày nay đều là vị hiệu trưởng trên danh nghĩa kia đưa đồ ăn đến cho nàng, cái kia, nàng thật sự là ăn ở miễn phí còn học công pháp nhà người ta.

Ây da, Thi Điện có thể mở rộng Tàng Thư Các cho nàng vào xem, nàng cũng nên dùng thứ tương tự để trao đổi, dù sao cũng không thiếu tiền, vẫn nên chăm sóc ngũ tạng bản thân tốt một chút.

Nghĩ đến đồ ăn ngon, Thiển Ly khẽ ngâm nga một ca khúc, hào hứng bừng bừng bước nhanh trên đường.

"Ta còn cho rằng ngươi sẽ trốn mãi trong Thi Điện không dám ra." Vòng qua một cây đại thụ lớn, một giọng nói lạnh lùng đột nhiên vang lên trước mặt.

Thiển Ly dừng bước ngẩng đầu.

--- ------ ---

*Thư tịch: cũng là sách, nhưng ở đây chỉ quyển sách được truyền từ đời này sang đời khác của Thi Điện nên Y nghĩ dùng hán việt sẽ hay hơn^^

Bạn đang đọc truyện *Chí Tôn Hắc Y: Nghịch Thiên Cuồng Phi, Đến Đấu Một Trận* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 21: Đối tượng hôn ước 3

Editor: Lãng Nhược Y

Phía sau cây đại thụ, một nam nhân lẳng lặng đứng thẳng người. Đỉnh đầu hắn cài kim quan ngọc châu, một thân áo choàng lam phác hoạ thân hình cao ngất rắn rỏi như tùng, khuôn mặt tuấn mỹ, quý khí đầy người.

"Ngươi là ai?" Thiển Ly nheo mắt hỏi.

"Võ Mục Thiên." Nam nhân thốt lên ba chữ đầy khí thế.

À, là đối tượng nàng muốn từ hôn. Thiển Ly hiểu ra, vòng tay trước ngực, thần sắc nhàn nhạt nhìn Võ Mục Thiên: "Ta có ra ngoài hay không là chuyện của ta, ngươi có bản lĩnh thì vào đó mà tìm."

Võ Mục Thiên nghe vậy nhíu nhíu mày, Thi Điện là nơi cấm kỵ, không ai muốn đi vào, đương nhiên, cho dù muốn cũng không thể vào.

Không để ý tới lời nói của Thiển Ly, Võ Mục Thiên lạnh lùng quan sát khắp người nàng một lượt, sau đó không chút tình cảm mở miệng nói: "Ta sẽ không cưới ngươi."

Không có đe dọa không có tàn khốc, chỉ bình bình đạm đạm như vậy, phảng phất như hắn ta đang trần thuật lại một sự thật, một sự thật mà bất luận kẻ nào cũng không thể thay đổi được.

Khẩu khí kia không có chút kiêu ngạo nào, so với lão vu bà luôn mồm đánh rồi lại giết trong phủ kia, quả thực ôn hòa hơn không biết bao nhiêu lần, thật sự là cách biệt quá lớn. Nhưng biểu cảm o.Yy.lqd.o không mừng không giận này của hắn, lại càng cho thấy hắn không đặt nàng vào mắt. Thái độ chẳng thèm để tâm phát ra từ trong xương tủy kia mới là cấp bậc cao nhất của sự khinh thường.

Thiển Ly vẫn vòng tay trước ngực như cũ: "Ta cũng không định gả cho ngươi."

"Vậy thì tốt, hôn thư." Võ Mục Thiên vươn tay nhìn Thiển Ly.

Mặt mũi cũng thật lớn.

"Không đưa."

Võ Mục Thiên cũng không bất ngờ trước thái độ của nàng: "Ngươi có điều kiện gì, nói đi."

Điều kiện?

"Để Vương phi nhà ngươi giáp mặt xin lỗi ta, việc này xem như chấm dứt." Thiển Ly cảm thấy mấy ngày nay nàng thật là khoan dung độ lượng, chỉ cần bọn họ không làm gì quá đáng, nàng đều có thể thả cho bọn họ một con ngựa*.

Không ngờ sắc mặt Võ Mục Thiên lại trầm xuống, không chút nghĩ ngợi liền đáp: "Mơ tưởng, mẫu phi của ta sao lại có thể xin lỗi ngươi."

"Vậy ngươi cũng đừng mơ tưởng." Rượu mời không uống lại thích uống rượu phạt, Thiển Ly xoay người định đi.

Thân hình Võ Mục Thiên nhoáng lên một cái, lần nữa chặn trước mặt Thiển Ly, mày kiếm nhíu lại nói: "Cố Thiển Ly, ta khuyên ngươi không nên có những suy nghĩ phi thực tế. Hôm nay ta có thể tự mình đứng ở đây để nói điều kiện với ngươi, ngươi hẳn là nên cảm thấy vinh hạnh, nên quý trọng mà nắm bắt cơ hội lần này thật tốt.

Ta nghĩ, sự chênh lệch giữa hai nhà chúng ta ngươi cũng biết rõ, ta sẽ không cưới ngươi, ngươi cũng hoàn toàn không xứng với ta. Tờ hôn thư kia, cũng chỉ là do người của thế hệ trước ngẫu nhiên ký kết, đã không còn phù hợp với tình huống giữa chúng ta hiện nay. Ta khuyên ngươi không nên cầm lông gà mà xem là lệnh tiễn, khiến tất cả mọi người đều không vui, ngươi cũng không nên ảo tưởng sẽ dựa vào thân phận nữ nhi phủ tướng quân để đạt được thứ gì.

Ngươi phải biết rằng, quy tắc chẳng qua chỉ là luật định do người phàm đặt ra, ta là người tu tiên, hoàn toàn không bị quy tắc trói buộc. Nếu ngươi chọc giận mẫu phi và Võ Vương phủ, có thể Võ Vương phủ sẽ vì quy tắc mà không đối đầu với Thiên Ức tướng quân phủ, nhưng mà, ta thì lại khác, nếu ngươi thật sự chọc giận ta, cho dù ta muốn giết ngươi hay là diệt tướng quân phủ, thì trong thiên hạ này, cũng sẽ không có ai ra mặt vì ngươi, ngươi hiểu không?"

Lời nói lạnh lùng không ngừng tuôn ra, Võ Mục Thiên đã nói rõ một sự thật, chính là người tu tiên và người phàm có sự khác nhau rất lớn.

Nhưng mà, vậy thì thế nào.

Thiển Ly ngẩng đầu, nhìn Võ Mục Thiên như nhìn một kẻ ngốc. Uổng cho hắn là một người có đầu óc, nói chuyện lại không bằng cả heo. Căn bản là không hiểu rõ về đối phương, mà lại dám kiêu căng càn rỡ như vậy. Cái danh thiên tài này có phải giả hay không? Chỉ số thông minh này rõ ràng không đáng được xếp vào tuyến đầu.

Trong lòng cảm thấy khó hiểu, Thiển Ly nhìn Võ Mục Thiên: "Cho nên?"

--- ------ ------ ------ -----

*thả một con ngựa: có thể hiểu nôm na là cho thêm một cơ hội

Bạn đang đọc truyện *Chí Tôn Hắc Y: Nghịch Thiên Cuồng Phi, Đến Đấu Một Trận* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 22: Kẻ buồn nôn 1

Editor: Lãng Nhược Y

Đáy mắt Võ Mục Thiên hiện lên sự chán ghét: "Cho nên, Cố Thiển Ly, tốt nhất ngươi nên nghĩ cho kĩ, nói ra một điều kiện mà ta có thể chấp nhận. Tuy ta không thích ngươi, nhưng chỉ cần không chạm vào điểm mấu chốt của ta, thì ta cũng có thể cho ngươi một chút mặt mũi, đồng ý với điều kiện của ngươi. Còn những ảo tưởng phi thực tế thì ngươi không cần nói ra, hậu quả của việc châu chấu đá xe, ta nghĩ ngươi cũng không thích."

Cuồng vô biên, ngạo không ảnh.

"Nói xong rồi đúng không?" Thiển Ly nhìn Võ Mục Thiên.

Võ Mục Thiên đầy ngông cuồng: "Nói xong rồi."

Thiển Ly gật nhẹ đầu, sau đó vỗ vỗ tay, nâng cao giọng nói: "Hiệu trưởng, giúp ta thuê mấy trăm cái kèn, trống, chiêng, cờ màu. Hôm nay tiểu vương gia Võ Vương phủ mời ta đích thân đến nhà cầu hôn hắn. Ta chuẩn bị bốn phần lễ hỏi, hiệu trưởng đại diện cho nhà gái chứng hôn, chúng ta cùng đến Võ Vương phủ cầu hôn, thế nào?"

"Được." Giọng nói của Lệ Vô Tình truyền đến từ rất xa.

Thiển Ly gật đầu, sau đó liếc nhìn Võ Mục Thiên mặt mày sa sầm, nói: "Nếu ngươi đã hy vọng ta đi theo ngươi như vậy, ta cũng chỉ đành hạ mình đến nhà ngươi cầu hôn thôi. Ta không có nhiều tiền, nên lễ hỏi cũng không nhiều lắm, mong ngươi đừng để bụng."

"Cố Thiển Ly, ngươi có ý gì, ngươi muốn làm gì……" Gương mặt của Võ Mục Thiên đã giận đến mức hóa xanh.

Lễ hỏi, cầu hôn, đây là nghi thức khi nhà trai đến cầu hôn nhà gái, Cố Thiển Ly lại nói như vậy, nàng xem Võ Mục Thiên hắn là cái gì?

Thật sự làm hắn tức chết.

Hơn nữa, không phải hắn vừa mới nói điều kiện với nàng ư? Sao đột nhiên Cố Thiển Ly lại chuyển sang đề tài này rồi, rốt cuộc nàng đang suy nghĩ cái gì?

Thiển Ly nghe vậy, kinh ngạc nhìn Võ Mục Thiên: "Ngươi nghe không hiểu tiếng người sao? Ta đang chuẩn bị đến nhà ngươi cầu hôn đó."

Lông mày Võ Mục Thiên đều dựng thẳng lên: "Ai cho ngươi lá gan, ai cho ngươi tư cách, ngươi……"

"Thái Hoàng Thái Hậu cho ta lá gan, Thái Hoàng Thái Hậu cho ta tư cách." Trực tiếp cắt ngang những lời chất vấn của Võ Mục Thiên, Thiển Ly lấy hôn thư ra: "Hôn sự là do ta làm chủ, ngươi chỉ là phụ mà thôi. Ngươi nhìn cho rõ, ngươi, Võ Mục Thiên, từ trước đến nay đều không có tư cách kêu gào với ta.

Nếu ta từ hôn, đồng nghĩa là ta cho ngươi một con đường sống, ngươi nên cảm thấy biết ơn. Nếu ta không từ hôn, dù cho ngươi có biến thành quỷ, thì cũng phải vào mộ của Cố gia ta. Võ Mục Thiên, ta thật sự không biết đầu óc của người Võ gia các ngươi có vấn đề ở chỗ nào, Yy.lqd một người lại tiếp một người chạy đến trước mặt ta kêu gào, cảm thấy ta là một người dễ ức hiếp sao? Một khi đã như vậy, ta sẽ thành toàn cho ngươi, bây giờ ta lập tức đến Võ gia cầu hôn, ta muốn người trong thiên hạ đều biết, Võ Mục Thiên chẳng qua chỉ là người phụ thuộc vào Cố Thiển Ly, để mặc ta tùy ý giẫm đạp."

"Ngươi…… Ngươi dám……" Võ Mục Thiên giận đến phát run, vươn tay chộp lấy hôn thư trong tay Thiển Ly.

Hắn nhanh, Thiển Ly còn nhanh hơn, đầu ngón tay khẽ nhúc nhích một cái, hôn thư lập tức biến mất trước mặt hắn.

Hai mắt Võ Mục Thiên bỗng nhiên trợn lên, thấy một kích không trúng, lập tức trở tay chộp về phía Thiển Ly.

Thiển Ly khẽ nhích chân, thân thể nhẹ nhàng tránh khỏi một kích này của Võ Mục Thiên, nhẹ nhàng đáp xuống sau lưng hắn.

"Ngươi biết võ công?" Võ Mục Thiên cực kì kinh ngạc. Không phải nói Cố Thiển Ly là một phế vật, căn bản không thể tu luyện nên mới bị Cố gia nuôi dưỡng bên ngoài ư? Sao hôm nay nàng lại có thân pháp nhanh nhẹn như vậy?

Thiển Ly không để ý đến sự kinh ngạc của Võ Mục Thiên, quay đầu nhìn về phía sau thét to: "Hiệu trưởng, đi, cầu hôn."

Cửa lớn Thi Điện cách đó không xa đột nhiên mở toang, Lệ Vô Tình chậm rãi bước ra ngoài.

Sắc mặt Võ Mục Thiên đại biến, đột nhiên vung tay áo bỏ đi: "Cố Thiển Ly, ngươi chờ đó cho ta."

"Tên hèn nhát." Thiển Ly thấy Võ Mục Thiên chạy trối chết, khẽ hừ một tiếng.

Bạn đang đọc truyện *Chí Tôn Hắc Y: Nghịch Thiên Cuồng Phi, Đến Đấu Một Trận* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 23: Kẻ buồn nôn 2

Editor: Lãng Nhược Y

Thật không biết xấu hổ, phải đợi đến lúc người ta không chừa lại chút mặt mũi nào mới chịu đi, vậy thì khác gì với kẻ óc heo chứ.

Ánh mặt trời lấp lánh ánh kim, lại lạnh lẽo đến tận xương.

Người ác lại càng sợ gặp phải sợ kẻ ác hơn.

"Còn không đi mua đồ ăn, một nam nhân thúi thì có gì đẹp, chẳng lẽ ngươi muốn đi cầu hôn thật à?"

"Đùa sao, dựa vào hắn... Dù ta có ăn no rỗi việc thì cũng sẽ không đi, ta đi mua đồ ăn đây."

Bóng dáng xinh đẹp của nàng nhanh chóng lẫn vào trong nắng sớm.

Lệ Vô Tình nhìn bóng dáng Thiển Ly ở phía xa xa, chân mày khẽ nhíu, hai người bọn họ lại có hôn ước?

Thật là, không thể tưởng tượng nổi.

Gió thổi qua bốn phía, nắng sớm lộng lẫy như hạt châu rơi xuống từ phía chân trời, đẹp như mộng ảo.

Thiển Ly ra khỏi cửa mới chợt nhớ Võ Vương phủ cố ý chèn ép nàng. Sau chuyện không thể ở trọ kia, Thiển Ly cảm thấy rất có thể nàng sẽ phải trở về tay không, bởi vì có khả năng tất cả cửa hàng trong kinh thành sẽ không bán đồ cho nàng.

Chỉ là nàng không ngờ sau năm cửa hàng từ chối bán đồ, lại có một nơi đồng ý bán cho nàng. Thiển Ly không nói hai lời, lập tức dọn sạch cửa hàng lương thực kia.

Kế tiếp, Thiển Ly bắt đầu mua sắm điên cuồng.

"Chưởng quầy, đồ trong cửa này có bán cho ta hay không?"

"Khách quan khéo đùa, mở cửa hàng nào lại có đạo lý không bán đồ cho khách chứ, khách quan muốn mua gì?"

"Trong cửa hàng của ngươi có món gì, ta mua toàn bộ."

"……"

"Lão bản, số thức ăn này ta mua hết."

"……"

"Những hương liệu này, gói tất cả lại cho ta……"

"Gói lại, toàn bộ……"

"Toàn bộ……"

Đã từng thấy qua người hào phóng nhưng chưa thấy ai lại hào phóng như vậy. Chỉ trong một thời gian ngắn mà phía sau Thiển Ly đã có một đám người đi theo, tất cả đều khiếp sợ trợn mắt nhìn Thiển Ly mua hàng. Rốt cuộc người này muốn làm gì, mà lại mua nhiều đồ như vậy?

Lại không hề biết Thiển Ly phát hiện có rất nhiều món có thể giữ lại cho sau này, cho nên muốn đem tất cả những thứ đó chất đầy vào trong không gian của nàng.

Điều đau khổ nhất ở mạt thế là gì, chính là không có cơm ăn. Người đang sống lại phải chịu đói đến chết, đó mới là đau khổ.

"Gói toàn bộ số thịt toàn này lại cho ta." Đi đến một cửa hàng ma thú, Thiển Ly không mua ma thú sống, mà lại mua thịt ma thú đã chết, thậm chí đến nội tạng cũng mua. Nhiều thịt như vậy, quả thực đủ để nàng ăn suốt một tháng, vừa nghĩ đến đã chảy nước miếng rồi.

Nhưng việc chỉ mua những thứ bỏ đi như vậy lại thu hút không ít ánh mắt của người trong cửa hàng. Đến cả thịt ma thú sống cũng không dám mua, mà chỉ có thể mua một ít thịt thừa, nhất định là một kẻ nghèo hèn. Phút chốc, ánh mắt của bọn họ đều chứa đầy khinh bỉ.

Mà đám người đi theo phía sau Thiển Ly cũng cho rằng nàng không có tiền, cho nên chỉ có thể mua những thứ đó, không khỏi xùy một một tiếng rồi tản đi.

Việc mua thịt ma thú mất quá nhiều thời gian, nên lúc đến cửa hàng thảo dược cuối cùng, Thiển Ly dự định tốc chiến tốc thắng, nhanh chóng Yy.lqd mua đủ số thảo dược cần dùng, sau đó chạy về Thi Điện nấu cơm. Lúc ở trong không gian cũng chưa từng thấy nhiều thịt ma thú như vậy, quả thực khiến nàng tưởng tượng đến rơi nước miếng.

Dược Vương Trai là cửa hàng bán thuốc lớn nhất kinh đô.

Nghe nói chỉ cần là dược thảo mà đại lục này có, thì cửa hàng bọn họ đều có, khẩu khí này quả là rất lớn. Nhưng không rõ là bọn họ thật sự có năng lực này, hay chỉ thổi phồng mà thôi.

Bước vào cửa hàng, Thiển Ly thấy Dược Vương Trai được phân chia thành hai tầng trên dưới, linh lực của dược liệu ở tầng một dao động một chút, như có lại như không. Chỉ với số dược liệu ở tầng thứ nhất mà đã khiến nàng cảm nhận được linh lực dao động xung quanh chúng, vậy tầng thứ hai hiển nhiên sẽ có những dược liệu thượng phẩm khó gặp rồi.

Bạn đang đọc truyện *Chí Tôn Hắc Y: Nghịch Thiên Cuồng Phi, Đến Đấu Một Trận* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 24: Kẻ buồn nôn 3

Editor: Lãng Nhược Y

Trong Dược Vương Trai lúc này có rất nhiều người đang chọn lựa dược liệu. Vì cửa hàng vừa nhập vào không ít thứ, cho nên người nghe tin mà đến mua tương đối nhiều.

Thiển Ly nhìn tiểu nhị đang nhặt dược liệu bên cạnh, là thứ tốt, xem ra số dược liệu trong Dược Vương Trai này hẳn là không tồi.

"Tiểu nhị, cỏ Bất Lão một trăm năm, Hoa Hoàng Căn ba trăm năm và nhân sâm Thạch Hộc Đương Quy ba trăm năm*, mỗi thứ lấy cho ta hai cân." Ngẩng đầu nhìn tiểu nhị đang bận rộn, Thiển Ly nói tên dược liệu mình cần mua.

*trên đây là tên các vị thuốc, mình trích từ hán việt để sát raw, nếu có sai sót mong các bạn góp ý thêm để chỉnh sửa.

Hiện giờ không thể dùng dược liệu quá cao cấp, chỉ cần những dược liệu loại này là được rồi, vừa vặn đủ tiêu chuẩn nàng cần, vô cùng thỏa đáng.

"Ôi, vị khách quan này, cô nương mua nhiều dược thảo như vậy sao, được được, mời cô nương qua bên này ngồi chờ, tiểu nhân lập tức cho người

chuẩn bị ngay.” Tiểu nhị kia nghe vậy lập tức ngừng việc đang làm trong tay, tìm một người khác thay vào vị trí của hắn, sau đó tươi cười đi về phía Thiển Ly.

Tuy dược liệu giống nhau, nhưng nếu may mắn gặp được người mua số lượng lớn, vậy khi bán hàng sẽ có khả năng nhận được một ít tiền hoa hồng.

Cùng lúc đó, chưởng quầy tiếp đón khách quen xong cũng đi về phía này, cười tủm tỉm đáp lời Thiển Ly.

Những vị khách đang chọn dược liệu trong cửa hàng nghe vậy cũng đồng loạt ngẩng đầu nhìn về phía Thiển Ly, ánh mắt lộ ra vẻ kinh ngạc xen lẫn một chút hâm mộ.

“Ha ha, chúng ta mua dược liệu đều tính theo từng gốc từng gốc một, lần đầu nghe thấy có người lấy cân làm đơn vị, mua từng cân từng cân.” Có người thấp giọng nói.

“Đúng vậy. Hơn nữa lại mua nhiều như thế, tuy đều là dược thảo bình thường, nhưng khi tổng lại cũng là một số tiền rất lớn, nhìn không ra cô nương này lại có số tiền lớn như vậy.”

“Ta nghĩ có thể cô ta là nha hoàn của gia đình nào đó, tiểu thư hay chủ mẫu nhà cô ta muốn mua, nếu không như vậy thì sao một tiểu cô nương lại có nhiều tiền như vậy chứ.”

“Ồ, ngươi nói có lý, rất có khả năng, rất có khả năng.”

“Ta nói, gióng trống khua chiêng mua nhiều dược liệu như vậy, giống như sợ người khác không biết mình có nhiều tiền như vậy thì cũng chỉ có người của những đại gia tộc mà thôi.”

“Đúng, đúng đúng……”

“Ta nói……”

Vô số lời nghị luận lọt vào tai Thiển Ly, hại nàng đang định ngồi xuống chỉ có thể dở khóc dở cười.

Lấy tay đỡ trán, Thiển Ly tận lực hạ giọng xuống cực thấp.

“Ta nói này chưởng quầy, ngươi vẫn chưa biết gì về nàng ta, mà lại dám bán nhiều đồ như vậy, ngươi không sợ sẽ gà bay trứng vỡ** hay sao.” Cùng lúc đó, ngoài cửa đột nhiên vang lên một tràng thanh âm trào phúng, mũi nhọn chỉ thẳng về phía Thiển Ly.

**gà bay trứng vỡ: đồng nghĩa với mất cả chì lẫn chài

Thiển Ly ngẩng đầu, nhìn thấy những người đang chen lấn ở cửa lớn đột nhiên nhường ra một lối đi, hai bóng người ưu nhã mỹ lệ chậm rãi bước vào Dược Vương Trai.

Chưởng quầy vốn đang nói chuyện với Thiển Ly, vừa nhìn thấy hai người nọ, lập tức bỏ mặt nàng, mang vẻ mặt a dua cộng thêm mấy phần kinh hỉ bước lên đón tiếp.

“Sao hôm nay hai vị tiên tử lại có thời gian đến đây thế này? Đúng lúc cửa hàng vừa có được vài gốc dược thảo quý hiếm, hai vị tiên tử có muốn xem thử hay không?” Nụ cười của chưởng quầy khoa trương nịnh nọt, đôi mắt tỏa sáng nhìn hai nữ tử vừa xuất hiện trong cửa hàng.

Váy áo màu trắng, tiên khí phiêu diêu, một người điềm đạm đáng yêu, một người ôn nhu tú mĩ, không phải Tiểu Khả và Lưu Vân của Thiên Sơn Điện ngày đó thì là ai?

Tiểu Khả và Lưu Vân liếc nhìn chưởng quầy đang tỏ vẻ ân cần một cái, phong thái tự nhiên lại mang theo một sự cao ngạo khiến người khác không dám chạm vào.

“Không vội.” Giọng nói ôn nhu của Lưu Vân vang lên, âm thanh dễ nghe kia làm thân thể đám nam nhân trong cửa hàng trở nên mềm nhũn, một đám người ra sức nuốt nước miếng, nhưng lại không có ai dám tiến lên, ngược lại rất quy củ đứng ở bên cạnh, nhường vị trí tốt nhất lại cho Lưu Vân và Tiểu Khả.

Bạn đang đọc truyện *Chí Tôn Hắc Y: Nghịch Thiên Cuồng Phi, Đến Đấu Một Trận* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 25: Tức chết các ngươi 1

Editor: Lãng Nhược Y

Những người ở đây có ai không biết lai lịch của hai vị tiên tử này. Trước không nói đến việc hai vị này có quan hệ với Tiểu vương gia Võ Mục Thiên của phủ Võ Vương, chỉ nói đến thân phận đệ tử của điện chủ Thiên Sơn Điện của các nàng, cũng đã đủ khiến người ta cúi thấp đầu, không dám có bất kì ý nghĩ xấu xa nào.

"Được được, không vội, mời hai vị tiên tử ngồi bên này." Chưởng quầy tươi cười lấy lòng, liên tục chỉ huy người làm dâng trà lên, cực kỳ ân cần hầu hạ các nàng.

Tiểu Khả và Lưu Vân thong thả ung dung ngồi xuống, ánh mắt khóa chặt trên người Thiển Ly đang ngồi ở đối diện, trong mắt Tiểu Khả đều là chán ghét và phẫn nộ, gần như không hề che giấu mà bắn về phía Thiển Ly.

Thiển Ly buông tay đang đỡ trán, không hề lảng tránh ánh mắt của Tiểu Khả, chẳng những không tránh, ngược lại còn hơi cong khóe môi, đường hoàng nở nụ cười với nàng ta.

Tiểu Khả thấy Thiển Ly lại còn dám nở nụ cười với mình, năm ngón tay trong tay áo siết chặt thành nắm đấm, nữ nhân không biết xấu hổ này lại dám cười với mình, đây rõ ràng khiêu khích mà.

Một phế vật xấu xí như vậy mà lại dám có hôn ước với Võ sư ca. Biết được sư tỷ thiên mệnh Thánh Nữ của nàng ta muốn đính hôn với Võ sư ca, lại không nhanh chạy tới cầu xin Võ sư ca từ hôn, mà còn dám nói mình thay đổi chủ ý tuyệt đối không từ hôn, sao Cố Thiển Ly lại có gan làm như vậy chứ?

Tiểu Khả và Thiển Ly ta nhìn ngươi, ngươi nhìn ta, ánh mắt giao nhau giữa không trung, làm hại người xung quanh không hiểu có chuyện gì xảy ra.

Chưởng quầy không rõ nguyên do hết nhìn Tiểu Khả lại quay đầu nhìn Thiển Ly, cảm giác không khí giữa ba người có chút lạnh lẽo, nhưng vừa rồi Thiển Ly lại cười với Tiểu Khả, nhìn thế nào cũng thấy quan hệ không tồi, vô cùng có khả năng hai bên có quen biết, hơn nữa quan hệ còn rất tốt.

Lập tức cười nói: "Hai vị tiên tử có quen biết với vị cô nương này sao? Đúng lúc vị cô nương này vừa mới đặt mua một ít dược thảo, tiểu nhị vẫn đang giúp nàng gói lại đấy."

Câu này của chưởng quầy cũng chỉ định vuốt mông ngựa, ai ngờ lại đánh luôn vào mông ngựa, sắc mặt Tiểu Khả lập tức trầm xuống, trào phúng cười nói: "Dựa vào nàng ta mà cũng xứng quen biết chúng ta sao? Chưởng quầy, ta khuyên ngươi trước hết hãy xem xét xem khách hàng lớn của ngươi có đủ tiền mua dược liệu hay không, tránh cho người nào đó không có thân phận gì, hoặc là giả danh người khác, khiến ngươi gãy răng chảy máu, vừa mất tiền tài lại mất nhân tâm."

Chưởng quầy là kẻ tinh ranh, nếu còn không hiểu những lời này thì ông ta không cần lăn lộn trên thương trường này nữa rồi.

Chưởng quầy lập tức quay đầu nhìn Thiển Ly, nụ cười sáng lạn trên mặt biến mất, nheo mắt đánh giá Thiển Ly một lượt.

Ông ta đã nói cô nương này ăn mặc bình thường, không giống người có thể mua nổi nhiều dược liệu như vậy. Lúc trước còn tưởng là nha hoàn nhà ai, bây giờ nghe hai vị tiên tử nói như vậy, chẳng lẽ cô nương này thật sự đến đây để lừa gạt.

Ánh mắt của người xem náo nhiệt xung quanh đều tập trung lên người Thiển Ly, sự châm chọc trong lời nói của Tiểu Khả, mọi người đều nghe hiểu. Vừa rồi còn tưởng hai người có quen biết vậy cô nương này hẳn cũng là một quý nhân, nhưng bây giờ xem ra, rất có thể cả hai đã có thù oán từ trước.

Tiểu Khả tiếp tục cười nhạo ở một bên: "Khách hàng lớn này của ngươi nha, vừa rồi còn mua không ít thịt thừa ở cửa hàng ma thú, bây giờ lại ở đây tỏ vẻ đại gia."

Vừa nghe xong những lời này, chưởng quầy lập tức thay đổi sắc mặt, nhíu mày nhìn Thiển Ly nói: "Vị cô nương này, bổn tiệm không nhận ghi nợ, muốn mua dược liệu xin mời trả tiền trước, nếu không tiểu điếm chỉ có thể mời cô nương ra ngoài."

Lời nói khách khí, nhưng ý tứ trong lời lại không có chút khách khí nào.

Bạn đang đọc truyện *Chí Tôn Hắc Y: Nghịch Thiên Cuồng Phi, Đến Đấu Một Trận* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 26: Tức chết các ngươi 2

Editor: Lãng Nhược Y

Hiển nhiên là không tin Thiển Ly có đủ tiền mua số dược liệu đó, nên muốn thấy tiền trước mới bắt đầu chuẩn bị.

Thiển Ly không thèm quan tâm tới ánh mắt đầy hàm ý của những người xung quanh, thong thả uống một ngụm nước trà trong tay, sau đó ngẩng đầu nhìn về phía chưởng quầy: "Được, tính sổ đi."

“Tính sổ.” Chưởng quầy nghe vậy lập tức quay đầu rống với bọn tiểu nhị phía sau một tiếng, tiếng bàn tính lạch cạch vang lên.

Tiểu Khả thấy vậy cười lạnh một tiếng: “Ngươi không cần phùng má giả làm người mập, người ti tiện thì nên trở về nơi ti tiện của mình đi, kinh đô này không phải nơi mà ngươi nên tới.”

Thiển Ly liếc mắt nhìn Tiểu Khả một cái: “Nghe nói Thiên Sơn rất hoang vắng, ta có thể hiểu được tâm trạng của ngươi, không thể nhận ra kẻ có tiền ở kinh đô, sống ở nơi hoang vắng kiến thức không đủ, cũng không ai có thể trách tội ngươi.”

“Ngươi……” Tiểu Khả giận dữ, vỗ bàn đứng lên.

Ngược lại với Tiểu Khả, dường như Lưu Vân không hề bị ảnh hưởng bởi câu nói của Thiển Ly, chậm rãi đứng lên ấn Tiểu Khả ngồi xuống ghế, sau đó nhìn về phía Thiển Ly, nhíu mày nói: “Ngươi muốn vũ nhục Thiên Sơn Điện sao?”

“Các ngươi có thể đại diện cho Thiên Sơn Điện sao?” Thiển Ly tỏ vẻ kinh ngạc nhìn Tiểu Khả và Lưu Vân.

Muốn chụp lên đầu nàng tội danh vũ nhục Thiên Sơn Điện, còn cần phải xem hai người này có đủ tư cách hay không.

Tiểu Khả và Lưu Vân bị lời này của nàng chọc tức đến mức sắp cắn nát răng, hai người bọn họ không thể đại diện cho Thiên Sơn Điện, những lời như vậy mà nàng cũng dám nói.

Thiển Ly thấy hai người không đáp tiếng nào, lười biếng cười nói: “Cho nên, ta không nói gì về Thiên Sơn Điện, nhiều nhất cũng là nói người nào đó mà thôi.”

Tiểu Khả dùng "người nào đó" ám chỉ nàng, nàng cũng dùng "người nào đó" ám chỉ nàng ta, muốn đấu võ mồm với nàng sao? Lúc ở mạt thế nàng có thể mắng tang thi mười ngày mười đêm mà không lặp lại câu nào, giải quyết một Tiểu Khả thì có là gì đâu.

Cửa hàng chợt trở nên yên tĩnh.

“Chưởng quầy, đã tính xong rồi, tổng cộng mười ba vạn mười lăm lượng bạc trắng.” Giữa không gian yên tĩnh, d*dlq0d tiểu nhị phụ trách tính sổ sách cao giọng báo cáo số tiền Thiển Ly cần có để mua số dược liệu kia.

Chưởng quầy nghe vậy nhìn Thiển Ly: “Cô nương, tổng cộng mười ba vạn lượng, ta giảm cho cô nương mười lăm lượng.”

Thiển Ly gật gật đầu, tuy dược liệu ở đây đắt hơn nơi khác một chút, nhưng thoạt nhìn hiệu quả không tồi, hơn nữa lại ở kinh đô, giá cả thế này cũng xem như hợp lí.

“Được.” Gật gật đầu, Thiển Ly nhìn chưởng quầy kia: “Ông muốn đến đâu nhận tiền?”

“Đương nhiên là ở đây, nếu đổi đến nơi khác, lỡ như ngươi âm thầm chạy mất, vậy chẳng phải sẽ không còn thú vị nữa sao.” Tiểu Khả chen vào nói.

“Vị tiên tử này nói rất đúng, chúng ta trao đổi ngay tại đây đi, mời cô nương trả tiền.” Chưởng quầy nghe xong lời Tiểu Khả, lập tức phụ họa nói.

Theo lý số tiền lớn như vậy sẽ không giao dịch ở nơi có nhiều người nhòm ngó như thế này, nhưng nếu tiên tử đã mở lời, vậy thì ông ta nhất định phải nhận bạc ở chỗ này.

Thiển Ly nghe vậy cũng không giận, nàng gật đầu một cái, sau đó bước tới khoảng trống mà mọi người đã nhường ra cho Tiểu Khả và Lưu Vân vung tay lên.

Ngay lập tức, vô số thỏi bạc lóng lánh ánh sáng khiến người ta hoa mắt xuất hiện trước mắt mọi người.

Mười ba vạn lượng, xếp thành một hòn núi nhỏ, tỏa ánh sáng rực rỡ khắp Dược Vương Trai.

Một đám người vừa rồi còn cho rằng Thiển Ly không thể lấy ra nhiều tiền như vậy, lúc này chỉ có thể mở to mắt nhìn chằm chằm vào núi bạc trước mặt.

Núi bạc, thật sự là núi bạc.

Ngày thường bọn họ hay dùng ngân phiếu, đồng vàng, tinh thạch để giao dịch, nên lúc giao tiền cũng không có khí thế như vậy. Hôm nay đột nhiên nhìn thấy mười ba vạn lượng bạc trắng xếp thành núi ở trước mắt, trường hợp này thật đúng là khó gặp.

Ánh mắt của người vây xem khi nhìn về phía Thiển Ly có chút khác biệt, có thể mang theo nhiều bạc như vậy, xem ra nữ nhân này cũng là người có tiền.

Bạn đang đọc truyện *Chí Tôn Hắc Y: Nghịch Thiên Cuồng Phi, Đến Đấu Một Trận* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 27: Tức chết các ngươi 3

Editor: Lãng Nhược Y

Người bên ngoài Dược Vương trai vốn đã bị Tiểu Khả và Lưu Vân thu hút, bây giờ lại thấy bên trong Dược Vương lấp lánh ánh bạc, liền kéo nhau đến trước cửa để quan sát.

Chỉ trong chớp mắt, Dược Vương trai đã chật như nêm cối.

Chưởng quầy kia không ngờ Thiển Ly có thể lấy ra nhiều tiền như vậy, ánh mắt lập tức sáng lên, vô cùng khách khí nói với Thiển Ly: "Vừa rồi có nhiều đắc tội mong cô nương lượng thứ, tiểu nhị, lập tức chuẩn bị dược liệu."

"Dạ." Những tiểu nhị phía sau lập tức hô lớn một tiếng, bắt đầu chuẩn bị dược liệu.

"Chậm đã." Tiểu Khả đột nhiên quát khẽ một tiếng, ngăn cản động tác của những tiểu nhị kia.

Chưởng quầy lập tức cung kính nói: "Tiên tử muốn nói gì?"

Tiểu Khả nhìn dáng vẻ không chút để ý của Thiển Ly, đáy mắt chợt lóe lên sự ác độc: "Ta nhớ Dược Vương trai có quy định, cùng một loại dược liệu ai ra giá cao thì được. Số dược liệu này ta muốn, giá gấp đôi."

Mọi người xung quanh lập tức ồ lên, ánh mắt khi nhìn Tiểu Khả đều là sùng bái và kính nể, làm tâm trạng nàng ta cũng trở nên thoải mái. Tiểu Khả kiêu căng hất cằm nhìn chằm chằm Thiển Ly, khóe môi nở nụ cười lạnh.

Đây là lúc khiến đồ nhà quê này nhận ra sự khác biệt giữa bọn họ.

Chỉ dựa vào một tờ hôn thư mà đã muốn phá hư hôn sự của Võ sư huynh và sư tỷ bọn họ sao? Nằm mơ! Đừng tưởng rằng thiên hạ này thực sự có chuyện chim sẻ hoá phượng hoàng, hừ.

"A, tiên tử quả thật hào phóng, vậy số dược liệu này đương nhiên là……"

"Bốn lần." Thiển Ly lấy tay nâng cằm, nhẹ nhàng nói ra hai chữ, tựa như đó không phải là mười hai vạn lượng hoàng kim, mà là mười hai đồng tiền.

Sắc mặt Tiểu Khả trầm xuống, nữ nhân này lại dám đấu với nàng!

"Tám lần." Tiểu Khả ngẩng cao đầu, đuôi mày khóe mắt đều hiện rõ "nhất định phải được".

"Mười sáu lần." Thiển Ly giữ nguyên tư thế, chỉ khẽ mở miệng.

"Ngươi…… Được, được, ba mươi hai lần." Tiểu Khả hung hăng trừng mắt nhìn Thiển Ly, nàng không tin Cố Thiển Ly có thể so sánh với nàng!

Đây rõ ràng là một phen đấu giá nhẹ nhàng bâng quơ lại khơi lên vô số sóng gió mãnh liệt, làm người xem xung quanh đồng thời hít vào một ngụm khí lạnh, mẹ ơi, bọn họ nhiều tiền đến điên rồi.

Nhưng tiếp theo đó lại là hưng phấn, cực kì hưng phấn. Đây không phải là mua thuốc, đây là đấu phú*, quá hiếm lạ quá khẩn trương, là chuyện mười năm khó gặp.

*phú trong tài phú

Lúc này Thiển Ly chỉ dùng tay sờ mũi, chậm rì rì nói: "Dùng bốn trăm mười sáu vạn lượng để mua một ít dược liệu như vậy, có vẻ không có lời, được, từ bỏ."

Thiển Ly vừa dứt lời, Tiểu Khả lại càng vênh váo tự đắc, dùng ánh mắt kiêu căng kinh thường nhìn Thiển Ly: "Chỉ như vậy cũng không đấu được? Ta còn tưởng người dám kiêu ngạo với vương…… à không, với bá mẫu là nhân vật lợi hại thế nào, hôm nay xem ra cũng chỉ là châu chấu trong mương. Cho dù khoe khoang vênh váo thì cũng chỉ là kẻ nghèo kiết hủ lậu mà thôi."

Chỉ cây dâu mà mắng cây hòe, ám chỉ Thiển Ly là châu chấu trong mương, căn bản không xứng với Võ Mục Thiên. Đáng tiếc Thiên Sơn Điện không dạy cách mắng người trong chương trình học, từ trong mương và nghèo kiết hủ lậu không thể hiểu như thế, cũng không dùng như vậy.

Thiển Ly không để ý tới Tiểu Khả, quay đầu nhìn chưởng quầy đã hưng phấn đến mức muốn ngất đi: "Chưởng quầy, không phải ông nói muốn mua dược liệu thì phải giao tiền trước hay sao? Hiện giờ ông có thể kêu nàng ta trả tiền, đừng vì các người là người quen hoặc nhân phẩm tốt thì không cần nghiệm chứng, nếu như vậy, ta xem như các người liên thủ diễn kịch

Bạn đang đọc truyện *Chí Tôn Hắc Y: Nghịch Thiên Cuồng Phi, Đến Đấu Một Trận* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 28: Tức chết các ngươi 4

Editor: Lãng Nhược Y

Dứt lời, lại quay đầu nhìn về phía Tiểu Khả, hoi hoi mỉm cười: "Tiên tử đang diễn kịch sao?"

Lại dám trào phúng nàng không có tiền, nên yêu cầu chưởng quầy diễn kịch với mình để che dấu sự thật nàng không có tiền! Quả thực buồn cười, Tiểu Khả giận dữ, vung tay lên, một chồng ngân phiếu lập tức xuất hiện trong tay nàng.

"Bổn cô nương không giống nhà giàu mới nổi, đến tiền giấy cũng không có một tờ, chỉ có thể lấy ra bạc khối không ai cần." Tiểu Khả hung tợn liếc mắt trừng Thiển Ly một cái, sau đó rút ra một chồng tiền giấy, đồng thời nói: "Tất cả đều có thể đến xem, đây là ngăn chứa tiền giấy thông dụng của Phượng Lam đại lục."

Ngăn chứa tiền giấy là do hoàng thất Phượng Lam chế tạo, là sản vật của hoàng thất, cho nên có thể dùng ở bất cứ đâu trên đại lục Phượng Lam.

Số tiền giấy này chỉ cần liếc mắt là có thể phân biệt thật giả, mọi người trơ mắt nhìn Tiểu Khả dùng bốn trăm mười sáu vạn lượng bạc mua số dược liệu vốn chỉ mười ba vạn lượng, một đám người vừa đau lòng lại vừa hưng phấn, nếu số tiền đó có thể chia cho bọn họ một chút thì quá tốt, đáng tiếc, bọn họ không dám.

Nhìn Tiểu Khả trả xong số tiền này, Thiển Ly gật gật đầu, đột nhiên cười nhạo một tiếng: "Người ngốc tiền nhiều, từng thấy qua nhiều người ngốc nhưng chưa từng thấy ai ngốc như vậy, tu tiên tu đến ngốc luôn sao."

Dùng hơn bốn trăm vạn để mua số dược liệu chỉ đáng giá mười mấy vạn, ngu xuẩn.

Lắc đầu, Thiển Ly đột nhiên búng tay với chưởng quầy một cái: "Chưởng quầy, bây giờ lấy cho ta mai rùa bất tử một ngàn năm, hoàn hồn thảo một ngàn năm, trường sinh hoa hai ngàn năm, ứng thảo một vạn năm, bá vương cốt một vạn năm, giác ưng quả một vạn năm, mỗi loại mười cân."

"Oanh……" Thiển Ly thong thả ung dung nói xong, trong ngoài Dược Vương trai "Oanh" một tiếng nổ vang, không phải cái gì nổ mạnh, mà là đầu óc cả đám người xung quanh hoàn toàn sôi trào.

Đùa cái gì vậy, đang đùa cái gì vậy!

Mai rùa bất tử một ngàn năm, hoàn hồn thảo một ngàn năm, trường sinh hoa hai ngàn năm, ứng thảo một vạn năm, bá vương cốt một vạn năm, giác ưng quả một vạn năm. Đây là những thứ gì, ngươi có biết hay không? Có biết hay không?

Lại còn toàn bộ đều phải mười cân, mẹ nó, ngươi mua cỏ dại ven đường sao?

Điên rồi, thật sự muốn phát điên rồi.

Mai rùa bất tử một ngàn năm chỉ có trong xác ma thú cao cấp ở đại lục Tu La. Mỗi năm người ở đại lục Phượng Lam có thể mua từ bên ấy năm cân thì đã xem là vận may trời cao rồi.

Hoàn hồn thảo một ngàn năm chỉ lớn lên ở đại lục Luyện Ngục, mỗi một gốc đều có giá trên trời.

Còn cái gì mà trường sinh hoa hai ngàn năm, ứng thảo một vạn năm, bá vương cốt một vạn năm, giác ưng quả một vạn năm, chết tiệt, sao nữ nhân này không đi cướp luôn đi.

Mọi người ồ lên, chưởng quầy kia khiếp sợ há to miệng, nửa ngày cũng không thể ngậm lại.

Thiển Ly thấy vậy thì hoi nghiêng đầu nhìn chưởng quầy, tỏ vẻ nghi ngờ: "Thế nào, không có ư? Dược Vương trai cũng không có những dược liệu này sao?"

Chưởng quầy kia bị câu nói này của Thiển Ly làm cho tỉnh táo, lập tức gật đầu nói: "Có, nhưng không có nhiều như vậy, số dược liệu này quá trân quý, thật sự không dễ có."

Thiển Ly nghe vậy cũng không trách cứ chưởng quầy, chỉ nhàn nhạt nói: "Có bao nhiêu thì gói bấy nhiêu."

"Dạ dạ." Chưởng quầy kia không dám chậm trễ, tự mình đi lên lầu hai chuẩn bị.

Người có thể biết được số dược liệu kia và quen với những người đứng đầu ở thời đại này, khẳng định không phải người thường. Ông ta không dám đắc tội nhóm người Tiểu Khả, mà vị cô nương thoạt nhìn có địa vị không thấp này, ông ta cũng không dám đắc tội.

Đại sảnh Dược Vương trai lúc này lặng ngắt như tờ, tất cả mọi người đều ngây ngốc ngước nhìn Thiển Ly, bọn họ không thể tưởng tượng ra vị nữ nhân này là ai, rốt cuộc có bao nhiêu tiền, có lẽ là không thể nào đếm hết.

.....

ヽ(ﾟ_ゝ)ｒ

Bạn đang đọc truyện *Chí Tôn Hắc Y: Nghịch Thiên Cuồng Phi, Đến Đấu Một Trận* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 29: Múa thoát y 1

Editor: Lãng Nhược Y

Trong đại sảnh, Tiểu Khả còn chưa kịp tức giận, đã mở to mắt không dám tin nhìn chằm chằm Thiển Ly. Nàng ta lại dám mở miệng muốn mua những dược liệu cực phẩm đó, lại còn mua nhiều như vậy, chẳng lẽ nàng ta thực sự có nhiều tiền như vậy sao? Nếu có nhiều tiền như vậy thật, thì tại sao vừa rồi lại không đấu đến cùng, mà từ bỏ giữa chừng để nàng mua hết số dược liệu kia chứ?

A, nàng hiểu rồi, Cố Thiển Ly nói nàng là tên ngốc, nàng ta cố ý, nàng ta cố ý đấu với nàng, để nàng dùng giá cao mua số dược liệu rách nát đó. Nếu việc này truyền ra ngoài, sẽ không có ai cho rằng nàng chèn ép Cố Thiển Ly mà nổi bật, ngược lại sẽ cười nàng là kẻ ngốc tiền nhiều, a a a, tức chết rồi.

"Thì ra là thế, hay cho một ả tiện tì." Nghĩ thông điều này, Tiểu Khả giận dữ vỗ mạnh lên bàn trà bên cạnh. Chiếc bàn gỗ kia vỡ vụn thành từng mảnh nhỏ, ấm trà và bát trà phía trên cũng rơi xuống đất, vỡ nát.

"Sao thế, tức giận cái gì, là cảm thấy mình không mua nổi số dược liệu kế tiếp của ta, hay là hối hận vì đã mua số dược liệu vừa rồi? Cũng đúng, hơn bốn trăm vạn, chỉ sợ khi các ngươi đến kinh đô cũng không có bao nhiêu tiền, vừa mới phùng má giả làm người mập, có phải bây giờ đã đau lòng hối hận hay không. Ai, nghèo kiết hủ lậu cũng phải có tự giác của nghèo kiết hủ lậu, gà rừng vĩnh viễn không thể biến thành phượng hoàng." Yy. Thiển Ly ung dung uống một ngụm trà, liếc mắt nhìn Tiểu Khả.

Tiểu Khả lập tức hiểu được hàm ý trong cái liếc mắt kia, mày liễu dựng ngược, năm ngón tay cầm chặt bội kiếm bên hông.

Lưu Vân thấy vậy vội vàng vươn tay đè kiếm của Tiểu Khả, nhìn mắt Thiển Ly, sau đó nhỏ giọng nói với Tiểu Khả: "Nàng ta đang chọc giận muội."

Tiểu Khả giận đến mức muốn phun lửa, nghe vậy vẫn duy trì tư thế rút kiếm tức giận nhìn Lưu Vân: "Có ý gì?"

Lưu Vân kéo người Tiểu Khả, thì thầm: "Ta cảm thấy nàng ta đang cố ý chọc giận muội. Vì sao lại cố ý chọc giận muội dưới tình huống này, muội phải ngẫm lại thật kĩ."

Tiểu Khả biết Tam sư tỷ là người suy nghĩ chu toàn, Lưu Vân đã nói như thế, Tiểu Khả cũng cảm thấy hoài nghi, cuối cùng vẫn cắn răng kiềm chế lửa giận trong lòng, nhăn mày suy nghĩ.

Tuy lúc vừa bắt đầu Cố Thiển Ly cũng đối chọi gay gắt với nàng, nhưng không hề dùng lời cay độc nhục nhã bọn họ, bây giờ lại đột nhiên nói như thế, nàng ta có ý gì đây?

Chẳng lẽ……

Chẳng lẽ là……

A, nàng biết rồi, Cố Thiển Ly đang cố ý, nàng ta cố ý nói chuyện khiêu khích như thế là muốn chọc giận nàng, sau đó khiến nàng động thủ. Nếu như vậy, nàng ta sẽ có cơ hội trốn vào đám đông hoảng loạn, mượn cơ hội bảo toàn mặt mũi.

Chắc chắn trên người Cố Thiển Ly không có tiền, nàng ta chỉ đang diễn "Không thành kế"*.

*Không thành kế: một sách lược nổi tiếng của Khổng Minh, dùng sự bình tĩnh của mình để đánh vào tâm lí quân địch, làm quân địch phán đoán sai mà tự rút lui. Nếu giải thích tỉ mỉ về sách lược này thì cần rất nhiều thời gian, nên mình không kể rõ, mọi người có hứng thú thì hãy tìm hiểu thêm, sự tích ấy cũng khá hay. Truyện được edit và đăng tải miễn phí tại, mọi trang web khác đều là coppy không xin phép. Chúc bạn đọc truyện vui vẻ.

Khá khen cho một Cố Thiển Ly âm hiểm ngoan độc, thiếu chút nữa nàng đã bị nàng ta lừa.

Sau khi Tiểu Khả được Lưu Vân chỉ điểm, tâm tư xoay vần nửa ngày cuối cùng cũng hiểu ra, đút kiếm trở vào vỏ kiếm, sau đó lại ngồi xuống, nhìn Thiển Ly cười lạnh, tỏ vẻ ngươi muốn nói thì ngươi cứ tiếp tục nói, ta vẫn không tức giận.

Thiển Ly thấy vậy nhún nhún vai, cũng không mở miệng.

Đại sảnh lâm vào khoảng không trầm mặc, chỉ còn lại âm thanh tìm kiếm và tiếng va chạm của đồ vật không ngừng vang lên trên lầu hai.

Những người đứng xung quanh đều nín thở ngưng thần chờ đợi, không dám nói một câu, cũng không có ý định rời khỏi nơi này một bước, chỉ tận lực thu nhỏ cảm giác tồn tại của mình, để hai vị tiên tử đang nổi bão kia không chú ý đến bọn họ.

Chỉ là, ở đây có nhiều người như vậy, Tiểu Khả và Lưu Vân muốn không chú ý cũng không được. Chẳng qua tâm tư của hai nàng lúc này không nằm trên người đám người vây xem kia, nên cũng không thèm để ý đến bọn họ, hoặc cũng có lẽ, các nàng đang cố ý để nhiều người cùng xem chuyện sắp xảy ra.

Bạn đang đọc truyện *Chí Tôn Hắc Y: Nghịch Thiên Cuồng Phi, Đến Đấu Một Trận* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 30: Múa thoát y 2

Editor: Lãng Nhược Y

Sau một lúc, chưởng quầy đổ đầy mồ hôi chạy xuống, phía sau có hai tiểu nhị đi theo, mỗi tiểu nhị đều cầm trong tay một cái hộp to, dù cách một chiếc hộp dày nhưng vẫn có thể cảm nhận được linh lực dao động của đồ vật bên trong.

Chưởng quầy bước nhanh đến trước mặt Thiển Ly, kinh sợ nói: "Mai rùa bất tử một ngàn năm có một khối nặng một cân, hoàn hồn thảo một ngàn năm có ba gốc nặng nửa cân, trường sinh hoa hai ngàn năm có một cân, ứng thảo một vạn năm có ba lượng, bá vương cốt một vạn năm có một cân bảy lượng, giác ưng quả một vạn năm có ba quả tổng cộng chín lượng, Dược Vương Trai chỉ trữ bấy nhiêu hàng mà thôi."

Thiển Ly nghe vậy, cử động bả vai nói: "Có hơi ít, nhưng cũng có thể tạm chấp nhận, tính sổ."

"Vâng, tính theo cân thì tổng cộng là một trăm bảy mươi mốt vạn lượng hoàng kim, số lẻ không tính." Chưởng quầy lau mồ hôi trên trán một phen, đây lần đầu ông ta làm vụ mua bán lớn như vậy.

Bạc trắng đã không thể dùng làm đơn vị, phải dùng hoàng kim.

Thiển Ly gật gật đầu, sau đó dường như nhớ tới điều gì, quay đầu nhìn Tiểu Khả, mỉm cười: "Có muốn tăng gấp bội nữa không?"

Tiểu Khả còn chưa trả lời, Thiển Ly lại cười ha hả nói tiếp: "Xem trí nhớ của ta này, thật là không tốt, rõ ràng ngươi vừa mới phát hỏa vì bốn trăm mười sáu vạn lượng kia, hiện giờ đừng nói tăng giá gấp bội, có thể mua số dược liệu này thì đã không tồi rồi, vậy mà ta lại còn hỏi ngươi, ôi, có triệu chứng đãng trí của người già, thật là không tốt."

Vỗ vào lòng bàn tay một cái, Thiển Ly cười tủm tỉm quay đầu lại nhìn chưởng quầy, phóng khoáng vung tay nói: "Gói tất cả lại cho ta, ta……"

"Ha ha, gói lại, ta thấy ngươi chỉ muốn làm chưởng quầy bận rộn một phen, còn ngươi có tiền hay không thì lại là chuyện khác, mặc da hổ giả uy phong." Tiểu Khả vẫn luôn im lặng đột nhiên không nhanh không chậm mở miệng, ngay sau đó còn nhìn Thiển Ly cười một cái, khiêu khích nói: "Lại nói, số dược liệu này đúng là thứ tốt, ta quả thật muốn đấu đấy. Đến cuối cùng là ngươi mua được hay là ta mua được, cũng chỉ là vấn đề thời gian mà thôi, ngươi nói có đúng không?"

Ồ, lại còn dò hỏi nàng, Thiển Ly cười.

"Vậy ý của ngươi là?" Thiển Ly vẫn duy trì nụ cười tươi nhìn Tiểu Khả.

Lúc này Tiểu Khả cũng nở nụ cười điềm đạm đáng yêu nhìn Thiển Ly gằn từng chữ: "Mua dược liệu chẳng qua là xem tiền tài nhiều hay ít, không thú vị lắm, chi bằng chúng ta đổi cách khác, đánh cược một phen thế nào?"

Thiển Ly nghe vậy nhướn mày: "Ngươi muốn đánh cược thứ gì?"

"Chúng ta cược xem ta hay ngươi có thể mua được lượng lớn dược liệu kia với giá cao nhất, thế nào?" Tiểu Khả cười ngọt ngào xinh đẹp.

Đây là đánh cược gia thế giữa hai người họ.

Thiển Ly nhìn vẻ tươi cười kia, thoạt nhìn thì Tiểu Khả giống như một mỹ nhân điềm đạm đáng yêu nhưng sự thật lại là một con cáo già, khóe miệng khẽ giật, trên mặt thoáng qua chút do dự, nhưng lại nhanh chóng chìm vào đáy mắt, gương mặt trở về với dáng vẻ ban đầu, sau đó giống như nắm chắc thắng lợi vung tay: "Được."

Tiểu Khả tinh mắt phát hiện ra chút do dự thoáng qua trên mặt Thiển Ly, lại càng khẳng định ý nghĩ của mình, lập tức vỗ tay cười nói: "Sảng khoái, nhưng chúng ta đánh cược thì phải có người thắng, vậy phần thưởng thì sao? Hay thế này đi, nếu ngươi thua, ta muốn ngươi thoát y bò một vòng quanh thành kinh đô, thế nào, ngươi dám không?"

Nụ cười điềm đạm xinh đẹp khác thường, nhưng tiền đặt cược lại cực kỳ âm ngoan độc ác.

Tiểu Khả nhìn Thiển Ly cười ngọt ngào, ánh mắt lúc này lại tràn ngập chán ghét và ngoan độc,

Bạn đang đọc truyện *Chí Tôn Hắc Y: Nghịch Thiên Cuồng Phi, Đến Đấu Một Trận* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 31: Múa thoát y 3

Editor: Lãng Nhược Y

Ngươi dám tranh Võ sư huynh với sư tỷ của ta, lúc này đây ta sẽ khiến ngươi phải cởi sạch y phục bò quanh kinh đô, khiến ngươi thân bại danh liệt, để sau này chỉ cần có người nhắc tới Cố Thiển Ly, thì sẽ nghĩ đến bộ dạng của ngươi hôm nay. Ta muốn ngươi không còn mặt mũi nhắc đến chuyện hôn sự với Võ sư huynh, không còn mặt mũi sống ở kinh đô này.

Thiển Ly nhìn nét mặt tươi cười nhưng hai mắt lại không hề che dấu ác độc của Tiểu Khả, khóe miệng phác họa nên một ý cười nhạt, ôi chao, tâm tư của Tiểu Khả này đúng là tàn nhẫn, đây đâu chỉ muốn thể diện nàng, mà còn muốn cả mạng của nàng nữa. Một nữ nhân thoát y bò một vòng như vậy, còn có thể sống được sao.

Chỉ có điều, nàng không sợ: "Dám, sao lại không dám, ta đồng ý tiền đặt cược này."

Nhìn dáng vẻ thở phào nhẹ nhõm khi nghe nàng đồng ý của Tiểu Khả, đáy mắt Thiển Ly dâng lên nụ cười trào phúng, trên mặt lại bình tĩnh như thường, chậm rãi duỗi tay sờ sờ hàm dưới: "Vậy nếu ta thắng, cũng không cần phiền phức như vậy, ta không có thời gian xem ngươi bò khắp thành, chỉ cần lên thành lâu múa thoát y là được, ta thích xem mỹ nữ không một mảnh vải. Thế nào?"

Đã được Lưu Vân âm thầm nhắc nhở, lúc này Tiểu Khả vô cùng đắc ý, không chút do dự đáp: "Ta đánh cược."

Từ lúc Tiểu Khả nói ra tiền đặt cược, mọi người xung quanh đã phải tận lực đè nén tiếng hít thở để không phát ra âm thanh, hiện giờ nghe thấy lời này, rốt cuộc cũng trần ai lạc định*, một đám người mặt đỏ tai hồng, đây không phải thẹn thùng mà là nhiệt huyết sôi trào, cả người nóng rực như bị thiêu đốt vậy.

*trần ai lạc định: Bụi trần đã rơi xuống, ý nói đã đến hồi kết thúc.

Hai mỹ nữ đánh cược thoát y bò hết kinh thành và múa thoát y, mà trong đó còn có một đệ tử Thiên Sơn Điện, quả thực đã làm dòng máu dã thú trong người bọn họ sôi sục, gần như muốn kêu ngao ngao mấy tiếng.

"Nếu đã như thế, vậy thì chưởng quầy hãy làm nhân chứng, ai ra giá thì phải lấy ra số tiền tương ứng, nếu chỉ nâng giá lên trời thì không thú vị." Tiểu Khả gõ một tay lên bàn, nàng muốn chuyện này phải thật chắc chắn, không có bất cứ điều gì có thể thay đổi.

"Được, được, được." Chưởng quầy cũng chưa từng thấy thế trận lớn như vậy, nghe xong liên tục đáp.

Tiểu Khả thấy chuyện đã chắc chắn, quay đầu nhìn Thiển Ly, nở nụ cười giả vờ, cực kỳ chán ghét và kiêu ngạo vung tay về phía Thiển Ly: "Một trăm bảy mươi mốt vạn lượng hoàng kim, lấy ra đi nào."

Nhìn bộ dạng một mực nhận định nàng không thể lấy ra số tiền này của Tiểu Khả, Thiển Ly chậm rãi nở nụ cười công kích, sau đó giương đầu ngón tay lên trước mặt mọi người, từ chiếc nhẫn không gian của nàng, lấy ra một ngọn núi.

Một ngọn núi vàng.

Ánh vàng rực rỡ óng ánh, lóe sáng hoa mắt, mê loạn lòng người.

Trong nháy mắt, khắp Dược Vương Trai chỉ còn lại tiếng hít hà, tất cả mọi người đều bị núi vàng trước mắt làm cho ngây ngẩn.

Quan sát núi vàng trong khoảng cách gần, còn đồ sộ hơn tiền giấy rất nhiều.

Nhấc chân lên bắt chéo, Thiển Ly nhìn Tiểu Khả đang biến sắc ngoắc ngoắc ngón tay: "Chênh lệch một hai vạn lượng, ta đếm không hết được, ngươi muốn tăng bao nhiêu đây?"

Nói thật nhẹ nhàng, hơi thở thổ hào càng được miêu tả sinh động, quả thực khí phách.

Trái lại, sắc mặt Tiểu Khả và Lưu Vân đều khẽ biến, hiển nhiên việc Thiển Ly có thể lấy ra số tiền này hoàn toàn nằm ngoài dự đoán của bọn họ.

Tiểu Khả cắn cắn môi, trầm ngâm giây lát rồi hít mạnh một hơi thẳng người nói: "Hiện giờ ta không có nhiều bạc như vậy, ta dùng tinh thạch để thay."

“Có thể.” Thiển Ly gật đầu, tinh thạch cũng là một loại tiền thông dụng ở đại lục, người tu tiên thường dùng để trao đổi, giá trị rất lớn.

“Gấp hai.” Một vầng sáng màu trắng lóe lên, trước mặt Tiểu Khả xuất hiện mười tinh thạch thượng phẩm.

Bạn đang đọc truyện *Chí Tôn Hắc Y: Nghịch Thiên Cuồng Phi, Đến Đấu Một Trận* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 32: Ngươi cởi cho ta 1

Editor: Lãng Nhược Y

Số tinh thạch thượng phẩm này và ngân phiếu vừa mới dùng đều là ban thưởng và lễ vật bọn họ nhận được khi vào hoàng cung Phượng Lam, nếu không trên người các nàng cũng không có nhiều tiền như vậy. Tuy cả hai đều là đệ tử của điện chủ Thiên Sơn Điện, nhưng cũng không có nhiều tài lực.

Hiện giờ lại trơ mắt nhìn tất cả rơi vào tay người khác, lòng Tiểu Khả như muốn rỉ máu, đó đều là tinh thạch thượng phẩm hiếm thấy, đây cũng là lần đầu tiên trong túi nàng có thứ quý giá như thế.

Nhưng chỉ cần có thể nhìn thấy Cố Thiển Ly thoát y bò khắp kinh thành, tất cả đều đáng giá.

“Mười khối tinh thạch thượng phẩm đáng giá ba trăm bảy mươi vạn lượng hoàng kim.” Chưởng quầy biết giá cả, lập tức nói ra giá trị của mấy tinh thạch thượng phẩm này.

Sắc mặt Thiển Ly không hề thay đổi, trực tiếp búng tay một cái.

Một núi vàng còn to hơn ngọn núi vừa rồi lập tức xuất hiện bên trong hiệu thuốc, đại sảnh của Dược Vương Trai vô cùng lớn, nhưng lúc này lại bị núi vàng lấp đầy, những người xem náo nhiệt đều phải nép người vào trong góc.

“Bốn lần.” Thiển Ly lười biếng dựa lưng vào ghế.

“Ôi, Sáu…… Sáu trăm tám mươi…… Tám mươi vạn lượng.” Chuyên tính toán và phân biệt đồ vật thật giả, chưởng quầy nhìn nhìn, giọng nói cũng run lên.

Một khoảng lặng ngắt như tờ.

Mọi người lúc này đã kích động đến mức mặt đỏ tai hồng, chỉ có sắc mặt Tiểu Khả và Lưu Vân là càng ngày càng trắng.

Tiểu Khả không dám tin trừng mắt nhìn Thiển Ly, sao nàng ta lại có thể có nhiều tiền như vậy? Sao có thể giàu có như vậy? Không phải nàng ta không có tiền sao?

Nàng ta……

Nàng ta lừa nàng, lừa nàng.

Đôi mắt Tiểu Khả bỗng nhiên đỏ như muốn nhỏ máu, biểu cảm kia như thể hận không thể ăn sống Thiển Ly vậy.

Thiển Ly thấy vậy, chậm chạp thu lại vẻ lười nhát của mình, sắc mặt lạnh lùng tàn khốc, nhìn Tiểu Khả nói từng câu từng chữ: “Thế nào, không có tiền? Không có tiền thì làm đi, lên thành lâu, đi cho ta, cởi.”

Một chữ cuối cùng, như một tiếng sấm, nổ vang trong tai mỗi người tại đây. Trong nháy mắt, mọi tầm mắt đều nhất loạt tập trung lên người Tiểu Khả. Những ánh mắt đủ loại hàm ý kia, quả thực làm Tiểu Khả chỉ hận không thể tìm ra một cái động trên mặt đất để lập tức chui vào.

“Ngươi…… Ngươi lại dám……”

“Ta thế nào, đã đánh cuộc thì phải chịu thua, không có bản lĩnh cắn người thì đừng học làm ch*, ch* cũng ngại mất mặt.” Muốn đấu với nàng, cũng không nhìn xem bản thân có bao nhiêu phân lượng.

“Cố Thiển Ly, ngươi đừng khinh người quá đáng.” Lưu Vân bỗng nhiên đứng lên, vẻ mặt ôn nhu cũng không duy trì được nữa.

Thiển Ly ngẩng đầu cười to một tiếng: “Ta khinh người quá đáng, không sai, ta khinh người quá đáng đấy, ngươi có thể thế nào?”

Lại dám đảo lộn trắng đen nói nàng khinh người quá đáng, nàng liền kinh người hơn đấy, bọn họ có thể thế nào.

Lưu Vân và Tiểu Khả bị chọc tức sắc mặt lúc xanh lúc trắng, ống tay áo song song bay lên, thẹn quá thành giận muốn động thủ.

Đúng lúc này, bên ngoài có tiếng hỗn loạn, một tiếng quát bay qua đỉnh đầu những người xem náo nhiệt: "Cố Thiển Ly, ngươi dám ức hiếp sư muội ta." Người kia đúng là Võ Mục Thiên.

Vừa thấy Võ Mục Thiên tới, Tiểu Khả và Lưu Vân lập tức chạy tới, Tiểu Khả tỏ vẻ muốn khóc nhưng lại không thể khóc ôm chặt cánh tay Võ Mục Thiên: "Võ sư huynh, huynh phải làm chủ cho bọn muội, Cố Thiển Ly lập kế hại bọn muội, tâm địa ác độc muốn khinh.....nhục muội, Võ sư huynh, nếu hôm nay chịu sự vũ...nhục này, sau này bọn muội phải sống thế nào đây, còn mặt mũi nào để trở về Thiên Sơn, hu hu."

Kẻ xấu tranh* cáo trạng, chẳng qua chỉ có như vậy.

*tranh trong tranh giành

Thiển Ly cười lạnh một tiếng.

Võ Mục Thiên nghe vậy lạnh lùng liếc nhìn Thiển Ly một cái, sau đó trầm giọng nói: "Cố Thiển Ly, ngươi nên chú ý chừng mực, đừng ép ta động thủ."

Bạn đang đọc truyện *Chí Tôn Hắc Y: Nghịch Thiên Cuồng Phi, Đến Đấu Một Trận* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 33: Ngươi cởi cho ta 2

Editor: Lãng Nhược Y

Sau khi nói ra câu uy hiếp này, Võ Mục Thiên quay đầu nhìn chưởng quầy: "Việc hôm nay ai thắng ai thua?"

Thắng thua đã quá rõ ràng, còn cần phải hỏi sao?

Không ngờ chưởng quầy Dược Vương Trai kia lại cung kính nhìn Võ Mục Thiên đáp: "Không có ai thắng cũng không có ai thua, là hai vị tiên tử thấy cô nương này không có tiền, nên đã nhường một bước, tiểu nhân xem như không có thắng bại."

Ha hả, mẹ nó gặp quỷ mà! Đúng là mở to mắt nói dối, lại có thể nói thành Tiểu Khả và Lưu Vân thấy nàng không có tiền, nên mới nhường cho nàng, ha ha ha, từng nghe nói người kinh đô mặt dày vô sỉ, xem như hôm nay nàng đã gặp được cực phẩm, Thiển Ly ngửa đầu lên cười ha ha.

Võ Mục Thiên nhíu mày nhìn Thiển Ly mở to mắt cười to, sau đó lớn tiếng quát lạnh: "Nếu đã như vậy, việc này xem như chấm dứt tại đây, nếu hai vị sư muội của ta đã nhường dược liệu cho nàng, vậy nàng cứ lấy với giá gốc đi." Dứt lời, trừng mắt nhìn Thiển Ly cảnh cáo: "Nên thức thời." Sau đó định dẫn Tiểu Khả và Lưu Vân xoay người rời đi.

Trên mặt Tiểu Khả lúc này đều là ý cười, kiêu căng đắc ý liếc nhìn Thiển Ly một cái, trong ánh mắt đều là thị uy.

Ngươi có tiền thì thế nào, kết quả cuối cùng vẫn phải ngoan ngoãn cúi đầu, ha ha, rác rưởi chính là rác rưởi, vĩnh viễn cũng không thể xếp cùng một cấp bậc với bọn họ.

Ba người một trước hai sau đi ra cửa.

"Đứng lại." Thiển Ly đột nhiên ngừng cười: "Võ Mục Thiên, ai cho ngươi đến trước mặt ta đổi trắng thay đen? Ai cho ngươi tư cách xen vào chuyện của ta? Thức thời? Cái gì gọi là thức thời? Ta dựa vào, ta nói cho ngươi biết, người khác sợ ngươi nhưng ta không sợ, việc hôm nay ta quyết định truy cứu đến cùng, thua chính là thua, thắng chính là thắng, hôm nay hai sư muội này của ngươi muốn cởi cũng phải cởi, không muốn cởi cũng phải cởi."

Lời nói châm chọc, một bước cũng không nhường.

Chưa từng có người nào dám nói như thế trước mặt Võ Mục Thiên, Thiển Ly vừa nói xong, không chỉ có đám người Tiểu Khả sửng sốt, mà toàn bộ người xung quanh cũng trợn mắt há hốc mồm.

Nữ nhân này……

Thật ngông cuồng.

Nhưng mà, mẹ nó ngông cuồng cực kỳ cá tính, Võ Vương phủ ngang ngược ở kinh đô nhiều năm như vậy, cuối cùng hôm nay cũng có người dám theo đuổi công lý, hay, thật hay.

"Đúng vậy, cởi." Một giọng nói non nớt đột nhiên vang lên từ trong đám người: "Cần phải cởi, thua thì phải nhận, mau cởi đi."

Thiển Ly ngẩng đầu nhìn theo hướng phát ra âm thanh, vừa liếc mắt thì đã thấy một đứa bé khoảng bảy tám tuổi, gương mặt tinh xảo như một tiểu tiên đồng, lúc này đang ngồi trên vai một nam tử to khỏe, chính nghĩa lẫm liệt khua nắm tay nhỏ trên không trung.

Tiểu Khả hồi phục tinh thần lập tức giận dữ, lật tay một vung một chưởng về phía phát ra âm thanh, đồng thời phẫn nộ quát: "Kẻ nào muốn chết……"

"Im miệng." Sắc mặt Võ Mục Thiên lại đột nhiên thay đổi, nâng tay thu lại linh lực vừa đánh ra của Tiểu Khả, trầm giọng quát lớn.

"Võ sư huynh?" Tiểu Khả không khỏi sửng sốt, không phải chỉ là một đứa bé hay sao, nàng giáo muốn huấn một chút, sao Võ sư huynh lại ngăn cản chứ.

"Cởi, mau cởi, điều cơ bản nhất khi làm người là dám làm dám chịu cũng không thực hiện được, vậy mà các ngươi lại còn mặt mũi diễu võ dương oai ở kinh đô. Cởi ra, cởi ra cho ta." Đứa bé thấy chuyện bất bình rút đao tương trợ cực kỳ hưng phấn, hướng về phía Tiểu Khả kêu to.

"Ha hả, ngay cả một đứa bé cũng không thể chấp nhận được, vậy mà các ngươi lại còn mặt mũi đứng bất động, thế nào, muốn ta cởi giúp ngươi sao?" Thiển Ly như hổ rình mồi nhìn Tiểu Khả.

Sắc mặt Võ Mục Thiên cực kỳ khó coi: "Ngươi thật sự muốn đối đầu với ta sao?" Âm thanh lạnh lẽo, mặc dù không có gió nhưng y phục vẫn bay bay, tựa như chỉ cần Thiển Ly nói một lời không hợp thì sẽ lập tức động thủ.

Thiển Ly thấy vậy, khẽ cong khóe mắt: "Vậy ngươi nhất định phải nhúng tay sao?"

Bạn đang đọc truyện *Chí Tôn Hắc Y: Nghịch Thiên Cuồng Phi, Đến Đấu Một Trận* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 34: Dạy ngươi cách làm người 1

Editor: Lãng Nhược Y

"Đúng vậy." Đuôi mày khóe mắt Võ Mục Thiên đều là vẻ lạnh lùng tàn khốc.

Thiển Ly cười nhạt, vươn tay nâng chén trà lên uống một ngụm, sau đó phất tay áo một cái, tờ hôn thư lập tức xuất hiện trên bàn trước mặt nàng, Thiển Ly chậm rì rì bắt đầu mở hôn thư ra.

Sắc mặt Võ Mục Thiên lập tức thay đổi, theo bản năng bước về phía trước một bước, gấp gáp quát: "Cố Thiển Ly."

Thiển Ly lắc lắc hôn thư trong tay nhìn Võ Mục Thiên: "Có nhúng tay không?"

Võ Mục Thiên thấy vậy suýt phun một ngụm máu đen, trong lòng chỉ hận không thể xé nát Thiển Ly, nhưng bên ngoài lại không dám động.

Nếu Cố Thiển Ly mở hôn thư ra trước mặt nhiều người như vậy, chiêu cáo hôn sự của bọn họ, vậy thì hắn và thiên mệnh Thánh Nữ sẽ chẳng còn khả năng nào nữa, hắn cũng sẽ trở thành trò cười khắp thiên hạ, không thể để Cố Thiển Ly mở ra, tuyệt đối không thể.

Trong hiệu thuốc có hơn một ngàn người, nhưng lúc này lại lặng ngắt như tờ, tất cả mọi người đều yên lặng chờ Võ Mục Thiên mở miệng.

Võ Mục Thiên siết chặt năm ngón tay trong tay áo, sắc mặt xanh mét.

"Võ sư huynh, chúng ta hà tất phải nói lý với nàng ta…… A……" Tiểu Khả còn chưa nói xong, Võ Mục Thiên đã động thủ, một phen kéo ngoại bào bằng vải sa mỏng trên người Tiểu Khả xuống, sau đó ném về phía Thiển Ly, đồng thời lạnh giọng nói với chưởng quầy Dược Vương Trai: "Nàng muốn mua dược liệu gì thì gói lại cho nàng, giá cả cứ tính cho phủ Võ Vương, việc hôm nay chấm dứt tại đây."

Dứt lời, xoay người kéo Tiểu Khả và Lưu Vân rời đi, chỉ là khi đi ngang qua người đứa bé kia thì hơi dừng lại một chút, sau đó nhanh chóng bước ra ngoài.

"Ha hả, tầng sa mỏng này cũng xem là cởi sao?" Ngón trỏ trong tay áo Thiển Ly đột nhiên phẩy nhẹ một cái về phía đám người Võ Mục Thiên, yên lặng không tiếng động, cũng chẳng có ai phát hiện ra.

"Oanh……" Võ Mục Thiên vừa đi, những người xung quanh vẫn luôn nín thở không dám phát ra tiếng, cuối cùng lúc này cũng oanh tạc rồi, lực chú ý của một đám người đều tập trung lên người Thiển Ly, bàn luận cực kỳ sôi nổi hưng phấn.

Võ Mục Thiên nhận thua, Tiểu Khả thoát y, tuy chỉ là ngoại bào, nhưng cũng xem như đã cởi. Nữ nhân này lại có thể chiến thắng thiên tài tiểu vương gia của phủ Võ Vương, còn có đệ tử Thiên Sơn Điện, thật là quá đáng sợ, quá khó tin.

Mọi người đều chăm chú nhìn Thiển Ly.

Khoảnh khắc này, Thiển Ly cảm thấy đầu mình dường như to ra.

Cùng lúc đó, Tiểu Khả và Lưu Vân đi theo Võ Mục Thiên ra ngoài, vẻ mặt cực kỳ khó coi.

"Võ sư huynh, vì sao lại bắt ta cởi áo ngoài, sau này ta phải sống thế nào đây? Còn nữa, sao huynh lại bỏ qua cho tiện tì kia, không phải chỉ là một chút quy tắc của hoàng đế thôi sao, quy tắc của hoàng đế sao có thể quản được chúng ta, chúng ta cần gì phải sợ hắn, Võ sư huynh, có phải huynh có tình ý với nàng ta rồi không? Thế mà lại không giúp ta giết nàng ta, còn đưa tất cả những dược liệu đó cho nàng ta, đây không phải nói rõ…… A……" Tiểu Khả đột nhiên kêu một tiếng sợ hãi, dùng hai tay che lấy phía dưới theo bản năng.

Một cặp đùi trắng nõn, chiếc mông trắng mịn tròn trịa; thân thể đột nhiên lộ ra bên ngoài, người đi trên đường nhìn thấy cảnh này đều trợn mắt há mồm.

Chỉ thấy bên hông Tiểu Khả, y phục phía trên vẫn còn nguyên vẹn, nhưng váy áo phía dưới lại đột nhiên biến mất, giống như bị sức mạnh thần bí nào đó cắt ngang, toàn bộ nửa thân dưới đều lộ ra trước mắt mọi người.

"Mau che lại." Võ Mục Thiên biến sắc, nhanh chóng lấy một bộ y phục từ trong nhẫn không gian trùm lên người Tiểu Khả, bọc lại thành một khối kín mít.

"A……" Tiểu Khả chưa từng trải qua chuyện như vậy, lúc này vừa kinh sợ lại vừa thẹn vừa giận, cả người xấu hổ và giận dữ muốn chết, đồng thời lại tức nổi điên: "Cố Thiển Ly, nhất định là tiện nhân Cố Thiển Ly kia, ta muốn giết nàng ta, ta muốn giết nàng ta."

Bạn đang đọc truyện *Chí Tôn Hắc Y: Nghịch Thiên Cuồng Phi, Đến Đấu Một Trận* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 35: Dạy ngươi cách làm người 2

Editor: Lãng Nhược Y

Võ Mục Thiên không nói tiếng nào, nghĩ đến người mình vừa nhìn thấy, sắc mặt có chút khó coi.

Chẳng qua chỉ là một Cố Thiển Ly, sao người kia cũng ra mặt?

……

Gió chợt nổi lên, khẽ khàng rợn sóng.

Mặt trời ngả về tây, đám mây hoàng hôn màu trần bì nổi bật giữa khoảng trời xanh thẳm, giống như đang phát ra ánh sáng đỏ tươi, màu đỏ rực rỡ, chói mắt.

Xuyên qua hai con hẻm nhỏ, Thiển Ly ngồi xổm xuống một góc tường nghỉ ngơi một lúc.

Đi dạo một ngày, không tốn một phân tiền lại có được nhiều dược liệu tốt như vậy, tuy quá trình rất không vui vẻ, nhưng nàng cũng đã trả thù, thôi thì đành "cố mà làm" buông tha cho bọn họ vậy.

Kiểm tra nhẫn không gian chứa vật và vàng bên trong một chút, Thiển Ly đem tất cả chuyển sang không gian bẩm sinh đã có của mình, cũng thuận tiện nhìn lướt qua số vàng chất thành vài tòa núi bên trong.

Muốn so tiền với nàng, thật là không biết tự lượng sức.

Thứ gì đáng giá nhất ở mạt thế? Là lương thực.

Thứ gì không đáng giá nhất? Chính là vàng bạc.

Đó là thứ vứt đi không ai cần, chỉ vì không gian của nàng vô cùng lớn, lại vừa lúc nhìn thấy mấy kim khố quốc gia bỏ hoang, dii3nd4nl3qu4d0n nên mới thuận tay mang về. Vàng bạc trong không gian của nàng chỉ dùng vạn tấn để tính toán, chứ không phải dùng lượng để tính, muốn so tài lực với nàng, đúng là hai kẻ ngốc.

Nhẹ nhàng bay vọt lên mấy đầu tường, lần nữa thoát khỏi những kẻ theo đuôi muốn đánh cướp, Thiển Ly khoan thai chuẩn bị trở về Thi Điện.

Nếu còn không quay về, phỏng chừng hiệu trưởng Lệ Vô Tình sẽ trực tiếp giết chết nàng mất.

Đêm đã buông xuống, gió đêm thổi qua, tràn ngập hơi thở lạnh lẽo.

"?" Thiển Ly đột nhiên dừng bước, vươn tay đón lấy bông tuyết rơi trước mặt, ngẩng đầu lên, từng đóa hoa tuyết phiêu tán khắp không trung, mỹ lệ trong suốt lại mang theo sự lạnh lẽo nhè nhẹ.

Lúc này là thời điểm cuối xuân đầu hạ, sao lại có tuyết?

Thiển Ly nhìn tuyết bay xung quanh, lại nhìn cơn lốc tuyết trong hẻm nhỏ cách đó không xa, vươn tay sờ soạng vành tai mình một phen, xem ra đây không phải tuyết rơi mà có người động thủ trong hẻm nhỏ.

Xen vào hay mặc kệ đây?

Không quản, chuyện trong thiên hạ nhiều như vậy, muốn quản cũng không thể quản hết được.

Gặp chuyện bất bình rút đao tương trợ, chưa từng nghe qua.

Chạy lấy người, về nhà.

"Băng Ma tướng, ngươi dám giết ta……" Cách đó không xa, truyền đến một tiếng gầm non nớt.

Thiển Ly vốn đã đi xa lại đột nhiên dừng bước, sau đó chạy về phía cơn lốc tuyết trong con hẻm nhỏ.

Là đứa bé kia, đứa bé duy nhất mở miệng giúp nàng khi Võ Mục Thiên đổi trắng thay đen, vừa rồi lúc nàng đi ra thì đã không thấy bọn họ đâu, không ngờ hiện giờ lại gặp ở đây.

Ức hiếp một đứa bé, giết.

Nhón chân mấy cái đã bay vọt vào hẻm nhỏ bốn phía đều là gió tuyết kia, Thiển Ly nhìn thấy một bóng người gần như đã biến thành trụ băng trong gió tuyết, đứa bé phấn điêu ngọc mài nắm một thanh kiếm, gian nan chống đỡ. Khóe miệng đứa bé còn vương tơ máu, y phục trên người bị cắt nát, trên da thịt vốn trắng nõn đều là miệng vết thương giống như bị lợi kiếm xẹt qua.

Mà ở phía trước đứa bé ấy, một người mặc áo choàng đen từ đầu tới chân, điều khiển trường kiếm trong tay từng bước ép sát, cùng lúc khi hắn ép sát, sức mạnh gió tuyết trên thân kiếm lại càng trở nên mạnh mẽ, bất cứ lúc nào cũng có thể xé rách vòng bảo hộ mà đứa bé dùng trường kiếm tạo thành, tình huống vô cùng nguy cấp.

Thiển Ly thấy vậy không nói hai lời, năm ngón tay khẽ động, một trường cung màu bạc lập tức xuất hiện trên tay nàng.

Không có tiễn, chỉ có trường cung.

Tay trái Thiển Ly nắm cung, tay phải kéo nhẹ dây cung, một mũi tên màu bạc lập tức ngưng kết giữa không trung, nằm ngay ngắn trên trường cung của nàng.

Bạn đang đọc truyện *Chí Tôn Hắc Y: Nghịch Thiên Cuồng Phi, Đến Đấu Một Trận* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 36: Dạy ngươi cách làm người 3

Editor: Lãng Nhược Y

Nhắm chuẩn vào nam nhân áo đen, mũi tên trong tay Thiển Ly liền bay vọt ra.

Màu bạc phá không, giây lát đã đến.

Tên dài màu bạc oanh một tiếng đánh vào trận gió tuyết trên người nam nhân kia, cuồng phong giữa không trung tạm dừng trong nháy mắt, giống như bị thứ gì đó giam cầm.

Nam nhân mặc trường bào màu đen hiển nhiên không ngờ lúc này lại còn có người khác ở đây, càng không ngờ người tới lại có sức mạnh cực kỳ cổ quái, chỉ một mũi tên đã có thể ngăn cản cuồng chiêu gió tuyết của hắn, không khỏi kinh ngạc quay đầu nhìn về phía Thiển Ly.

Thân pháp Thiển Ly cực nhanh, một mũi tên nữa bay vọt về phía nam nhân kia.

Mũi tên phá không, bởi vì quá nhanh, nên trực tiếp xé rách không khí xung quanh, phát ra âm thanh sắc nhọn như tiếng thét vang của quỷ.

Nam nhân vội vàng đưa một tay ra, vung lên theo hướng tên dài màu bạc tên đang vụt tới, chớp mắt không trung xuất hiện vô số bông tuyết, gào thét hướng về phía mũi tên màu bạc kia.

Nhưng trận bão tuyết trước mặt mũi tên dài màu bạc kia lại chẳng khác gì gió tuyết bình thường, linh lực cường hãn trực tiếp bị xuyên qua, lần thứ hai đánh lên người nam nhân áo đen.

"Răng rắc." Âm thanh giống như có thứ gì bị đông cứng lại, nhìn kỹ, nam nhân áo đen vẫn duy trì tư thế phất tay công kích Thiển Ly, thế nhưng bị đông cứng không thể nhúc nhích, không, không phải đông cứng, mà là giam cầm, hắn bị một mũi tên giam cầm.

Căn bản không thể nhìn thấy vẻ mặt của nam nhân áo đen, chỉ từ khí thế quanh thân hắn, mà cảm giác được hắn đang ngây ngẩn.

Sức mạnh cổ quái này rốt cuộc là gì? Hắn chưa từng gặp qua, càng đứng nói đến giao thủ, này…… Chuyện này……

Không đợi kia nam nhân có bất kỳ phản ứng nào, mũi tên thứ ba của Thiển Ly liền mạch lưu loát vọt về phía hắn.

Không giống mũi tên thứ nhất sắc bén bén nhọn, càng không giống mũi tên thứ hai khí thế mạnh mẽ nhanh chóng, mũi tên thứ ba này hoàn toàn vô thanh vô tức*, giống như một bộ phim câm, thanh âm gì cũng không có, chỉ thấy nó như tia chớp lao thẳng về phía trước, sau đó hóa thành vô số tia sáng bao lấy nam nhân áo đen.

*Không có âm thanh, không có hơi thở. Truyện được dịch và đăng tải miễn phía tại. Xin đừng mang đi nới khác.

Cùng lúc đó, tia sáng màu bạc dung nhập vào thân thể hắn, giống như đàn cá hòa vào trong nước, cực kỳ nhẹ nhàng.

Ngay sau đó, nam nhân áo đen kia hét lên một đầy hoảng sợ như con dã thú sắp chết, sau đó, phanh……

Giống như bọt nước tung tóe, lại tựa như pháo hoa nở rộ.

Một đóa hoa máu nổ tung giữa không trung, màu đỏ rực của máu và màu trắng của bông tuyết, đỏ và trắng cùng nhau bay múa, đẹp như mộng như ảo.

Mà nam nhân áo đen kia, đã không còn một chút tung tích.

Ba mũi tên liên tiếp, nhìn như thong thả nhưng kỳ thật tốc độ cực nhanh, đứa bé trước mặt nam nhân áo đen, lúc này vẫn còn chưa kịp phản ứng lại, vẫn còn vung kiếm tận lực chống cự, bây giờ lực công kích đột nhiên biến mất, đứa bé không kịp khống chế lảo đảo vài bước về phía trước mới đứng vững, ngẩng đầu nhìn về phía Thiển Ly.

Thiển Ly từ trên đầu tường nhảy xuống, nhanh chóng ngồi xổm trước mặt nói: "Đi, có người tới."

Động tĩnh vừa rồi khá lớn, khiến không ít tiếng bước chân đều hướng về đây, không biết là người đến giúp hay là đến hại đứa bé này.

Đứa bé thấy người đến là Thiển Ly hai mắt lập tức sáng ngời, không chút đề phòng trực tiếp thu hồi trường kiếm rồi vươn tay ôm lấy cổ nàng.

Thiển Ly đưa tay ôm lấy đứa bé, xoay người nhón chân bay vọt đi.

Chỉ trong khoảnh khắc Thiển Ly rời đi ấy, liền có người chạy tới chỗ này, nhìn hiện trường không còn chút dấu vết nào, thần sắc khó đoán.

Bóng đêm tràn ngập, vốn dĩ ánh trăng đã lên cao, lúc này lại hoàn toàn u ám, đêm, lập tức tối sầm.

Tìm người, đuổi theo người, dưới bóng đêm thế này lại càng khó khăn hơn.

Gió thổi qua, lạnh lẽo vô cùng.

Bạn đang đọc truyện *Chí Tôn Hắc Y: Nghịch Thiên Cuồng Phi, Đến Đấu Một Trận* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 37: Lại thêm một người 1

**Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.*

Bạn đang đọc truyện *Chí Tôn Hắc Y: Nghịch Thiên Cuồng Phi, Đến Đấu Một Trận* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 38: Lại thêm một người 2

Editor: Lãng Nhược Y

Đứa bé, không, Huyền Đại Bàn cũng không ngờ tên của nó sẽ xuất hiện trên ngọc thư, trợn mắt há hốc mồm nửa ngày, quay đầu nhìn Thiển Ly đang gập bụng cười không thể kiềm chế, khuôn mặt tinh xảo nhỏ nhắn nhăn lại, sau đó mở to miệng, oa một tiếng bật khóc.

"Ta không phải tên này, ta không phải tên này, đó không phải ta……"

Vào thời điểm hung hiểm như vừa rồi nó cũng không khóc, khi cả người đều là thương tích nó cũng không khóc, nhưng lúc này lại vì một cái tên, khóc.

Thiển Ly cũng không biết nên khóc hay nên cười.

"Ôi ôi, được rồi được rồi, đệ không phải tên này, đệ không phải tên này, ta không gọi tên này có được không?" Ôm Huyền Đại Bàn nhẹ nhàng vỗ về, Thiển Ly cố nín cười.

Huyền Đại Bàn nghe vậy ngẩng đầu nhìn Thiển Ly đang cố sức nén cười một cái, tiếng khóc lập tức tăng thêm: "Tỷ nói dối, rõ ràng tỷ cho rằng tên này là của ta, tỷ đang cười, tỷ vẫn đang cười."

Ôi chao, danh sách thi điện kia chính là một bảo bối, một khi người ta chạm vào nhất định sẽ xuất hiện tên thật, sao có thể xảy ra việc nhầm tên, trong lòng Thiển Ly hiểu rõ, 'Huyền Đại Bàn' nhất định là tên thật, nhưng miệng lại an ủi nói: "Được rồi, tỷ không cho rằng tên này là tên của đệ, đệ lớn lên xinh đẹp như vậy, sao có thể có cái tên siêu phàm thoát tục như vậy chứ, còn nữa, tỷ không cười, đệ xem, tỷ không cười."

Không ngờ Huyền Đại Bàn lại càng khóc lớn hơn: "Tỷ nói tên này siêu phàm thoát tục, nhất định là ghét bỏ nó mười phần, oa oa oa….."

Trong nháy mắt, Thiển Ly cảm thấy trên đầu đều là vạch đen, đành phải dùng ánh mắt trông mong nhìn hiệu trưởng, tuy trẻ con thật trân quý, nàng cũng rất thích, nhưng như vậy không đồng nghĩa là nàng có thể an ủi một đứa nhỏ đang khóc, nàng còn chưa học qua bản lĩnh này.

Lệ Vô Tình nhìn ánh mắt cầu cứu của Thiển Ly, không khỏi ném cho nàng một ánh mắt khinh bỉ nồng đậm, sau đó không đợi Thiển Ly phản ứng, bước lên một bước, trực tiếp vươn tay nắm lấy cổ áo Huyền Đại Bàn từ phía sau, nhấc người lên đi về phía trước, đồng thời làm lơ tiếng khóc đột nhiên tăng cao của Huyền Đại Bàn, nhìn Thiển Ly nói: "Nếu sau một nén hương bổn hiệu trưởng không nhìn thấy đồ ăn ngươi làm, ngươi hãy chờ ta giết chết sư đệ này của ngươi đi."

Gì, chuyện này liên quan gì tới nàng?

Hiện tại Huyền Đại Bàn đã là đệ tử Thi Điện, nói thế nào cũng xem như là đệ tử thứ hai của lão, lão lại vì một bữa cơm mà giết chết nó, đây rõ ràng là cố tình gây sự mà.

Hơn nữa, cái gì gọi là giết chết sư đệ của nàng? Nói cứ như nó chỉ là sư đệ của nàng vậy, nàng cũng vừa quen biết nó hôm nay thôi có được không.

Lấy tay xoa xoa huyệt Thái Dương, Thiển Ly nhận lệnh đi chuẩn bị cơm chiều, một đứa bé ngoan như vậy chết rất đáng tiếc, lão hiệu trưởng này của nàng quả thật càng ngày càng không có nhân tính, có lẽ vì lão không có nhân tính như vậy, cho nên nhiều năm qua Thi Điện mới không có một bóng đệ tử nào.

Nhất định là vậy.

Đi vào nơi gọi là phòng bếp Thi Điện, Thiển Ly chỉ nhìn thoáng qua, liền vứt bỏ toàn bộ, lấy từ không gian một số nồi, chén, muôi, chậu, bếp lò, bếp nấu, … vẫn là đồ của mình dùng thuận tay hơn.

Từ nhẫn trữ vật lấy ra một con Phi Thiên Ngư cực lớn, cá này là ma thú nhị cấp, không có tính công kích, ngoại hình cũng rất xấu xí, không có người nào ưa thích chúng nó, thịt cũng không thể ăn, mùi vị không khác gì bùn đất, bởi vậy tương đối không đáng tiền.

Có điều Thiển Ly cho rằng không có thịt nào không thể ăn, chỉ có đầu bếp không có tay nghề. Với trù nghệ gia truyền của nàng, còn sợ nguyên liệu nấu ăn không tốt sao.

Dùng nồi sắt cẩn thận vo một ít gạo, sau đó Thiển Ly bệ lên bếp nhóm lửa nấu cơm. Tiếp theo dùng một cái chảo to đun sôi dầu, cắt bỏ phần đầu và đuôi cá rồi bỏ vào dầu rán một chút, chờ da cá vàng giòn, liền đổ nước vào đun sôi, thêm vào vài lát gừng và một thứ giống như củ cải trắng được gọt rửa sạch sẽ, kỳ thật đó là quả bách thảo, lại thêm vào mấy cây nấm, sau đó cố ý bỏ thêm số dưa chua mới mua, rồi đặt sang một bên hầm.

.....

Đại Bàn: Oa, nghe nói ta là nam chính.

Nam chính: Cút, bóp chết ngươi.

Đại Bàn: Thật oan ức, mọi người đều nói như thế.

Nam chính: Tác giả ngu xuẩn, còn không cho ta xuất hiện, ta lập tức ăn ngươi.

Bạn đang đọc truyện *Chí Tôn Hắc Y: Nghịch Thiên Cuồng Phi, Đến Đấu Một Trận* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 39: Ta có thể chữa bệnh 1

Editor: Lãng Nhược Y

Đầu cá sẽ làm món canh đầu cá hầm cải chua cho Huyền Đại Bàn ăn, còn nàng và hiệu trưởng, trực tiếp dùng phần còn lại làm món cá nướng là được rồi.

Lấy từ không gian một lò nướng nặng ít nhất mấy chục cân, Thiển Ly ném vào đó mấy khối than rồi nhóm lửa. Sau đó, nàng lấy phần thân nặng hơn một trăm cân còn lại của Phi Thiên Ngư, nhanh chóng dùng dao rạch một đường dưới bụng cá, làm sạch, bắt đầu rải đều gia vị, hành, gừng lên trên, tiếp đó lại cho thêm một ít rượu mà sư phụ nàng đã vì ăn mà đặc biệt trộm từ đâu đó về. Sau khi làm xong, liền bắt đầu vỗ "bùm bụp" liên tiếp lên thân cá.

Vỗ xong, lại mang con Phi Thiên Ngư cực lớn đặt lên giá nướng, bắt đầu nướng.

Lửa than hồng đượm cháy lốp bốp, dưới sự khống chế của Thiển Ly, Phi Thiên Ngư quay đều không góc chết, chỉ trong chốc lát, một mùi hương thơm ngát đã lan ra.

"Cố Thiên Ly, heo thú không ăn, ngươi lại cho chúng ta ăn Phi Thiên Ngư?" Không biết Lệ Vô Tình ghé vào cửa bếp từ lúc nào, nhíu mày nói.

"Cái này không thể ăn." Huyền Đại Bàn đứng bên chân Lệ Vô Tình, vuốt vuốt mũi, cảm thấy cực kỳ do dự, lát nữa nên ăn một chút để cho sư tỷ chút mặt mũi, hay là không ăn đây? Phi Thiên Ngư này, nó thật sự không muốn ăn đâu.

Thiển Ly nghe vậy hừ lạnh một tiếng: "Có cốt khí thì lát nữa đừng ăn."

Dứt lời, xoay người không để ý bọn họ, nàng bắt đầu quét ớt cay và muối vừa mới chế tác lên từng mặt cá. Đại lục Phượng Lam là đại lục tu tiên, thế mà vẫn có những gia vị này, lúc tìm được chúng, Thiển Ly đã vui vẻ rất lâu.

Vốn dĩ cá nướng đã có mùi hương mê người, sau khi Thiển Ly quét số gia vị kia lên, hương vị lại càng nghiêng trời lệch đất, hương thơm ngào ngạt nồng đậm thấm vào ruột gan, lan tỏa khắp phòng, quả thực không kiêng nể gì.

"Ồ……" Lệ Vô Tình vuốt vuốt râu.

"Thật là thơm." Huyền Đại Bàn có vẻ kinh ngạc.

Thiển Ly đứng bên cạnh nhanh tay quét gia vị lên cá nướng, sau đó quét tiếp một lớp mỡ vàng, mỡ vàng vừa quét lên, Phi Thiên Ngư màu sắc khó coi lập tức trở nên sáng bóng, giống như lóe kim quang.

Dưới sự xoay trở liên tục trên than hồng, độ ẩm trong da cá dần biến mất, da cá bắt đầu khô vàng xốp giòn, làm cổ họng người ta như bị móng vuốt cào cấu, hương thơm lại càng xông vào mũi.

"Ăn cơm ăn cơm." Lệ Vô Tình dùng sức hít một hơi, lão sống nhiều năm như vậy, lần đầu tiên ngửi thấy đồ ăn thơm như vậy, hoàn toàn gợi lên con thèm ăn trong người.

"Thật muốn ăn." Huyền Đại Bàn vẫn muốn tỏ vẻ rụt rè, nhưng nước miếng đã nhỏ giọt xuống, thật sự rụt rè không được.

Thiển Ly không để ý tới hai người, đặt cá nướng sang một bên, sau đó lấy ra một cái nồi sắt lớn, đun dầu thả tương cà vào bắt đầu xào với ớt cay, hạt tiêu, hành tây, khoai tây, ngó sen, các loại rau quả.

Cuối thời trước, món cay Tứ Xuyên là một trong tám món ăn chính của nước Hoa, mùi vị cay xé đó thật sự làm người ta thích mê, nước sốt cà nhất định đứng đầu trong đó, bây giờ rang bùng lên, tưởng chừng như mùi thơm này có thể khiến mọi người bùng nổ, quá rung động.

Nhấc nồi, lấy tất cả sốt tương trong nồi rải đều lên người con Phi Thiên Ngư trên mâm, sốt tương bao lấy cá nướng vàng óng rồi từ từ chảy xuống, hương vị kia……

Lệ Vô Tình trực tiếp cầm lấy, nhẹ như không bưng mâm cá nướng đi ra ngoài.

Huyền Đại Bàn mới vừa rồi vẫn còn bất hòa với Lệ Vô Tình, bây giờ lại ôm chặt đùi đuổi theo.

Thiển Ly thấy vậy trợn trắng mắt, không phải chỉ là mấy món ăn thôi à, có đến nỗi phải như thế sao, cũng không phải người xuyên qua từ Mạt thế như nàng, sao bọn họ lại còn thèm hơn cả nàng vậy.

Quay người, dập lửa, một tay bưng món canh đầu cá hầm cải chua, một tay bưng cơm đã chín mềm, Thiển Ly đi đến phòng ăn phía sau Thi Điện.

Bạn đang đọc truyện *Chí Tôn Hắc Y: Nghịch Thiên Cuồng Phi, Đến Đấu Một Trận* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 40: Thiếu

**Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.*

Bạn đang đọc truyện *Chí Tôn Hắc Y: Nghịch Thiên Cuồng Phi, Đến Đấu Một Trận* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.